

εργατική αλληλεγγύη

Κάθε Τετάρτη. Εφημερίδα
της Αντικαπιταλιστικής Αριστεράς

No 1473, 26 Μάρτ 2021

www.sekonline.gr

τιμή 2 ευρώ

Λευτεριά
στην Παλαιστίνη

σελ. 3, 8, 9, 10, 11

Χτυπάνε τον ΠΟΛΙΤΙΣΜΟ

Χτυπάνε τον ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΜΟ

21/5, Συγκέντρωση εργατών Τέχνης. Φωτό: Μάνος Νικολάου

Γυρίστε στη σελίδα 6

Κινητοποίηση στο νοσοκομείο Αγ. Σάββας. Φωτό: Λένα Βερέ

Γυρίστε στη σελίδα 7

ΕΜΠΡΟΣ
ΓΙΑ
ΑΠΕΡΓΙΑ
3 ΙΟΥΝΗ

ΠΑΝΕΡΓΑΤΙΚΗ
ΑΠΑΝΤΗΣΗ

Γυρίστε στις σελίδες 4, 5

6/5, Πανεργατική απεργία. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

Κυβέρνηση καταστροφής Η άποψή μας στη σελίδα 3

ΚΑΜΕΝΑ ΤΑ ΓΕΡΑΝΕΙΑ ΟΡΗ

Ένα έγκλημα που είχε προβλεφθεί

"Σε πλήρη ετοιμότητα η Πολιτική Προστασία και το Πυροσβεστικό Σώμα ενόψει αντιπυρικής περιόδου που ξεκινά την 1η Μαΐου" ήταν ο τίτλος στο site της Πολιτικής Προστασίας και Διαχείρισης Κρίσεων στις 15 Απρίλη. Η πρώτη δασική πυρκαγιά για τη φετινή αντιπυρική περίοδο, που ξεκίνησε την Τετάρτη 19 Μάη από το Σχινό Λουτρακίου στα Γεράνεια Όρη έκανε στάχτη όλα τα παραμύθια της "πανέτοιμης" κυβέρνησης.

Η φωτιά κατέκαιγε επί τέσσερις συνεχόμενες μέρες το πευκοδάσος στα Γεράνεια Όρη ολοκληρώνοντας την καταστροφή μετά την πυρκαγιά της Κινέτας που έγινε -ταυτόχρονα με το Μάτι- το 2018. Πρόκειται για μια ακόμη μεγάλη περιβαλλοντική καταστροφή σε ένα δάσος που έχει ανακηρυχτεί προστατευόμενη περιοχή του δικτύου Natura 2000. Οι επιπτώσεις στο περιβάλλον αναμένεται να είναι πολλαπλές: πλημμυρικά φαινόμενα, έντονες διαβρώσεις, ροές κορημάτων, κατολισθητικά φαινόμενα.

Ποιος φταίει για αυτή την περιβαλλοντική καταστροφή; Από την κυβέρνηση ακούμε τις γνωστές απαντήσεις: κάποιος έκαψε ξερά χόρτα, υπήρχε παρατεταμένη ξηρασία και ισχυροί άνεμοι. Η «ατυχία» της χρονικής συγκυρίας όπως είπε και ο **Χαρδαλιάς**, που αφού δήλωσε «ικανοποιημένος» δεν ντράπηκε να δηλώσει ότι: «αντιμετωπίσαμε μια εξαιρετικά δύσκολη πυρκαγιά σε μια χρονική συγκυρία εκτός της βασικής αντιπυρικής περιόδου, χωρίς τα 29 μισθωμένα μέσα που αναπτύσσονται από τις 25 Μαΐου μέχρι τις 10 Ιουνίου».

Κανένα μέτρο

Η μοναδική υπεύθυνη για την καταστροφή είναι η κυβέρνηση της ΝΔ. Κατ' αρχάς, είναι χοντρή πρόκληση να επικαλείται τις έντονες καιρικές συνθήκες και την κλιματική αλλαγή. Όχι μόνο γιατί είναι συνυπεύθυνη για την κλιματική αλλαγή αλλά και γιατί η παρατεταμένη ανομβρία είναι γνωστή εδώ και αρκετούς μήνες (γι' αυτό λέγεται και παρατεταμένη). Τι μέτρα πήρε η κυβέρνηση; Απολύτως κανένα. Ούτε καθαρισμοί, ούτε διάνοιξη αντιπυρικών ζωνών, ούτε ζώνες πυρόσβεσης, ούτε τίποτα. Όσες "συγκεκριμένες οδηγίες προς την τοπική αυτοδιοίκηση προκειμένου να καθαριστούν τα περιαστικά δάση" και να δίνει η κυβέρνηση η πραγματικότητα είναι ότι αυτή λειτουργεί χωρίς επαρκές και κατάλληλο προσωπικό και μέσα.

Το ίδιο προκλητική είναι και η δήλωση για δήθεν ενίσχυση της Πυροσβεστικής. Σε μία χώρα που κάθε καλοκαίρι εκατοντάδες χιλιάδες στρέμματα καίγονται, ο αριθμός των πυροσβεστών είναι μόλις 16.500 (με πάνω από 4.000 κενές οργανικές θέσεις) και από αυτούς, πάνω από 1.700 είναι εκτός επιχειρησιακού σχεδιασμού, είτε γιατί εξυπηρετούν την πυροπροστασία των ιδιωτικών αεροδρομίων, είτε το τηλεφωνικό κέντρο του ΕΟΔΥ. Ο μέσος όρος ηλικίας των πυροσβεστών ξεπερνάει τα 40 χρόνια παρότι κάθε καλοκαίρι προσλαμβάνονται εποχικοί πυροσβε-

20/5, Η φωτιά κατακαίει τον Σχινό Κορινθίας. Φωτό: MeaCulpa

στες που ενώ καλύπτουν "πάγιες και διαρκείς ανάγκες" (και αυτή) η κυβέρνηση αρνείται να τους μονιμοποιήσει.

Τα περισσότερα οχήματα είναι παλιά και ακατάλληλα. Από τα 3.300 οχήματα (1.950 υδροφόρα), το 40% είναι πάνω από 20 ετών και το 30% είναι από 10 έως 20 ετών. Την ίδια στιγμή η κυβέρνηση «εντός του 2020 υλοποίησε ένα από τα μεγαλύτερα εξοπλιστικά προγράμματα, με την παραλαβή 1.453 νέων οχημάτων» για την ΕΛ.ΑΣ. Και ενώ η Ελλάδα βρίσκεται στις πρώτες θέσεις της λίστας των χωρών της ΕΕ με πάνω από 500 αστυνομικούς ανά 100.000 κατοίκους η κυβέρνηση προσλαμβάνει 1.000 επιπλέον μόνιμους μπάτσους για την Πανεπιστημιακή Αστυνομία.

Ελλείψεις

Όταν ο Χαρδαλιάς δήλωνε ότι «όλα τα διαθέσιμα εναέρια μέσα τέθηκαν στην υπηρεσία των επίγειων» η λέξη κλειδί είναι τα "διαθέσιμα". Επισήμως πέταξαν 8 Canadair από τα 18 που υπάρχουν (11 CL-215 και 7 CL-415) και 9 PZL από τα 19 που υπάρχουν. Λιγότερα από τα μισά. Τα υπόλοιπα είναι στο έδαφος, είτε εξαιτίας βλάβης, είτε έλλειψης ανταλλακτικών. Τα CL-215 έχουν συμπληρώσει πάνω από 40 χρόνια πτήσεων, τα CL-415 πάνω από 20 και τα PZL πάνω από 30. Και όμως, η κυβέρνηση έδωσε 2.490 εκατ. ευρώ (!) για να πάρει 18 μαχητικά Rafale.

Η κυβέρνηση της ΝΔ "έδωσε το πράσινο φως" για τέτοιες καταστροφές με το περιβαλλοντοκτόνο νόμο Χατζηδάκη που ψήφισε 1 χρόνο πριν και στο όνομα της "διευκόλυνσης των επενδύσεων" δίνει τη δυνατότητα να αναπτυχθούν τουριστικές επιχειρηματικές δρα-

στηριότητες και να προχωρήσει περαιτέρω η επέκταση των αιολικών πάρκων και της μεταλλευτικής δραστηριότητας. Το έγκλημα συνεχίστηκε με την απόφαση του υπουργείου για τους δασικούς χάρτες που πολλαπλασιάζει τις περιπτώσεις αποχαρκτηρισμού δασών και δασικών εκτάσεων δίνοντας άδειες εγκατάστασης βιομηχανικών και τουριστικών μονάδων, ανεξαρτήτως σε ποιο στάδιο αδειοδότησης βρίσκονται και από ποιον εκδόθηκαν.

Τα Γεράνεια Όρη ήταν πάντα στο στόχαστρο μεγάλων επιχειρηματικών συμφερόντων. Ο Όμιλος του Μυτιληναίου προσπάθησε να κάνει εκεί εργοστάσιο εξόρυξης βωξίτη και να στήσει ανεμογεννήτριες. Μετά από κινητοποίηση των κατοίκων η κατασκευή σταμάτησε. Το 2017, η Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων που είχε καταθέσει για έγκριση η ΔΕΛΦΟΙ – ΔΙΣΤΟΜΟΝ Α.Μ.Ε. (ιδιοκτησίας Μυτιληναίου) απορρίφθηκε ομόφωνα από τα Δημοτικά Συμβούλια της περιοχής και από το Περιφερειακό Συμβούλιο Αττικής.

Αξίζει να θυμίσουμε ότι από τις 19/12/2011, ο Εξωραϊστικός και Πολιτιστικός Σύλλογος Σχίνου "ΤΑ ΓΕΡΑΝΕΙΑ" προειδοποιούσε: «Η επίσημη θέση του Δ.Σ. του συλλόγου μας καθώς και πολλών κατοίκων της περιοχής μας είναι κάθετα αντίθετη στη μετατροπή της οροσειράς των Γερανείων σε ζώνη βιομηχανίας παραγωγής αιολικής ενέργειας... Η περιοχή μας δεν έχει καεί. Αν λοιπόν όλως τυχαίως καεί τώρα, το μόνο που μπορούμε να υποθέσουμε ότι θα είναι υπεύθυνες αυτές οι εταιρίες που έχουν συμφέρον να πάρουν τις εκατοντάδες εκατομμύρια ευρώ σε επιδοτήσεις».

Γιώργος Ράγκος

ΝΟΜΟΣ ΤΣΙΑΡΑ

Επίθεση στις γυναίκες

Ψηφίστηκε στις 20/5 με 156 ψήφους της ΝΔ το νομοσχέδιο Τσιάρα για το οικογενειακό δίκαιο. Τις μέρες που προηγήθηκαν της ψήφισης, το συμβούλιο του ΟΗΕ για τα ανθρώπινα δικαιώματα έστειλε επιστολή στην οποία ζητάει να επανεξεταστεί το νομοσχέδιο καθώς ανοίγει τον δρόμο στον κίνδυνο έκθεσης παιδιών και γονιών σε κακοποιητικούς πρώην συντρόφους. Η Διεθνής Αμνηστία προειδοποίησε για τον κίνδυνο να παραβιαστεί η Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης με την εφαρμογή του νομοσχεδίου. Η Επιστημονική Υπηρεσία της Βουλής δημοσίευσε έκθεση με την οποία επισημαίνει μια σειρά σοβαρά προβλήματα. Παράλληλα, πάνω από 80 ελληνικές και διεθνείς οργανώσεις δήλωσαν την αντίθεσή τους στο νομοσχέδιο.

Αγνοώντας τις τεράστιες θεσμικές και κινηματικές αντιδράσεις, η ΝΔ επέμεινε στη σεξιστική αυτή επίθεση. Στην πραγματικότητα οι στόχοι της μεταρρύθμισης είναι δυο. Ο ένας είναι να αντιμετωπιστεί η αύξηση των διαζυγίων με τον τρόπο που η ΝΔ ξέρει καλύτερα: με επίθεση στα κατακτημένα δικαιώματα των γυναικών. Είναι ένας νόμος που κάνει το διαζύγιο πιο δύσκολο, πιο περίπλοκο και με μεγάλο το ενδεχόμενο για περισσότερες και πιο σκληρές δικαστικές διαμάχες, με αποτέλεσμα να λειτουργεί αποτρεπτικά, ιδιαίτερα για τις γυναίκες, στο να πάρουν διαζύγιο.

Μέσα σε μια εποχή που οι πολιτικές της ΝΔ οδηγούν τα ζευγάρια σε μεγαλύτερη απόγνωση και αυξάνουν τις πιθανότητες να διαβρωθούν οι σχέσεις και να καταλήξουν σε διαζύγια, η νομοθέτηση ενός τέτοιου νόμου θέλει να αποτρέψει αυτό το φαινόμενο με το ζόρι. Κι αυτό γιατί η οικογένεια είναι ο πιο αποδοτικός για το κεφάλαιο τρόπος να αναπαράγεται η εργατική τάξη. Αλλά ακόμη και στην περίπτωση του διαζυγίου, η προσπάθεια είναι να αποποιηθεί το κράτος και οι εργοδότες από την υποχρέωση να στηρίξουν με οποιονδήποτε τρόπο τη μονογονεϊκή οικογένεια.

Ο άλλος στόχος είναι ιδεολογικός. "Δεν μπορεί ο γάμος και το διαζύγιο να διευθετούνται με νόμο του 1983", τονίζει ο Τσιάρας, υπονοώντας ότι είναι "ξεπερασμένος". Το ίδιο λέει για τον εργατικό νόμο του 1982 ο Χατζηδάκης, υπερασπιζόμενος το αντισυνδικαλιστικό νομοσχέδιο που ετοιμάζει κι αυτός. Το κοινό που έχουν αυτοί οι νόμοι είναι ότι αποτελούν την νομοθετική αποτύπωση τεράστιων προχωρημάτων που επέβαλε στην κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ το εργατικό κίνημα της Μεταπολίτευσης. Η Νέα Δημοκρατία σήμερα θέλει να ξεμπερδεύει με τις κατακτήσεις της Μεταπολίτευσης, αλλά και με τον φόβο της εργατικής δύναμης που οδήγησε σε αυτούς τους νόμους. Γι' αυτό η απάντησή και στις δυο επιθέσεις είναι το δυνάμωμα του κινήματος και των συνδικάτων.

Α.Φ.

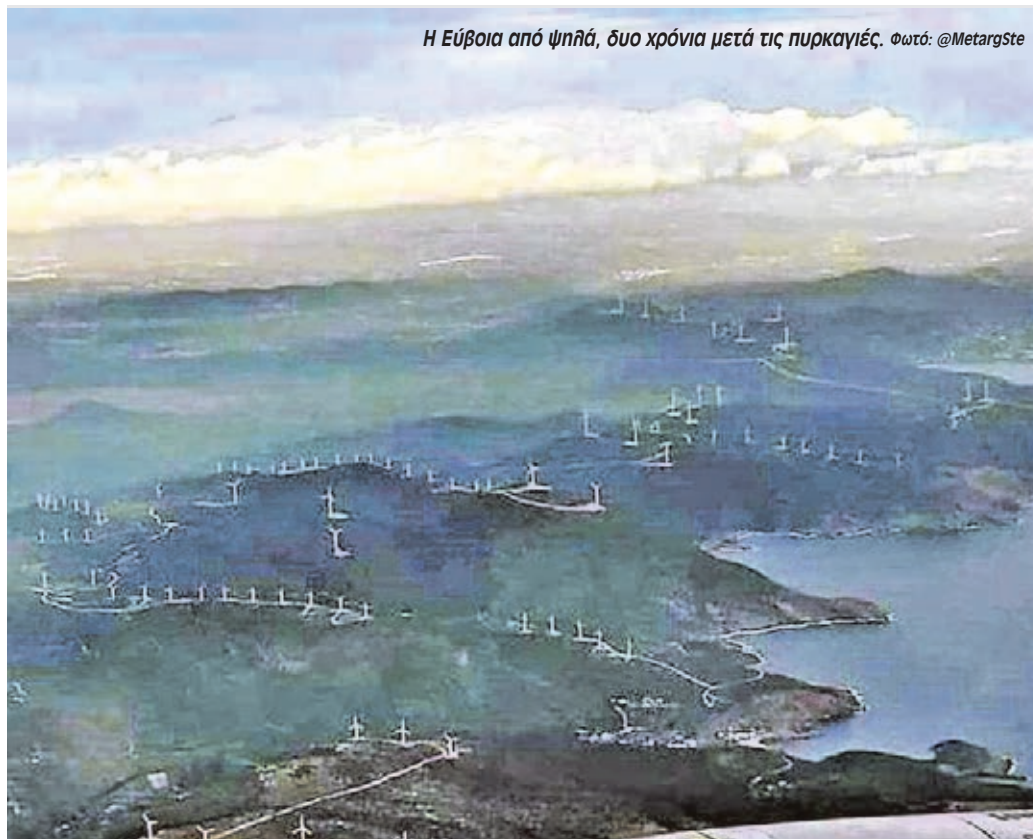
Κυβέρνηση καταστροφής

Ο Μητσοτάκης και οι υπουργοί του πετά-νε από καταστροφή σε καταστροφή. Και μόνο τα γεγονότα της τελευταίας βδομάδας φτάνουν για να επιβεβαιώσουν τραγικά αυτή την αλήθεια.

Την περασμένη Τετάρτη ξέσπασε η φωτιά στα Γεράνεια και μέσα στις επόμενες μέρες έκαψε 70 000 στρέμματα. Ολοκληρώθηκε η καταστροφή ενός πανέμορφου και πολύτιμου ορεινού όγκου δίπλα στο πολεοδομικό συγκρότημα της πρωτεύουσας.

Δεν ξέσπασε σε κάποιο απόμακρο σημείο. Η πτήση από το αεροδρόμιο της Ελευσίνας όπου σταθμεύουν τα εναέρια μέσα πυρόσβεσης διαρκεί ελάχιστα λεπτά. Ωστόσο, σύμφωνα με τις επίσημες κυβερνητικές δικαιολογίες, η κυβέρνηση δεν είχε προλάβει να ενοικιάσει πυροσβεστικά αεροπλάνα, γιατί η αντιπυρική περίοδος δεν είχε ξεκινήσει ακόμα! Φέτος ο καιρός με την ανομβρία επιτάχυνε, λένε, την έναρξη των ετήσιων πυρκαγιών του καλοκαιριού! Αυτό που δεν λένε είναι ότι η επίσημη κυβερνητική πολιτική υποστηρίζει πως δεν χρειαζόμαστε καλύτερες πυροσβεστικές υπηρεσίες αλλά περισσότερες ανεμογεννήτριες στις βουνοκορφές...

Λίγες μέρες αργότερα και ενώ ο επικεφαλής της υπηρεσίας Πολιτικής Προστασίας, ο Χαρδαλιάς είχε γυρίσει την πλάτη στα Γεράνεια και ταξίδευε στο Αιγαίο για να ...εγκαταστήσει κάποιο εμβολιαστικό κέντρο, ο προϊστάμενός του υπουργός ΠΡΟ.ΠΟ., ο Χρυσόχοϊδης ξεκινούσε εκστρατεία για να σφραγίσει το Θέατρο ΕΜΠΡΟΣ. Πρώτα έβαλε να χτίσουν την είσοδο, ύστερα έστειλε ενισχύσεις για να κάνουν το

Η Εύβοια από ψηλά, δυο χρόνια μετά τις πυρκαγιές. Φωτό: @MetargSte

φραγμό της εισόδου σιδηρόφρακτο. Και τις δυο φορές απέτυχε μπροστά στην άμεση κινητοποίηση των ανθρώπων της Τέχνης και των συμπαραστατών.

Υποκριτές

Και όλα αυτά ταυτόχρονα και παράλληλα με τη στήριξη που δίνει η κυβέρνηση μαζί με την ΕΕ στον Νετανιάχου και στα εγκλήματά του σε βάρος άμαχων Παλαιστίνιων ακόμη και μέσα στις πόλεις του Ισραήλ. Όπως πάντα, ο Μητσοτάκης έτρεξε να κουκουλώσει όλα αυτά τα αίσχη πίσω από τις λεγόμενες «αξίες του ευρωπαϊκού πολιτισμού» υψώνοντας τα λάβαρα της ΕΕ ενάντια στον Λουκασένκο για την «κρατική αεροπειρατεία» σε βάρος της Ryanair και της αντιπολίτευσης της Λευκορωσίας.

Τι υποκρισία! Πριν από μια επταετία, βασικές κυβερνήσεις της ΕΕ όπως της Γαλλίας, της Ισπανίας, της Πορτογαλίας και της Αυστρίας είχαν συνεργαστεί για να αναγκάσουν όχι ένα αεροπλάνο μιας ιδιωτικής εταιρείας αλλά το προεδρικό αεροσκάφος του Έβο Μοράλες της

Βολιβίας να προσγειωθεί στη Βιέννη για να ελέγξουν αν έκρυβε εκεί τον δημοσιογράφο Έντουαρντ Σνόουντεν, τον οποίο καταζητούσαν για τις αποκαλύψεις που είχε κάνει.

Οι εργάτες της Λευκορωσίας που αγωνίζονται για να απαλλαγούν από τον Λουκασένκο δεν έχουν τίποτα να ελπίζουν από τις μανούβρες της ΕΕ. Εμείς εδώ το ξέρουμε πολύ καλά καθώς τα επιτελεία των Βρυξελλών έχουν αναγορεύσει τον Μητσοτάκη σαν «τον πιο καλό τον μαθητή» επειδή τους κάνει όλα τα χατήρια, από την «πράσινη ανάπτυξη» που καίει τα δάση μέχρι τα στρατόπεδα θανάτου για τους πρόσφυγες που περνάνε τα σύνορα της ΕΕ-φρούριο.

Η ελπίδα απέναντι στην κυβέρνηση της καταστροφής βρίσκεται στους αγώνες μας, στην κλιμάκωση και τον συντονισμό τους. Η πανεργατική απεργία στις 3 Ιούνη ενάντια στο νομοσχέδιο Χατζηδάκη που θέλει να απλώσει την καταστροφή σε κάθε χώρο δουλειάς είναι η πιο άμεση και αποτελεσματική απάντηση.

ΙΑΝΘΗ Λευτεριά στην Παλαιστίνη

«**Τ**η μεγαλειώδη κινητοποίηση (22/5) πάνω από 2.000 διαδηλωτών σε αλληλεγγύη με την Παλαιστινιακή αντίσταση ενάντια στη σφαγή του ρατσιστικού κράτους απαρτχάιντ του Ισραήλ» χαιρετίζει σε ανακοίνωσή της η ΚΕΕΡΦΑ Ξάνθης. Όπως αναφέρει:

«Στη συγκέντρωση, ο χαιρετισμός της ΚΕΕΡΦΑ που κατέληγε με τη φράση: «Με τη μειονότητα παλεύουμε μαζί και θα νικήσουμε. Λευτεριά στην Παλαιστίνη!», έγινε δεκτός με χειροκροτήματα. Στη μεγαλύτερη διαδήλωση των τελευταίων χρόνων στην πόλη μας, με την πιο βροντερή παρουσία της μειονότητας, συμμετείχαν με πανό η ΚΕΕΡΦΑ, η Πρωτοβουλία Free Palestine και η νομαρχιακή του ΣΥΡΙΖΑ. Οι διαδηλωτές βάδισαν στους δρόμους της πόλης, ενώνοντας τη φωνή τους με τα αδέρφια μας στην Παλαιστίνη.

Χιλιάδες κόσμος, απλοί άνθρωποι, άνδρες, γυναίκες, παιδιά, νεολαία με βαθύ αίσθημα της αδικίας και της βαρβαρότητας του ισραηλινού στρατού κατοχής και της πολιτικής του εποικισμού και του απαρτχάιντ του κράτους-τρομοκράτη που πραγματικά κάνει τη ζωή των Παλαιστινίων κόλαση. Αυτό το βαθύ αίσθημα που επικρατεί ιδιαίτερα στον κόσμο της μειονότητας ήταν που ανάγκασε και τον ΣΥΡΙΖΑ και τη θρησκευτική ηγεσία της μειονότητας να στηρίξουν αυτή την κινητοποίηση. Ήταν η ΚΕΕΡΦΑ, που σήκωσε ουσιαστικά την πρωτοβουλία πανελλαδικά σε συνεργασία με τις Παλαιστινιακές κοινότητες - και είναι τιμή μας.

Όσον αφορά τη στάση των ΜΜΕ, είναι γνωστά τα στερεότυπα που επιστρατεύονται κάθε φορά που η μειονότητα κινητοποιείται μαζικά. Ένα τυφλό μίσος που καλλιεργείται από τα πάνω και πλέκει θεωρίες συνωμοσίας, ότι πίσω απ' όλα κρύβεται ο "προαιώνιος εχθρός".

Η αντίσταση στην ισλαμοφοβία είναι σήμερα απαραίτητη προϋπόθεση για την Αριστερά που θέλει να είναι η φωνή των καταπιεσμένων και να κατακτήσει την ενότητα που είναι καθοριστική για να μην αφήσουμε να δηλητηριάσουνε τους αγώνες μας. Για να υπερασπιστούμε τους πρόσφυγες, για να υπερασπιστούμε τη μειονότητα, για να υπερασπιστούμε την Παλαιστίνη. Για να ανοίξουμε το δρόμο για μια κοινωνία, για έναν ολόκληρο κόσμο ισότητας και αλληλεγγύης».

Περισσότερα στις σελίδες 8, 9

Κυκλοφορεί
ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ
από τα κάτω
www.socialismfrombelow.gr

22/5, Ξάνθη, Διαδήλωση αλληλεγγύης στον παλαιστινιακό αγώνα
Φωτό: ΚΕΕΡΦΑ Ξάνθης

Πανεργατική απεργία στις 3 Ιούνη

Μπροστά στη σύγκρουση με το νομοσχέδιο του Χατζηδάκη και την κυβέρνηση, Εργατικό Κέντρο Πειραιά, ΑΔΕΔΥ και Εργατικό Κέντρο Αθήνας οργάνωσαν συσκέψεις. Η ΑΔΕΔΥ κλειδώνει τις 3 Ιούνη σαν ημέρα απεργίας με απεύθυνση στα Εργατικά Κέντρα να συμπορευτούν ώστε να γίνει πανεργατική. Ταυτόχρονα αποφάσισε απογευματινό συλλαλητήριο την Τετάρτη 26/5 στις 7μμ στα Προπύλαια. Η συνεδρίαση του ΕΚΑ γινόταν το απόγευμα της Τρίτης 25/5 στο Τριανόν.

Στον Πειραιά το Εργατικό Κέντρο οργάνωσε σύσκεψη σωματείων στην πλατεία Κοραή την Τρίτη 18/5. Συμμετείχαν δεκάδες συνδικαλιστές και σωματεία, και όλοι συμφώνησαν στην πρόταση για απεργία και κλιμάκωση ώστε μα μην φτάσει καν σε κατάθεση το αντεργατικό νομοσχέδιο. Στη σύσκεψη τοποθετήθηκαν σωματεία, όπως των εργαζόμενων στην Cosco, στον ΟΛΠ, ναυτεργατών, επισιτισμού και άλλα. Τον λόγο πήραν επίσης εκπρόσωπος από τον Σύλλογο δασκάλων «Πλουμπιδής» και η **Τιάνα Ανδρέου**, μέλος ΔΣ ΟΣΥΟ και του Συντονισμού Εργατικής Αντίστασης, η οποία τόνισε ότι:

«Νομίζω ότι είναι κοινός τόπος για όλους μας ότι η κυβέρνηση θα το είχε ψηφίσει ήδη το νομοσχέδιο. Ο λόγος που καθυστέρησε είναι λόγω των μεγάλων αντιδράσεων και της απεργίας στις 6 Μάη, που ήταν ένας πραγματικός ξεσηκωμός.

Σε αυτή την κατεύθυνση είναι σωστή η πρόταση για απεργία και συνέχεια με απεργιακή κλιμάκωση. Αυτή τη μάχη χρειάζεται να τη δώσουμε ενωμένοι οι εργαζόμενοι στον ιδιωτικό και τον δημόσιο τομέα, ακριβώς γιατί είναι ένα νομοσχέδιο που αφορά όλους. Δεν χωράει κανένας διάλογος, καμία διαβούλευση με αυτή την κυβέρνηση

που διαλύει τα εργασιακά δικαιώματα».

Στο Άλσος Βεΐκου πραγματοποιήθηκε το Γενικό Συμβούλιο της ΑΔΕΔΥ την Τετάρτη 19/5, που πήρε την απόφαση για απεργία στις 3/6. Κοινή εκτίμηση όλων, πλην της ΔΑΚΕ που αποχώρησε από την αρχή τονίζοντας παρόλα αυτά ότι δεν συμφωνεί με το νομοσχέδιο- ήταν ότι χρειάζεται απεργιακή

απάντηση για να μην περάσει το νομοσχέδιο. Τονίστηκε από πολλούς η επιτυχία της απεργίας της Πρωτομαγιάς στις 6 Μάη, ενώ υπήρχε αναφορά στους μεγάλους κλαδικούς αγώνες όπως των υγειονομικών.

Εμβληματική χαρακτήρισαν τη μάχη ενάντια στην απόλυση του Κ. Καταραχιά, ο οποίος πήρε το λόγο και επισήμανε: «Η δίωξη και απόλυσή μου ήταν ο προπομπός της προσπάθειας που κάνει η κυβέρνηση να διώξει μια σειρά συνδικαλιστές στα νοσοκομεία. Αυτές τις διώξεις θέλει να γενικεύσει αυτή τη στιγμή με το ν/σ του Χατζηδάκη». Το Γενικό Συμβούλιο ανταποκρίθηκε θετικά στο κάλεσμα να στηριχτεί η κινητοποίηση στις 25 Μάη στα δικαστήρια στην Ευελπίδων που εκδικάζονται τα ασφαλιστικά μέτρα ενάντια στην απόλυση του Κ. Καταραχιά και κάλεσε 3ωρη διευκολυντική στάση εργασίας 9πμ-12μ.

Ο **Χρίστος Αργύρης**, γενικός σύμβουλος ΑΔΕΔΥ με τις Παρεμβάσεις και γιατρός στο ΓΝΑ Γεννηματάς τόνισε στην παρέμβασή του:

«Επιχείρηση με 100 εργαζόμενους, αν τους βάλει να δουλεύουν για 10 ώρες αντί για 8, γλιτώνει 25 νέα μεροκάματα. Αυτό είναι το νομοσχέδιο του Χατζηδάκη. Λεφτά στην τσέπη των αφεντικών. Ουαί και αλίμονο αν βγούμε από αυτό το Συμβούλιο χωρίς απεργιακή κινητοποίηση.

Κι όποιος νομίζει ότι το Δημόσιο τη γλιτώνει να δει εμένα. Τρία χρόνια επικουρικός και ο Κικιλίας βγήκε και είπε ότι θα μονιμοποιήσει μόλις το ένα τέταρτο των συμβασιούχων. Οι υπόλοιποι πάμε για απόλυση. Έχει εξοργιστεί ο κόσμος στα νοσοκομεία και συνδέει αυτά που περνάει επί κόβιντ με το ν/σ του Χατζηδάκη. Γι' αυτό και οι νοσοκομειακοί θα απεργήσουν και μάλιστα μαζικά».

Μάνος Νικολάου

Συλλαλητήριο Τετάρτη 26/5

Ξεκινάμε τον γύρο κινητοποιήσεων που θα καταλήξουν στην απεργία 3/6 ενάντια στην κατάθεση του νομοσχεδίου Χατζηδάκη με ένα μεγάλο συλλαλητήριο της ΑΔΕΔΥ την Τετάρτη 26/5 στις 7μμ στα Προπύλαια.

Θα είναι μια ευκαιρία να συναντηθούν συνδικαλιστές και εργαζόμενοι από όλους τους χώρους για να στείλουν δυνατά το μήνυμα ότι δεν θα αφήσουμε να περάσει αυτό το έκτρωμα. Θέλουμε αυτή η κινητοποίηση να είναι και βοήθεια στην οργάνωση της μεγάλης απεργιακής μάχης στις 3 Ιούνη.

Από τον χώρο της Υγείας, οι εργαζόμενοι που εδώ και ενάμιση χρόνο δοκιμαζόμαστε πολύ σκληρά από τις επιλογές της κυβέρνησης να μην ενισχύσει το ΕΣΥ και να μην επιτάξει τον ιδιωτικό τομέα, θα είμαστε παρόντες την Τετάρτη.

Μαρία Χαρχαρίδου,
εργαζόμενη
ΓΝΑ Γεννηματάς

Η σύσκεψη του ΕΚΑ είναι πολύ σημαντική για να οργανωθεί μια μεγάλη πανεργατική απεργία στις 3 Ιούνη μαζί με την ΑΔΕΔΥ, ειδικά με την απουσία της ΓΣΕΕ από το να παίξει αυτό τον ρόλο.

Το ν/σ του Χατζηδάκη έρχεται να γκρεμίσει τα συνδικάτα και τον εργασιακό βίο των ανθρώπων που είναι κατακρεουργημένος από τα μνημόνια και μετά. Στην ΕΡΤ η υποστελέχωση είναι τρομερή, η πλειοψηφία πλέον είναι συμβασιούχοι και εργολαβικοί με μισθούς ψίχουλα. Επιβάλλοντας το 10ωρο σημαίνει παραπάνω εντατικοποίηση σε κόσμο που δουλεύει ήδη με άθλιες συνθήκες.

Σημαντική είναι και η επίθεση ενάντια στον συνδικαλισμό. Θέλουν να μας εμποδίσουν να βγάζουμε απεργίες και να διεκδικούμε. Οι εργαζόμενοι της ΠΟΣΠΕΡΤ μόνο απεργιακά μπορούμε να δώσουμε τη μάχη ενάντια στη λογοκρισία στα ΜΜΕ που έχει οξυνθεί, αλλά και όλες τις άλλες μάχες, όπως οι στάσεις εργασίας που κάναμε ενάντια στην προβολή των ναζι της Χρυσής Αυγής. Αυτά θέλουν να σταματήσουν. Να μην τους αφήσουμε.

Ειρήνη Φωτέλλη, ΠΟΣΠΕΡΤ

Σε όλα τα σωματεία

Το αντεργατικό νομοσχέδιο μας αφορά όλους. Το νομοσχέδιο αυτό ευνοεί τις ευέλικτες μορφές εργασίας, ενθαρρύνει τις ατομικές διαπραγματεύσεις, από τις οποίες ξέρουμε ποιος βγαίνει χαμένος, ώστε να ανακόψουν κάθε συνδικαλιστική δυναμική.

Επιδιώκει τη δημιουργία σωματείων «συνεργάσιμων» που θα λογοκρίνονται, θα ελέγχονται και θα χειραγωγούνται ευκολότερα και, τελικά, θα οδηγούνται στην παραίτηση από όποια συνδικαλιστική διεκδίκηση. Το νομοσχέδιο έχει ως απώτερο σκοπό να αφήσει τον εργαζόμενο έρμαιο στις απαιτήσεις του εργοδότη. Πόσο μάλλον όταν αυτός ο εργαζόμενος δουλεύει μέσω εργολάβου, δηλαδή αλλού δουλεύει κι αλλού φαίνεται, από αλλού πληρώνεται και αλλού «παρέχει υπηρεσίες».

Είναι γνωστό ότι ο Δημόσιος Τομέας είναι γεμάτος από εργολαβικούς εργαζομένους: από εταιρίες ουσιαστικά που παίρνουν εργολαβικά υπηρεσίες του δημοσίου κι έτσι, αργά αλλά σταθερά, ιδιωτικοποιείται, με έναν έξυπνο και διακριτικό τρόπο, χάριν των αόρατων που τραβάνε το κουπί και σε βάρος όλων μας. Ο Χατζηδάκης πρέπει να μας βρίσκει απέναντί του συσπειρωμένους σε κάθε ευκαιρία και σε κάθε κινητοποίηση. Και τέτοια ευκαιρία είναι και η 3 Ιουνίου. Καλούμε το ΕΚΑ, κάθε δευτεροβάθμιο και τριτοβάθμιο συνδικαλιστικό φορέα, να ακούσουν την ανάγκη των εργαζομένων για κοινή δράση απέναντι στην ταφόπλακα που ετοιμάζονται να ρίξουν στα δικαιώματα που μας έχουν απομείνει. Για το εργασιακό μέλλον το δικό μας και των παιδιών μας.

Μαρία Ρεκλείτου, Γενική Γραμματέας ΠΣΕΦΑ

Στη σύσκεψη του ΕΚΑ της Τρίτης 25/5 θα κάνουμε την προσπάθεια να συντονιστεί με την απεργία στις 3 Ιούνη της ΑΔΕΔΥ.

Αυτή η απόφαση μετά θα πρέπει να περάσει σε κάθε σωματείο. Εμείς οι εργαζόμενοι στην Ιδιωτική Υγεία την Παρασκευή πάμε για συνέλευση για να απαιτήσουμε απεργιακή κινητοποίηση ενάντια στο νομοσχέδιο του Χατζηδάκη και να αποκτήσουμε κλαδική σύμβαση. Η επίθεση είναι μεγάλη και σε μας, αυτό φέρνει οργή και ο κόσμος ψάχνει να οργανωθεί. Όπως έγινε στους καλλιτέχνες και στον Επισιτισμό, υπάρχει διάθεση για να γραφτεί κόσμος στο συνδικάτο και πρέπει να αγκαλιάσουμε αυτόν τον κόσμο.

Κώστας Πολύδωρος,
μέλος ΔΣ Συνδικάτου
Ιδιωτικής Υγείας Αθήνας

Στην Intracom καλέσαμε τον κόσμο με εξόρμηση να απεργήσει ενάντια στο νομοσχέδιο του Χατζηδάκη.

Το ΕΚΑ χρειάζεται να συντονιστεί με την ΑΔΕΔΥ για να βγει πανεργατική απεργία στις 3 Ιούνη. Θεωρώ ότι αυτή την περίοδο είναι επιτακτικό όλες οι δυνάμεις να έχουν κοινό βηματισμό για να μπορέσουμε να κερδίσουμε. Να έχουμε μια κινητοποίηση που θα συσπειρώσει όλους και όλες που είμαστε ενάντια σε αυτή την κυβέρνηση και αυτό το νομοσχέδιο. Τα αφεντικά στην Intracom περιμένουν πώς και πώς να της λυθούν τα χέρια για να εφαρμόσουν την τηλεργασία σε μεγαλύτερο βαθμό, την απελευθέρωση του ωραρίου με την κατάργηση του 8ωρου, αλλά και σε συνδικαλιστικό επίπεδο με την προσπάθεια να κάνουν την απεργία όνειρο απατηλό για τον εργαζόμενο.

Βαγγέλης Παπαδόγιαννης,
εργαζόμενος Intracom

Με εξορμήσεις και συσκέψεις σε δεκάδες εργατικούς χώρους του δημόσιου και ιδιωτικού τομέα, αλλά και σε πλατείες και λαϊκές στις γειτονιές, ο Συντονισμός Εργατικής Αντίστασης και το Συντονιστικό των Νοσοκομείων οργανώνουν τον ξεσηκωμό ενάντια στο αντεργατικό ν/σ του Χατζηδάκη και την πανεργατική απεργία στις 3 Ιούνη. Η προκήρυξη και η αφίσα του Συντονισμού με το σύνθημα «Κάτω τα χέρια από το θωρο και τα συνδικάτα, να ανατρέψουμε τον νόμο Χατζηδάκη και την κυβέρνηση της ΝΔ» έφτασαν σε χιλιάδες κόσμου μέσα σε λίγες μέρες.

«Στον δρόμο για την οργάνωση της 3ης Ιούνη το Συντονιστικό Νοσοκομείων κάλεσε την Πέμπτη 20 Μάη σύσκεψη στο **Κρατικό Νίκαιας** για τη συγκρότηση ανοιχτής επιτροπής αγώνα. Στη σύσκεψη συμμετείχαν εργαζόμενοι από διάφορες ειδικότητες και χώρους του νοσοκομείου μόνιμοι και συμβασιούχοι, όπως γιατροί, νοσηλευτές από τα χειρουργεία και τραυματιοφορείς», σημειώνει η **Κατερίνα Θωάδου**, μέλος του Συντονιστικού Νοσοκομείων.

Νίκαια

«Αφού έγινε ενημέρωση γύρω από το νομοσχέδιο Χατζηδάκη και το ποιες θα είναι οι επιπτώσεις πάνω στα δικαιώματα των εργαζόμενων, τονίστηκε ιδιαίτερα ότι η απεργία στις 3η Ιούνη έχει χαρακτηριστικά μίας μεγάλης εργατικής μάχης ενάντια στην κυβέρνηση της ΝΔ για να μην την αφήσουμε να ψηφίσει το έκτρωμα του νομοσχεδίου Χατζηδάκη. Ειδικά για τα νοσοκομεία θα είναι και μία απάντηση στο Υπουργείο Υγείας που ανακοίνωσε ότι θα προχωρήσει το επόμενο διάστημα στη μονιμοποίηση 4.000 επικουρικών νοσηλευτών, τη στιγμή που οι συμβασιούχοι στο χώρο της Υγείας ξεπερνούν τις 16.000 και οι ελλείψεις σε προσωπικό είναι πολλαπλάσιες.

Αυτό που μπήκε σαν στόχος είναι οργάνωση συνέλευσης στο νοσοκομείο, έτσι ώστε να ενημερωθούν όλοι οι εργαζόμενοι και να συμμετέχουν μαζικά στην απεργία και την απεργιακή συγκέντρωση. Η εικόνα που μπήκε από τα χειρουργεία ήταν ότι στις 6 Μάη υπήρχαν πολλοί εργαζόμενοι που απέργησαν αλλά αυτό δεν μεταφράστηκε σε συμμετοχή στη συγκέντρωση με το πανό του σωματείου. Επίσης τονίστηκε η ανάγκη της ενότητας και της κοινής δράσης.

Αμέσως μετά πραγματοποιήθηκε εξόρμηση

και στις δύο πύλες του νοσοκομείου, με τους εργαζόμενους να μας αρπάζουν από τα χέρια την προκήρυξη και να συζητούν μαζί μας για την απεργιακή απάντηση κόντρα στην κυβέρνηση της ΝΔ».

«Στα **Παίδων Αγλαΐα Κυριακού** και **Αγία Σοφία** παρά την έλλειψη προσωπικού και τον φόρτο εργασίας οι εργαζόμενοι αφιέρωσαν χρόνο για να συζητήσουν μαζί μας γιατί γνωρίζουν και για την επαναπρόσληψη του Κώστα Καταραχιά για την οποία πανηγύρισαν και μας εκτιμούν για τη σταθερή παρέμβασή μας, ειδικά στην περίοδο της καραντίνας», μας είπε η **Κατερίνα Σεβαστάκη**, από τον πυρήνα του ΣΕΚ Ζωγράφου. «Ήταν γνωστό το κάλεσμα της ΑΔΕΔΥ για 3 Ιούνη αλλά, όπως έλεγαν, χρειάζεται να γίνει μια μαζική συνέλευση για τα ζητήματα που συσσωρεύονται. Από τη δική μας μεριά καλέσαμε την Πέμπτη 1μμ στο προαύλιο του Αγλαΐα Κυριακού στην προσπάθεια να συγκροτηθεί επιτροπή αγώνα που θα οργανώσει την απεργία στις 3/6».

«Συνεχίζουμε τις περιοδείες και τις συσκέψεις στις ιδιωτικές κλινικές με τον Συντονισμό Εργατικής Αντίστασης για την οργάνωση της απεργίας στις 3 Ιούνη ενάντια στο αντεργατικό νομοσχέδιο που προωθεί η κυβέρνηση της ΝΔ», μας είπε ο Κώστας, εργαζόμενος στην

Οργανώνουμε όλους τους χώρους

ιδιωτική Υγεία.

«Την Παρασκευή 21/5 βρεθήκαμε στο Ωνάσειο, το Σάββατο 22/5 στο Υγεία και το Μητέρα και την Τρίτη 25/5 στο Μετροπόλιταν στο Φάληρο. Κοινός παρονομαστής είναι η απόρριψη του νομοσχεδίου Χατζηδάκη από την συντριπτική πλειοψηφία των εργαζομένων. Είναι κατανοητό ότι οι αντιμεταρρυθμίσεις που προωθεί ο Χατζηδάκης θα σημάνουν εντατικοποίηση της εργασίας, απληρωσιά και διεύρυνση της εργοδοτικής αυθαιρεσίας. Η κατάργηση του 8ωρου και η θεσμοθέτηση του 10ωρου, τα δημερα και 7ημερα στον ευαίσθητο τομέα της υγείας εξαντλούν το προσωπικό και βάζουν σε κίνδυνο την ζωή των ασθενών.

Την Παρασκευή 28/5 στις 6μμ συμμετέχουμε στην σύσκεψη του **Σωματείου Προσωπικού Ιδιωτικής Υγείας Αθήνας** στην Πλατεία Μητροπόλεως με στόχο να πάρουμε απόφαση για απεργιακή κινητοποίηση στις 3 Ιούνη με αιτήματα να μην περάσει το αντεργατικό νομοσχέδιο και να υπογραφεί κλαδική σύμβαση με αυξήσεις στην Ιδιωτική Υγεία. Μέσα στους χώρους φουντώνει η διάθεση για την συγκρότηση και μαζικοποίηση των συνδικάτων μας. Η επίθεση της ΝΔ μπορεί να γυρίσει μπούμερανγκ με οργάνωση και απεργιακή κλιμάκωση».

Στην πιάτσα των delivery

«Μοιράσαμε την προκήρυξη του Συντονισμού Εργατικής Αντίστασης για την απεργία στις 3 Ιούνη στη λεωφόρο Πεντέλης στα Βριλήσσια στην πιάτσα των delivery», μας είπε ο **Κωνσταντίνος**, εργαζόμενος στην e-food. «Σε μας που δουλεύουμε 8ωρο κανονικά και πληρωνόμαστε από το πρώτο λεπτό τις υπερωρίες, θα έχει τεράστια διαφορά αν γίνει νόμος η κατάργηση του 8ωρου. Το ίδιο ισχύει και για την Κυριακή, που τώρα την πληρωνόμαστε παραπάνω, αλλά και αυτό θέλουν να το αλλάξουν. Οι διανομείς που βρήκαμε είχαν σχέση με το εργατικό κίνημα, είχαν κατέβει σε κινητοποιήσεις. Επίσης, ενδιαφέρον έδειξαν για

την κινητοποίηση για την Παλαιστίνη».

«Στην εξόρμηση στο Μετρό στα Σεπόλια πολλοί ήταν οι εργαζόμενοι που ενίσχυσαν για να διαβάσουν την Εργατική Αλληλεγγύη», μας είπε ο **Νίκος Σμπαρούνης**, εργαζόμενος στο Μετρό. «Προσπαθούμε να μετατρέψουμε τη γενική δυσάρεσκεια που υπάρχει για το νομοσχέδιο σε απεργιακή συμμετοχή. Η εικόνα είναι ότι δεν βρίσκεις υποστηρικτές του Χατζηδάκη μέσα στην εργατική τάξη. Ακόμα και δεξιόι είναι εναντίον του. Στο Μετρό έχουμε κινητοποιήσεις γιατί υπάρχουν πολλά προβλήματα. Μέσα σε περίοδο τέτοιας ανεργίας τα 2/5 των νέων εργαζομένων φεύγουν από τη δουλειά καθώς μέσω της προσωπικής διαφοράς πληρώνονται λιγότερο από τους παλιούς. Δεν θα βρεις εύκολα κόσμο να δουλέψει σε τόσο άθλιες συνθήκες, μέσα στις σήραγγες και τους αρουραίους, όση οικονομική ανάγκη και να έχει».

«Ξεκινάμε γύρα εξορμήσεων στα σχολεία του ΣΕΠΕ Γλυφάδας-Βάρης-Βούλας-Βουλιαγμένης, ενόψει και της πανεργατικής απεργίας στις 3 Ιούνη», σημειώνει ο **Στέλιος Γιαννούλης**, εκπαιδευτικός του δικτύου «η Τάξη μας» και μέλος στο ΔΣ του σωματείου. «Ο κόσμος στα σχολεία είναι ήδη ξεσηκωμένος γιατί η κυβέρνηση έχει προκαλέσει μπάχαλο στα σχολεία και οι εκπαιδευτικοί έχουμε να αντιμετωπίσουμε τεράστια προβλήματα. Η ανταπόκριση στο 3ο δημοτικό Γλυφάδας και στο 2ο δημοτικό Βούλας που πήγαμε ήταν πολύ καλή. Βρίσκουμε τον κόσμο της Αριστεράς που έχει ανάγκη την οργάνωση των χώρων του, μια οργάνωση που δυστυχώς δεν επιδιώκεται όσο θα έπρεπε από τις συνδικαλιστικές ηγεσίες».

«Στην εξόρμηση στην πλατεία της Κυψέλης είχαμε βάλει πανό και πικέτες ενάντια στο νομοσχέδιο του Χατζηδάκη που καλούσαν στην απεργία στις 3 Ιούνη», μας είπε ο **Νίκος Αλεξανδράτος** από τον πυρήνα του ΣΕΚ στην Κυψέλη. «Εκτός από τους περαστικούς της πλατείας, πιάσαμε τους εργαζόμενους και τον κόσμο στα μαγαζιά στη Φωκίωνος καλώντας τους στην απεργία, αλλά και το συλλαλητήριο αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη που γινόταν το απόγευμα της ίδιας μέρας. Δημιουργήσαμε κλίμα ξεσηκωμού και κουβεντιάσαμε με πολύ κόσμο που χάρηκε που μας είδε να οργανώνουμε ενάντια στο ν/σ του Χατζηδάκη. Η πλειοψηφία ξέρει πόσο αντεργατικό είναι αυτό το νομοσχέδιο. Πουλήσαμε πολλές εφημερίδες και δύο άτομα οργανώθηκαν μαζί μας».

«Οργανώσαμε μια πολύ επιτυχημένη εξόρμηση το περασμένο Σάββατο στη λαϊκή της Μαρτίου, μία από τις μεγαλύτερες λαϊκές στην Ανατολική Θεσσαλονίκη», σημειώνει ο **Νίκος Κοκκίνης**, εκπαιδευτικός. «Με πικέτες, προκηρύξεις και το εξώφυλλο της Εργατικής Αλληλεγγύης ξεσηκώσαμε τον κόσμο για την απεργία ενάντια στο ν/σ Χατζηδάκη. Υπάρχει μεγαλύτερη προθυμία του κόσμου όλο το τελευταίο διάστημα να μιλήσει, να πάρει τα υλικά και την εφημερίδα μας. Είναι μια εικόνα που δείχνει ότι δεν είναι μια καλή περίοδος για την κυβέρνηση, αλλά για τους αγωνιστές και την Αριστερά».

Μάνος Νικολάου

Το παράδειγμα του ΜΕΤΡΟ

Στάση εργασίας από την έναρξη λειτουργίας ως τις 10 το πρωί κήρυξε για την **Τετάρτη 26/5 το Σωματείο Εργαζομένων Λειτουργίας Μετρό (ΣΕΛΜΑ)**. Το Σωματείο κάνει **αλληπάλληλες προσκλήσεις για έναρξη διαπραγματεύσεων για τη νέα Συλλογική Σύμβαση Εργασίας, αλλά ο Διευθύνων Σύμβουλος της εταιρίας αδιαφορεί προκλητικά.**

«Έλλειψη ανταλλακτικών και τρένα με προβλήματα με αντίκτυπο στα δρομολόγια και τους επιβάτες. Εργασιακή ανασφάλεια από τη μη υπογραφή νέας ΣΣΕ. Αυταρχική συμπεριφορά και εργαζόμενοι πολλών ταχυτήτων με νεοπροσλαμβανόμενους συναδέλφους που δεν τους υπολογίζουν την εμπειρία από τον εργασιακό τους βίο με αποτέλεσμα να δηλώνουν παραπήσεις ο ένας μετά τον άλλο». Έτσι περιγράφει την κατάσταση που επικρατεί στην ανακοίνωσή του το ΣΕΛΜΑ.

Η διοίκηση της ΣΤΑΣΥ, που είναι η πραγματική υπεύθυνη για όλα αυτά τα προβλήματα, σέρνει στα δικαστήρια το σωματείο για να κηρυχθεί η στάση εργασίας της 26/5 παράνομη και καταχρηστική. Είναι τρανό παράδειγμα πόσο έχουν ανάγκη οι διοικήσεις και τα αφεντικά τον νόμο Χατζηδάκη για να σταματάνε τα συνδικάτα και τις απεργίες. Αλλά η στάση εργασίας μπορεί να γίνει με την κάλυψη του Εργατικού Κέντρου Αθήνας, ακόμα κι αν βγει παράνομη από τα δικαστήρια. Επίσης τρανό παράδειγμα του πολύτιμου ρόλου που μπορούν να παίξουν τα Εργατικά Κέντρα. Και να δώσουν κάλυψη σε απεργούς και να συντονίσουν απεργιακά όλους για να μην περάσει το νομοσχέδιο έκτρωμα.

Οι εργάτες της Τέχνης μπροστά

Συγκέντρωση στο Σύνταγμα πραγματοποιήσαν το απόγευμα της Πέμπτης 21/5 οι εργάτες και εργάτριες της Τέχνης «κάνοντας φασαρία για τον Πολιτισμό», όπως ήταν και το σύνθημα της κινητοποίησης που καλούσε η Πανελλήνια Ομοσπονδία Θεάματος Ακροάματος. Η ΠΟΘΑ, το Θέατρο ΕΜΠΡΟΣ, η Ανατρεπτική Συσπείρωση Ηθοποιών και η Ένωση Τραγουδιστών ήταν εκεί με τα πανό τους και ξεσήκωσαν τον κόσμο που περνούσε από την πλατεία.

Βασικές αιχμές της κινητοποίησης ήταν η διεκδίκηση μέτρων στήριξης για όσο διαρκέσει η κρίση και επιδόματα σε όλες και όλους. Στη συγκέντρωση τονίστηκε η στήριξη στο Αυτοδιαχειριζόμενο Θέατρο ΕΜΠΡΟΣ που σφραγίστηκε με τσιμεντόλιθους από την κυβέρνηση δυο μέρες πριν. Όπως επισημάνθηκε τα σωματεία δεν θα αφήσουν να περάσει αυτή η επίθεση που σκοπό έχει να σωπάσει ο Πολιτισμός. Από την ντουντούκα έγινε επίσης κάλεσμα για τη διαδήλωση αλληλεγγύης στον Παλαιστινιακό λαό που ήταν προγραμματισμένη για την επόμενη ημέρα.

Την Κυριακή 23/5 ήταν προγραμματισμένη η γενική συνέλευση του **Σωματείου Ελλήνων Ηθοποιών**. «Η συνέλευση λόγω κακής οργάνωσης δεν είχε απαρτία. Παρ' όλα αυτά έγινε συζήτηση για τις ΣΣΕ, το νομοσχέδιο Χατζηδάκη και την επίθεση στο Θέατρο ΕΜΠΡΟΣ. Η ηγεσία του σωματείου εξέφρασε την απογοήτευσή της για τη μη απαρτία ρίχνοντας το φταίξιμο στον κόσμο. «Είναι λάθος» μεταφέρει στην Εργατική Αλληλεγγύη η **Πέρσα Κατσανούλη**, μέλος της Ανατρεπτικής Συσπείρωσης Ηθοποιών. «Δεν φταίει ο κόσμος αλλά το γεγονός ότι η ηγεσία του σωματείου δεν οργάνωσε την επιτυχία της συνέλευσης. Ίσα ίσα που οι χιλιάδες που επανακατέλαβαν το Θέατρο ΕΜΠΡΟΣ την προηγούμενη ημέρα αλλά και η τεράστια μαζικοποίηση του σωματείου το προηγούμενο διάστημα έδειξε τις διαθέσεις».

Αυτός ο κόσμος ήταν που άνοιξε όλη την υπόθεση του ελληνικού #metoo προκαλώντας μεγάλες πολιτικές εξελίξεις. Συνεχίζουμε οργανώνοντας την επιτυχία της πανεργατικής απεργίας στις 3 Ιούνη, ενάντια στην επίθεση Χατζηδάκη στο 8ωρο και τα συνδικάτα, ενάντια στις επιθέσεις στον πολιτισμό και τους χώρους μας, για ΣΣΕ σύμφωνα με τις ανάγκες μας» συνεχίζει. Εκ μέρους της Ανατρεπτικής Συσπείρωσης Ηθοποιών ο **Βασίλης Κουκαλάκι** κατέθεσε κείμενο στήριξης του Θεάτρου ΕΜΠΡΟΣ, διαμορφωμένο από τη συνέλευσή του.

Σ.Μ.

Κάτω τα χέρια απ' το ΕΜΠΡΟΣ

Τα ξημερώματα της Τετάρτης 19/5 μια μεγάλη αστυνομική επιχείρηση σφράγισε το κτίριο του Ελεύθερου Αυτοδιαχειριζόμενου Θεάτρου Εμπρός. Η ΕΛΑΣ του Χρυσόχοϊδη επιτέθηκε στην κατάληψη, που λειτουργεί πάνω από 10 χρόνια, την άδειασε και επέβλεψε το τσιμεντόλιθωμα της πόρτας και των παραθύρων.

Οι αντιδράσεις ήταν άμεσες. Την ίδια μέρα, η ανοιχτή συνέλευση του Εμπρός, η «**Ανταρσία στις Γειτονιές της Αθήνας**», η ΠΟΘΑ και το ΣΕΗ έβγαλαν ανακοινώσεις ενάντια στο κλείσιμο του αυτοδιαχειριζόμενου θεάτρου. Η ανακοίνωση της συνέλευσης θυμίζει ότι το Εμπρός «είναι ένας ανοιχτός, δημόσιος κατειλημμένος χώρος με διεθνή απήχηση, ελεύθερη πρόσβαση για πάνω από 1000 επισκέπτες την εβδομάδα και ένα καθημερινό, πολύμορφο πρόγραμμα εκδηλώσεων που απευθύνεται σε ένα ευρύ φάσμα ανθρώπων με διαφορετικές πολιτισμικές καταβολές».

Από το 2011, εκατοντάδες καλλιτέχνες παρουςίασαν αφιλοκερδώς και με ελεύθερη είσοδο 400 διαφορετικά θεατρικά έργα σε περισσότερες από 2000 παραστάσεις. Έγιναν συναυλίες 450 συγκροτημάτων, εκδηλώσεις ενίσχυσης αυτοοργανωμένων εγχειρημάτων, κινηματικών πρωτοβουλιών και καλλιτεχνικών ομάδων, ...μια θάλασσα συναντήσεων και δημιουργίας, μια ανάσα ελευθερίας και έκφρασης στο κέντρο της πόλης.»

Στις 21 Μάρη η «Ανταρσία στις Γειτονιές της Αθήνας» κατέθεσε καταγγελία στην **Υπηρεσία Νεοτέρων Μνημείων**, υπογραμμίζοντας: «Στις 19/5/2021, τα ανοίγματα του κτηρίου σφραγίστηκαν με τσιμεντόλιθους και τσιμεντοκονίαμα αλλοιώνοντας δραματικά την όψη του κτηρίου, θέτοντας ερωτήματα για τις πιθανές συνέπειες από την εκτέλεση δραστηριών επεμβάσεων με μη κατάλληλα υλικά. Τηρήθηκε η από το νόμο προβλεπόμενη διαδικασία για την πραγματοποίηση επεμβάσεων σε κηρυγμένα προστατευόμενα μνημεία; Έγιναν δηλαδή οι ενέργειες αυτές μετά από αίτηση, γνωμοδότηση και παροχή της απαιτούμενης άδειας από τους αρμόδιους φορείς;

Ο νόμος 3028/2002 ΦΕΚ Α-153/28-6-2002 «Για την προστασία των Αρχαιοτήτων και εν γένει της Πολιτιστικής Κληρονομιάς»

22/5, Η μαζική συγκέντρωση στο ΕΜΠΡΟΣ που επανακατέλαβε το θέατρο. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

στο άρθρο 10 απαγορεύει «κάθε ενέργεια σε ακίνητο μνημείο, η οποία είναι δυνατόν να επιφέρει με άμεσο ή έμμεσο τρόπο καταστροφή, βλάβη, ρύπανση ή αλλοίωση της μορφής του». Πως μπορεί να επιτράπηκε η δραματική αισθητική αλλοίωση ενός προστατευόμενου μνημείου που βρίσκεται στο κέντρο της Αθήνας από τους ίδιους τους κρατικούς λειτουργούς που οφείλουν σεβασμό στα μνημεία της πολιτιστικής κληρονομιάς αλλά και υπακοή στη σχετική νομοθεσία και τις διαδικασίες που πρέπει να τηρούνται;»

Επανακατάληψη

Η συνέχεια δόθηκε από τον ίδιο τον κόσμο της Τέχνης. Η συνέλευση που πραγματοποιήθηκε την Πέμπτη 20/5 έξω από το Θέατρο Εμπρός κάλεσε σε συγκέντρωση έξω από το Θέατρο το Σάββατο 22/5, συμμετοχή στην κινητοποίηση της ΠΟΘΑ στις 21/5 και νέα συνέλευση την Κυριακή 23/5.

Το Σάββατο από νωρίς το απόγευμα πλήθος κόσμου άρχισε να συγκεντρώνεται στου Ψυρρή. Καλλιτεχνικές ομάδες, μουσικοί και περφόρμερς διαδέχονταν ο ένας την άλλη στο κέντρο της πλατείας Αγ.Αναργύρων. Σε όλες τις παρέες υπήρχε μια κοινή συζήτηση. Πότε θα ξαναπάρουν πίσω το Εμπρός. Το βράδυ πλέον και ενώ οι δρόμοι γύρω από το θέατρο είχαν πλημμυρίσει με κόσμο, μέσα σε φρενήρεις ζητωκραυγές και κάτω από τη μουσική υπόκρουση των χάλκινων πνευστών που έπαιζαν εκείνη τη στιγμή, έγινε η επανακατάληψη του θεάτρου, με τον κόσμο να σπάει τους τσιμεντόλιθους και να ανοίγει τις πόρτες. Το Εμπρός ανήκε ξανά στον κόσμο της Τέχνης και η γιορτή που είχε στηθεί συνεχί-

στηκε μέχρι το πρωί. Για την ακρίβεια δεν τελείωσε ποτέ. Οι εκδηλώσεις από καλλιτέχνες που είχαν βρει στέγη καλλιτεχνικής έκφρασης στο Εμπρός συνεχίστηκαν όλη την Κυριακή, μέχρι και το απόγευμα όπου μια μαζική συνέλευση αποφάσισε τη συνέχεια με καθημερινό πρόγραμμα παραστάσεων, συναυλιών, συζητήσεων κλπ.

Η κυβέρνηση, πιστή στην καταστροφική της αποστολή, επιχείρησε για δεύτερη φορά να κλείσει την κατάληψη. Το πρωί της Δευτέρας η αστυνομία οργάνωσε νέα επιχείρηση, αυτή τη φορά με σιδερόβεργες και οξυγονοκόλληση. Ο Πέτρος Κωνσταντίνου, δημοτικός σύμβουλος Αθήνας, βρέθηκε εκεί και ζήτησε για μια ακόμη φορά εξηγήσεις για τη βάναυση μεταχείριση του κτιρίου και ενημέρωση για τη νέα επίθεση με ζωντανό βίντεο στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης. Αλληλέγγυος κόσμος του Εμπρός, συνδικαλιστές της Πανελληνίας Ομοσπονδίας Θεάματος Ακροάματος, δημοτικοί σύμβουλοι της Αριστεράς συγκεντρώθηκαν ξανά στο σημείο μέσα σε λίγη ώρα. Και αυτή η επιχείρηση της ΕΛΑΣ κατέληξε σε φιάσκο. Το συνεργείο με τις λαμαρίνες αναγκάστηκε να αποχωρήσει και λίγο μετά και η αστυνομία. Το σφράγισμα μπλοκαρίστηκε ως «παράνομο», καθώς δεν υπήρχε καμία άδεια για κάτι τέτοιο.

Το ίδιο απόγευμα, στο δημοτικό συμβούλιο Αθήνας οι δημοτικοί σύμβουλοι του Μπακογιάννη δεν τόλμησαν να τοποθετηθούν ενάντια στο θέατρο Εμπρός. Ο Μπακογιάννης υποχρεώθηκε σε αναδίπλωση, λέγοντας ότι βρίσκεται σε διαπραγμάτευση με τον πρόεδρο της ΕΤΑΔ ώστε να παραχωρηθεί το κτίριο στον δήμο Αθήνας: από το σχέδιο της ολομέτωσης επίθεσης που θα κατέ-

ληγε σε πέρασμα του κτιρίου σε κάποιον ιδιώτη, πρόκειται για μια υποχώρηση. Ωστόσο ο ελιγμός Μπακογιάννη δεν διασφαλίζει τον χαρακτήρα του Εμπρός, ως έναν ελεύθερο, αυτοδιαχειριζόμενο και προσβάσιμο χώρο, που ελέγχεται από την ανοιχτή συνέλευση.

Η «Ανταρσία στις Γειτονιές της Αθήνας» τονίζει σχετικά: «Αυτή η αναδίπλωση πρέπει να γίνει βήμα για να τους φράξουμε το δρόμο για την καταστροφή του εγχειρήματος του Αυτοδιαχειριζόμενου Θεάτρου Εμπρός, για την οριστική επαναφορά της λειτουργίας του Θεά-

τρου Εμπρός από τους εργάτες και εργάτριες της Τέχνης που το φρόντισαν για μια ολόκληρη δεκαετία. Όσον αφορά την υπόσχεση Μπακογιάννη ότι θα το συντηρήσει ως θέατρο και θα το λειτουργήσει ως ανοιχτό χώρο πολιτισμού όπως όλοι οι χώροι του Δήμου της Αθήνας (!) δεν έχει το παραμικρό αντίκρουσμα. Δηλαδή θα βάλει επίσημα λαμαρίνες για να το αναπλάσει για δυο - τρία χρόνια...»

Ο **Συντονισμός Εργατικής Αντίστασης** κυκλοφόρησε προκήρυξη που προτείνει τα επόμενα βήματα για να νικήσει ο αγώνας του Εμπρός: «Είναι απαραίτητο το άνοιγμα στην κοινωνία που αγωνίζεται ενάντια στο έκτρωμα Χατζηδάκη. Διεκδικούμε τα καλλιτεχνικά σωματεία (ΠΟΘΑ, ΣΕΗ, ΠΜΣ, ΣΕΧΩΧΟ κλπ) να καλέσουν άμεσα συνέλευση στο θέατρο Εμπρός και να διεκδικήσουν με κάθε τρόπο την επαναλειτουργία του θεάτρου».

Στην ανακοίνωση αναφέρονται όλοι οι σταθμοί του επόμενου διαστήματος στους οποίους μπορεί να ανοίξει η μάχη για το Εμπρός: η κινητοποίηση στις 25/5 στην Ευελπίδων για τα ασφαλιστικά μέτρα του Κ. Καταραχιά, η σύσκεψη του ΕΚΑ την ίδια ημέρα, το συλλαλητήριο των Συνδικάτων στις 26/5 με τη διεκδίκηση να γίνει διαδήλωση που να καταλήξει στο Θέατρο Εμπρός. Και φυσικά συμμετοχή στην πανεργατική απεργία της 3 Ιούνη. «Ο Συντονισμός Εργατικής Αντίστασης, οργανώνει κύκλο εξορμήσεων σε εργατικούς χώρους για να φέρει το μήνυμα της απεργίας και της σύγκρουσης με το νομοσχέδιο Χατζηδάκη. Καλούμε κάθε αγωνιστή να συμμετέχει για να απλώσουμε το μήνυμα του θεάτρου Εμπρός σε κάθε εργατικό χώρο», καταλήγει.

Αφροδίτη Φράγκου

ΕΡΥΘΡΟΣ

Κινητοποίηση και στάση εργασίας πραγματοποιήσαν στις 21/5 εργαζόμενοι/ες του νοσοκομείου Ερυθρός, μετά από κάλεσμα του Σωματείου.

Διεκδίκησαν να ξαναμπει το νοσοκομείο στη γενική εφημερία, δηλαδή να επαναλειτουργήσει με όλες τις ειδικότητες που είχε πριν την πανδημία, να ανακληθούν οι μετακινήσεις που έχουν αποδυναμώσει το νοσοκομείο και να καλυφθούν οι ανάγκες του νοσοκομείου σε προσωπικό. Την προηγούμενη ημέρα είχε γίνει μαζική συγκέντρωση των γιατρών του νοσοκομείου στο προαύλιο με το ίδιο αίτημα και είχε αποφασιστεί η συμμετοχή στην κινητοποίηση του Σωματείου.

“Ζητάμε να γυρίσουμε στην εφημερία σαν νοσοκομείο κορμού. Να νοσηλεύουμε και περιστατικά κόβιντ, αλλά να γυρίσουμε στην προηγούμενη κατάσταση”, είπε στην Εργατική Αλληλεγγύη η **Λουκία Πετρή**, αναισθησιολόγος. “Το νοσοκομείο έγινε σε μία νύχτα κόβιντ χωρίς καμία οργάνωση και ανταποκριθήκαμε, όπως πάντα. Ξέρουμε λοιπόν πώς να γυρίσουμε στην εφημερία, ας μας αφήσουν να το κάνουμε μόνοι μας. Εξ αιτίας της μετατροπής του νοσοκομείου σε κόβιντ έχει διακοπεί τελείως η εκπαίδευση των ειδικευόμενων όλων των ειδικοτήτων, με αποτέλεσμα να παραιτούνται. Ήδη έχουν παραιτηθεί 15 και έχει ξαναρχίσει το κύμα φυγής στο εξωτερικό. Αυτό θα έχει μακροπρόθεσμες συνέπειες και για τους ασθενείς και για εμάς. Χρειάζονται προσλήψεις, όπως χρειάζονταν και πριν, είναι διαχρονικό αίτημα”.

Μετά από συγκέντρωση στην πύλη του νοσοκομείου πραγματοποιήσαν διαδήλωση στην Κηφισίας και έφτασαν στην 1η ΥΠΕ, για να θέσουν στον διοικητή τα αιτήματα αυτά. Η απάντηση του διοικητή ήταν ότι το νοσοκομείο θα επαναλειτουργήσει από τις 31 Μάη. Πρόκειται για μια πρώτη νίκη, αποτέλεσμα της πίεσης του ξεσηκωμού των γιατρών το προηγούμενο διάστημα και όλων των εργαζόμενων που προχώρησαν σε κινητοποιήσεις. Οι εργαζόμενοι/ες παραμένουν σε εγρήγορση ώστε να πραγματοποιηθεί αυτό το χρονοδιάγραμμα ενώ θα συνεχίσουν τις διεκδικήσεις ώστε η λειτουργία του νοσοκομείου να γίνει σωστά.

ΕΝΙΘ

Ανακοίνωση συμπαράστασης στον αγώνα των Παλαιστινίων έβγαλε η Ένωση Νοσοκομειακών Ιατρών Θεσσαλονίκης στις 24/5.

Όπως τονίζεται: “Μόνο αποτροπιασμό προκαλούν οι ειδήσεις βομβαρδισμών νοσοκομείων, κέντρων πρωτοβάθμιας περίθαλψης και ζωτικών σημείων για την ζωή και την υγεία των αμάχων. Μάλιστα, σε μια εποχή που η πανδημία του κορονοϊού σε όλο τον κόσμο απέδειξε την σημασία της υγείας για την πρόοδο κάθε κοινωνίας.” Η ΕΝΙΘ με την ανακοίνωσή της καταδικάζει την οικονομική, πολιτική και στρατιωτική συνεργασία Ελλάδας – Ισραήλ.

ΑΣΚΛΗΠΕΙΟ

Συνέλευση πραγματοποίησε το Σωματείο Εργαζομένων ΓΝ Ασκληπείου Βούλας στις 20 Μάη, με θέμα την ένταξη του νοσοκομείου στη χρηματοδότηση μέσω Ταμείου Ανάκαμψης -δηλαδή το άνοιγμα της δυνατότητας για ιδιωτικοποίηση.

Με αίτημα την αύξηση της κρατικής χρηματοδότησης για το νοσοκομείο, οι εργαζόμενοι/ες ξεκινούν αγώνα. Στο δελτίο Τύπου το Σωματείο τονίζει: “Καταλαβαίνουμε όλοι μας πολύ καλά, ότι η κυβέρνηση Μητσοτάκη εντάσσει το νοσοκομείο μας στον σχεδιασμό ανάπλασης του παραλιακού μετώπου, όπου η επένδυση Λάτση στο Ελληνικό κατέχει περίοπτη θέση. Θέλουν ένα νοσοκομείο όπου οι φτωχοί δεν θα έχουν πρόσβαση, με τον ίδιο τρόπο που θα είναι αποκλεισμένοι από τις μαρίνες, τις πλούσιες κατοικίες, τα γιοτ”.

“Είμαστε όλοι Καταραχιάδες”

Η εκδίκηση των ασφαλιστικών μέτρων του Κώστα Καταραχιά στις 25 Μάη ξεκίνησε με απεργιακή συγκέντρωση έξω από τα δικαστήρια της Ευελπίδων. Δεκάδες εργαζόμενοι και εργαζόμενες του δημοσίου τομέα αξιοποίησαν τη στάση εργασίας της ΑΔΕΔΥ και βρέθηκαν στο πλευρό του Συλλόγου Εργαζομένων του νοσοκομείου “Άγιος Σάββας” που ήταν εκεί με το πανό του.

Με πανό επίσης συμμετείχαν στη συγκέντρωση τα σωματεία των εργαζόμενων στα νοσοκομεία Γεννηματάς και Αγία Όλγα, καθώς και εργαζόμενοι/ες των Υπουργείων Οικονομικών και Πολιτισμού. Επίσης στη συγκέντρωση συμμετείχαν εκπαιδευτικοί, φοιτητές/τριες και συνδικαλιστές από άλλους χώρους.

Η ακροαματική διαδικασία κράτησε μέχρι τις 2 το μεσημέρι και η απόφαση θα ανακοινωθεί τις επόμενες ημέρες. Δικηγόροι του Κώστα Καταραχιά ήταν ο **Δημήτρης Ζώτος** και ο **Κώστας Παπαδάκης**. Μάρτυρας είχε κληθεί ο **Χρίστος Αργύρης**, γιατρός στο νοσοκομείο Γεννηματάς και μέλος του ΓΣ της ΑΔΕΔΥ, ο οποίος περιέγραψε στην Εργατική Αλληλεγγύη: “Οι δυο δικηγόροι της άλλης πλευράς φώναζαν, εκφόβιζαν και εκνεύρισαν την έδρα. Μέσα στα άλλα είπαν ότι είναι αβάσιμο να λέμε ότι η κυβέρνηση και η ΥΠΕ πήγαν να απολύσουν τον Κώστα. Η χειρότερη επίθεση όμως ήταν η δήλωσή τους ότι όταν γίνονται απεργίες κλείνουν χειρουργεία. Ομολόγησαν έτσι ότι πρόκειται πράγματι για μια συνδικαλιστική δίωξη. Έχουμε έρθει εδώ για να υπερασπιστούμε το σωματείο”.

Ο Κ. Παπαδάκης δήλωσε στην Εργατική Αλληλεγγύη: “Η διαδικασία αποκάλυψε την απόλυτη γύμνια των κυβερνητικών επιχειρημάτων. Αποδείχθηκε ότι είναι η πρώτη φορά που υπάρχει μετακίνηση και μετά απόλυση συνδικαλιστή σε όλη τη Μεταπολίτευση. Δεν αμφισβητήθηκε ότι υπάρχουν επτά κενά στον Άγιο Σάββα, δεν αμφισβητήθηκε ότι η γιατρός που θα καλύψει το ένα από αυτά θα έρθει τον Οκτώβριο, δεν αμφισβητήθηκε ότι ο Καταραχιάς θα κάνει μήνες για να πιάσει δουλειά στο Έλενα Βενιζέλου στο οποίο προσλήφθηκε. Επίσης ο διορισμός στο Έλενα Βενιζέλου δεν είναι κυβερνητική απόφαση: στο συμβούλιο επιλογής μετέχουν γιατροί και διευθυντές με κλήρωση. Δεν αποφασίζει ο διορισμένος από την κυβέρνηση διοικητής νοσοκομείου όπως στην περίπτωση των επικουρικών γιατρών. Συμπερασματικά νομίζω αναδείχθηκαν όλες οι πλευρές που δικαιώνουν το αίτημα να παραμείνει ο Κώστας Καταραχιάς στη θέση του.”

Ο Κ. Καταραχιάς τόνισε: “Η άλλη πλευρά προσπάθησε να επιχειρηματολογήσει ότι γιατροί και υγειονομικοί μπορεί και να περισσεύουν. Η διευθύντρια του γραφείου προσωπικού της ΥΠΕ ήταν η μόνη που κατέθεσε. Είχε κληθεί και μια μάρτυρας από τον Άγιο Σάββα, η διευθύντρια του εργαστηριακού τομέα, αλλά τελικά

25/5, Κινητοποίηση στην εκδίκηση ασφαλιστικών μέτρων του Κ. Καταραχιά. Φωτό: Αφροδίτη Φράγκου

ΠΟΕΔΗΝ Απεργία 3 και 16/6

Στην πανεργατική απεργία της 3 Ιούνη καλεί η ΠΟΕΔΗΝ με απόφαση της Εκτελεστικής Επιτροπής, ενώ βάζει και τη συνέχεια με πανυγειονομική απεργία και πανελλαδική κινητοποίηση στις 16 Ιούνη. Η 16 Ιούνη είναι η μέρα που κλείνει ένας χρόνος από την περσινή μεγάλη πανυγειονομική απεργία, που άνοιξε τον δρόμο για τις απεργιακές μάχες που ακολούθησαν μέσα στο δεύτερο λοκντάουν.

Η ΠΟΕΔΗΝ κηρύσσει πανελλαδική στάση εργασίας από τις 7πμ ως τις 12 το μεσημέρι και καλεί συγκέντρωση των σωματείων στο Υπουργείο Εργασίας και Πορεία στο Υγείας. Όπως τονίζεται στην ανακοίνωση: “Τα αιτήματα που τέθηκαν στην προηγούμενη πετυχημένη μαζική Πανελλαδική Πανυγειονομική Απεργιακή Κινητοποίηση 22/4/2021 παραμένουν άλυτα. Μπροστά μας έχουμε να αντιμετωπίσουμε το αντεργατικό Νομοσχέδιο... Απαιτούμε: Ένταξη στα ΒΑΕ. Μοινοποίηση εκτάκτων. Ισχυρή δημόσια υγεία. Αυξήσεις στους μισθούς. Εργατικό Ατύχημα ο θάνατος συναδέλφων από κορονοϊό. Απόσυρση του αντεργατικού νόμου”. Μετά την απεργία της 16 Ιούνη θα πραγματοποιηθεί Γενικό Συμβούλιο της ΠΟΕΔΗΝ για κλιμάκωση της δράσης.

αρνήθηκε να καταθέσει γιατί ανταποκρίθηκε στην παρουσία μας. Για να το δικαιολογήσουν αυτό οι δικηγόροι ισχυρίστηκαν ότι την τραμπούκισα και την απείλησα και η ίδια σηκώθηκε και δήλωσε ‘Δεν με απείλησε κανένας’.

Οι ανάγκες πολλαπλασιάζονται εκθετικά, ειδικά στον Άγιο Σάββα που υπάρχουν καρκινοπαθείς που έχουν μείνει πίσω με εξετάσεις, διαγνώσεις κλπ. Χτυπώντας τον συνδικαλισμό χτυπάνε τον κόσμο που έχει ανάγκη από θεραπεία”.

Μαζικά στην απεργία

“Ο Κώστας Καταραχιάς δεν έπρεπε να απολυθεί. Αυτή η επίθεση επηρεάζει τον συνδικαλισμό, οποιοσδήποτε συνδικαλιστής, ή όποιος φέρνει αντιρρήσεις θα έχει την ίδια μοίρα. Γι’ αυτό σήμερα πρέπει να κερδίσουμε τα ασφαλιστικά μέτρα. Γι’ αυτό βρίσκομαι εδώ. Στην απεργία της 3 Ιούνη πρέπει και από τα Υπουργεία να κατέβουμε μαζικά”, δήλωσε η **Άννα Αρβανιτάκη**, εργαζόμενη στο Υπουργείο Ψηφιακής Τεχνολογίας.

“Εργαζόμενοι και εργαζόμενες του Υπουργείου Πολιτισμού είμαστε σήμερα εδώ για να στηρίξουμε τα ασφαλιστικά μέτρα του Κώστα Καταραχιά”, τόνισε ο **Αντώνης Φώσκολος**, εργαζόμενος στο ΥΠΠΟ. “Η μάχη ενάντια σε ένα νομοσχέδιο που χτυπάει τον συνδικαλισμό και θέλει να

φέρει μια τεράστια διάλυση συνδέεται άρρηκτα με το δικαστήριο αυτό και την επίθεση σε βάρος του Καταραχιά ακριβώς για το γεγονός ότι συνδικαλίζεται.

Η υπεράσπιση των συνδικάτων είναι κεντρική και για εμάς γιατί οι μάχες είναι και στον Πολιτισμό πάρα πολλές. Είδαμε τον τρόπο που επιτέθηκαν στο Εμπρός ξανά και ξανά. Είδαμε όμως και τον κόσμο που οργανώνεται για να το υπερασπίσει”.

“Οι εργαζόμενοι/ες του Δρομοκαϊτείου στηρίζουμε τον αγώνα που δίνει ο Κώστας Καταραχιάς. Στο πρόσωπό του διώκεται η διεκδίκηση όλων των εργαζόμενων”, τόνισε η **Μαρία Ιωακειμίδου**, εργαζόμενη στο Δρομοκαϊτείο. “Και στο δικό μας νοσοκομείο δίνουμε μάχες. Υπάρχουν πάρα πολλά προβλήματα στην ψυχική υγεία. Χρειάζονται δομές: οι περισσότερες δομές τώρα έχουν χαρακτήρα ιδιωτικό κι αυτό όσο πάει και αυξάνεται. Τον Φεβρουάριο είδαμε κι ένα νέο νομοθέτημα για τις ΣΔΙΤ στον χώρο της ψυχικής υγείας. Δίνεται σε ιδιώτες η δυνατότητα να χρησιμοποιήσουν χώρους του δημοσίου και το 50% από το προσωπικό. Είναι ένα τεράστιο πρόβλημα και θα γίνουν φοβερά πράγματα. Είμαστε εδώ για να αντιδράσουμε. Η μάχη είναι για προσλήψεις, μονιμοποιήσεις, σταμάτημα των ιδιωτικοποιήσεων”.

Χιλιάδες Παλαιστίνιοι διαδηλωτές ξεχύθηκαν στις 21 Μάη στη Γάζα, τη Δυτική Όχθη, την Ανατολική Ιερουσαλήμ και άλλες πόλεις στο εσωτερικό του Ισραήλ για να πανηγυρίσουν τη συμφωνία κατάπαυσης του πυρός - στην οποία σύρθηκε ο Νετανιάχου κάτω από την πίεση της αντίστασης σε όλα τα εδάφη που κατοικούν Παλαιστίνιοι αλλά και τις διαδηλώσεις αλληλεγγύης σε εκατοντάδες πόλεις σε όλο τον πλανήτη.

Το κύμα διαδηλώσεων του σαββατοκύριακου 15-16 Μάη (διαβάστε στο προηγούμενο φύλλο της Εργατικής Αλληλεγγύης) ακολούθησαν νέες σε καθημερινή βάση. Στις 17 Μάη, στην Υεμένη αλλά και στις ΗΠΑ στο Μίτσιγκαν, στο Λος Άντζελες και την Ουάσιγκτον. Στις 18 Μάη στην Τζακάρτα στην Ινδονησία. Στις 19 Μάη στο Κουβέιτ, με τους διαδηλωτές να καταγγέλλουν τις πρόσφατες συμφωνίες του Ισραήλ με αραβικά καθεστώτα. Στις 20 Μάη στο Πακιστάν, στο Γκέτεμποργκ στη Σουηδία όπου η αστυνομία επιχείρησε να διαλύσει τους διαδηλωτές και στη Σεούλ στην Νότιο Κορέα μετά από κάλεσμα της Γενικής Συνομοσπονδίας Συνδικάτων - ενώ στις 21 Μάη ακολούθησε το Τορόντο στον Καναδά.

Η κατάπαυση του πυρός δεν σήμανε το τέλος της διεθνούς κινητοποίησης αλλά ένα δεύτερο κύμα αυτό το σαββατοκύριακο: Περίπου 180.000 άνθρωποι συμμετείχαν στην πανεθνική διαδήλωση στο **Λονδίνο** το Σάββατο 22 Μάη, δύο μέρες μετά την κατάπαυση πυρός, ίσως στην μεγαλύτερη σε μέγεθος διαδήλωση αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη που έχει γίνει ποτέ στη Βρετανία. Μια διαδήλωση που θύμιζε τα τεράστια αντιπολεμικά συλλαλητήρια του 2003 ενάντια στον πόλεμο στο Ιράκ, μια διαδήλωση σφαλιάρα για όσους επιχείρησαν να απομονώσουν την Αριστερά στη Βρετανία χρεώνοντας «αντισημιτισμό» όχι μόνο στον Τζέρεμι Κόρμπιν αλλά και σε όποιον παλεύει ενάντια στο κράτος-απαρτχάιντ του Ισραήλ.

ΗΠΑ

Ογκώδεις διαδηλώσεις έγιναν την ίδια μέρα σε 90 σημεία στις ΗΠΑ ανάμεσα σε αυτά στο Σικάγο, στο Χιούστον, στη Νέα Υόρκη, στη Φιλαδέλφεια και το Πόρτλαντ. Έντονη ήταν ξανά ανάμεσα στους διαδηλωτές η παρουσία των εβραϊκών κοινοτήτων που κατεβαίνουν στον δρόμο στο πλευρό των Παλαιστινίων. Τη μέρα της Νάκμπα, στις 15 Μάη (σ.σ. της «Καταστροφής» για τους Παλαιστίνιους) συμμετείχα στη διαδήλωση στο **Μπρούκλιν** για να διαμαρτυρηθώ ενάντια στην καταπίεση των Παλαιστινίων. Από τα πλακάτ που έγραφαν συνθήματα όπως «Άλλος ένας Εβραίος

Διεθνής ξεσηκωμός!

22/5, Διαδήλωση για την Παλαιστίνη στο Λονδίνο. Φωτό: Guy Smallman

υπέρ μιας Ελεύθερης Παλαιστίνης» αλλά και παρακολουθώντας τα σοσιαλ μίντια, ήταν καθαρό ότι χιλιάδες Εβραίοι παίρνουν ενεργά μέρος στις διαδηλώσεις σε όλη την χώρα» γράφει χαρακτηριστικά στον Γκάρντιαν η **Arielle Angel** εκδότρια του Jewish Currents. «Όταν το 2014 είχα κατέβει σε μια διαδήλωση αλληλεγγύης ενάντια στις επιθέσεις στη Γάζα δεν γνώριζα ούτε ένα άτομο που θα μπορούσε να με συνοδεύσει σε μια τέτοια διαδήλωση. Σήμερα δεν νοιώθω πια μόνη. Τα χρόνια που μεσολάβησαν, το εβραϊκό κίνημα ενάντια στην κατοχή μεγάλωσε. Το κίνημα Black Lives Matter βοήθησε να καταλάβουν πώς δουλεύει ο ρατσισμός και η καταπίεση κάνοντας ευκολότερη τη σύνδεση ανάμεσα στον αγώνα των Μαύρων και στον αγώνα των Παλαιστινίων».

Στην **Αυστραλία** διαδηλώσεις έγιναν στην Μελβούρνη, στο Σίντεϊ, στην Αδελαΐδα και σε άλλες πόλεις της Αυστραλίας. Στην Μελβούρνη, οικοδόμοι που δούλευαν εκείνη την ώρα σε ένα ουρανοξύστη κρέμασαν μια Παλαιστινιακή σημαία ψηλά σε ένα γερανό. Στη **Νέα Ζηλανδία**, η μεγαλύτερη από τις κινητοποιήσεις στο Όκλαντ κατέληξε στο αμερικανικό προξενείο. Χιλιάδες βρέθηκαν ξανά στους δρόμους στο

Παρίσι, στο Μιλάνο, στη Μπολόνια, στο Βερολίνο και στην Φρανκφούρτη. Στο Αμμάν της Ιορδανίας, στην Βηρυτό στον Λίβανο, στη Βαγδάτη στο Ιράκ, στην Τύνιδα, στην Κασαμπλάνκα στο Μαρόκο, στο Σαντιάγο στην Χιλή, στο Μπουένος Άιρες της Αργεντινής, στο Ντακάρ στην Σενεγάλη, στο Κέιπ Τάουν και στο Ντέρμπαν στη Νότιο Αφρική - όπου το συνδικάτο των λιμενεργατών έκανε απεργία αρνούμενο να ξεφορτώσει ένα ισραηλινό πλοίο. Είχαν προηγηθεί αντίστοιχες αποφάσεις των λιμενεργατών στο Λιβόρνο, στη Νάπολη και στη Ραβένα στην Ιταλία.

Και όπως φαίνεται η επιτυχία της γενικής απεργίας στην Παλαιστίνη στις 18 Μάη θα έχει συνέχεια. Δεκάξι παλαιστινιακά συνδικάτα και οργανώσεις ανάμεσά τους αυτά των οικοδόμων, των κλωστοϋφαντουργών, των δικηγόρων και άλλα διακινούν κείμενο υπογραφών που ζητάει από τα συνδικάτα σε όλο τον κόσμο να στηρίξουν με απεργιακές κινητοποιήσεις αλληλεγγύης την επόμενη απεργία που θα κηρύξουν στην Παλαιστίνη!

(Το κείμενο στα γαλλικά εδώ: <https://www.facebook.com/derivee.avec.laccent>).

Γ.Π.

ΙΛΑΝ ΠΑΠΕ, ΡΕΦΑΤ ΑΛΙΡ, ΧΟΣΑΜ ΕΜ-ΧΑΜΑΛΑΟΥΪ «Ζούμε μια ιστορική στιγμή»

Σε εκδήλωση που οργάνωσε η αδελφή οργάνωση του ΣΕΚ στη Βρετανία μίλησαν οι Ρεφάτ Αλίρ, Χοσάμ Εμ-ΧαμαλαουΪ και Ίλαν Παπέ. Μπορείτε να διαβάσετε ολόκληρες τις ομιλίες τους στην ηλεκτρονική έκδοση του άρθρου στο ergatiki.gr.

Η καταστροφή στη Γάζα είναι ολοκληρωτική. Όμως ο κόσμος, ιδίως η νεολαία, αντιστέκεται. Πολλοί νέοι, και όχι μόνο, είναι επικριτικοί για το τι κάνει η Χαμάς ως κυβέρνηση. Αλλά όταν πρόκειται για την αντίσταση, οι μαχητές της Χαμάς αποδεικνύουν ότι αγωνίζονται πολύ σκληρά για να μας υπερασπίσουν, και αυτό κερδίζει μόνο στήριξη και σεβασμό.

Το Ισραήλ το καταλαβαίνει αυτό. Γι' αυτό ξεκίνησε αυτό το κύμα μαζικής καταστροφής. Θέλουν να μας συντρίψουν. Αισθανόμαστε αδύναμοι, ειδικά τη νύχτα όταν βρέχει φωτιά αλλά στο τέλος της ημέρας υπάρχει ένας ανώτερος σκοπός. Όλο και περισσότεροι άνθρωποι, χάρη στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης, αρχίζουν να αλληλεπιδρούν με άτομα εκτός Παλαιστίνης, όπως με τους ακτιβιστές του Black Lives Matters. Είναι πολύ σημαντικό να συναντηθούμε με αυτούς τους ανθρώπους για να δείξουμε ότι είμαστε μέρος ενός παγκόσμιου κινήματος. Όταν σκοτώθηκε ο Τζόρτζ Φλόιντ, κάποιος στην Παλαιστίνη είπαν «υπερβολική προσοχή δίνουν στα μέσα ενημέρωσης, και για την Παλαιστίνη τίποτα». Τότε σκέφτηκα «λάθος δεν πρέπει να τα αντιπαραβάλλουμε, πρέπει να χτίσουμε πάνω στον αγώνα τους». Είμαστε με τον αγώνα των μαύρων αδελφών μας σε όλο τον κόσμο και τις ΗΠΑ, μαθαίνουμε από αυτούς. Στο Φέργκιουσον υπό τον Ομπάμα υπήρξε μια τεράστια εξέγερση και οι Παλαιστίνιοι έδιναν συμβουλές σε μαύρους ακτιβιστές πώς να αντιμετωπίσουν την αστυνομία και πώς να κερδίσουν μαζική υποστήριξη. Έτσι πρέπει να συνεχίσουμε.

Ρεφάτ Αλίρ, Παλαιστίνιος συγγραφέας που ζει στη Γάζα

Είμαι 44 ετών. Μπήκα στην πολιτική και ριζοσπαστικοποιήθηκα χάρη στον παλαιστινιακό αγώνα. Οι Παλαιστίνιοι ήταν πάντα μια τεράστια πηγή έμπνευσης για τη δική μου γενιά ακτιβιστών και όχι μόνο. Στα 44 μου χρόνια δεν έχω δει ποτέ κάτι να συμβαίνει στην Παλαιστίνη χωρίς να πυροδοτεί ένα κίνημα αλληλεγγύης στην Αίγυπτο, εκτός από τώρα.

Το 2013 έγινε το πραξικόπημα, νίκησε η αντεπανάσταση. Κατέπνιξαν όλες τις διεκδικήσεις που είχαν αναδείξει οι Αιγύπτιοι επαναστάτες. Και ένα από τα πρώτα ήταν η αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη. Πλέον είναι αδύνατο να διαμαρτυρηθείς για το οτιδήποτε. Μια γυναίκα δημοσιογράφος πήρε μια παλαιστινιακή σημαία και την πήρε στην Ταχρίρ και συνελήφθη. Αυτό λέει πολλά για το σε ποιο βαθμό οι Άραβες ηγέτες φοβούνται τους Παλαιστίνιους. Διότι όταν οι Παλαιστίνιοι αντιστέκονται στους Ισραηλινούς, δίνουν έμπνευση στις αραβικές μάζες να κάνουν το ίδιο εναντίον των ντόπιων ηγεμόνων τους.

Χοσάμ Εμ-ΧαμαλαουΪ, Αιγύπτιος δημοσιογράφος @3arabawy

Ολόκληρες περιοχές όπου νομίζαμε πως μόνο κάποιος λίγοι γενναίοι θα έβγαιναν να συγκρουστούν γέμισαν με εκατοντάδες και χιλιάδες κόσμου. Υπάρχει ένα μαζικό κίνημα στο δρόμο που από πίσω του έχει μια ακόμα πιο μαζική στήριξη.

Πρέπει σίγουρα να είμαστε ρεαλιστές. Αυτό το κίνημα δεν είναι η επανάσταση που αναμένουμε για να ελευθερώσει τους Παλαιστίνιους και να τους κάνει ένα ελεύθερο έθνος με δική τους πατρίδα. Δεν έχουμε φτάσει ακόμα εκεί. Όμως για 50 χρόνια μας υπνώνιζαν με το αφήγημα της λύσης των δύο κρατών, με την υποτιθέμενη ύπαρξη φιλερηνικών δυνάμεων και στις δύο πλευρές, με το φιλελεύθερο παραμύθι ότι η ειρήνη παραμονεύει στη γωνία αρκεί να βρεθεί ένας Παλαιστίνιος που να θέλει να τη διαπραγματευτεί. Τώρα πλέον αυτό το ψεύτικο αφήγημα έχει φύγει από τη μέση και είναι πιο εύκολο να διαμορφώσει κανείς ένα όραμα για το μέλλον με πρωταγωνιστικό ρόλο για αυτούς τους νέους Παλαιστίνιους με την προϋπόθεση ότι θα τους αφήσουν να οργανώσουν όχι μόνο τις διαδηλώσεις και τις απεργίες αλλά και ένα μαζικό κίνημα από τα κάτω που θα μας πάει όλους μπροστά. Έχουν τη δύναμη για να το κάνουν, ζούμε μια ιστορική στιγμή, έχουν τη στήριξη του κόσμου διεθνώς, ελπίζουμε ότι θα τα καταφέρουν το συντομότερο δυνατόν.

Ίλαν Παπέ, ιστορικός και συγγραφέας

ΑΘΗΝΑ «Θα είμαστε εδώ μέχρι να σταματήσει η κατοχή»

Με τα πανό της Παλαιστινιακής Νεολαίας και της Παλαιστινιακής Παροικίας στην κεφαλή της πορείας, πλήθος αγωνιστών κι αγωνιστριών διαδήλωσαν από το Πάρκο Ελευθερίας, όπου νωρίτερα πραγματοποιήθηκε συγκέντρωση, στην προεσβεία του Ισραήλ, το περασμένο Σάββατο στην Αθήνα.

Με πανηγυρισμούς και τραγούδια, με συνθήματα στα ελληνικά, τα αραβικά και τα αγγλικά, οι διαδηλωτές ένωσαν τη φωνή τους με την παλαιστινιακή αντίσταση και το διεθνές κίνημα που βγήκε για δεύτερη συνεχή εβδομάδα στους δρόμους για να πανηγυρίσει καθώς το Ισραήλ -έστω και προσωρινά- αναγκάστηκε να προχωρήσει σε κατάπαυση του πυρός αλλά και για να στείλει το μήνυμα ότι ο αγώνας για λευτεριά στην Παλαιστίνη κάθε άλλο παρά έχει τελειώσει.

Κρατώντας αυτοσχέδια πλακάτ, παλαιστινιακές και κόκκινες σημαίες, φορώντας μάσκες με τη σημαία της Παλαιστίνης. Έντονη ήταν η παρουσία της νεολαίας στη συγκέντρωση. Τα συνθήματα στα ελληνικά, στα αραβικά και τα αγγλικά δονούσαν την ατμόσφαιρα: «Νίκη στην Ιντιφάντα», «Free Palestine», «From the river to the sea Palestine will be free», «Δεν υπάρχει ειρήνη χωρίς δικαιοσύνη, αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη».

«Η κατάπαυση του πυρός δεν είναι αρκετή. Θα είμαστε εδώ μέχρι να τελειώσει η κατοχή» έγραφε στο πλακάτ της στα αγγλικά μια Παλαιστίνια. «Μποϊκοτάζ στο Ισραήλ για να σταματήσει τις δολοφονίες αθώων» έγραφε ένα άλλο. «Σήμερα στέλνουμε το μήνυμα στην Παλαιστίνη ότι είμαστε μαζί τους στον αγώνα τους για την ελευθερία. Αυτή

είναι η χώρα που έχουμε γεννηθεί και θέλουμε να ζούμε και εμείς όπως όλοι οι άλλοι άνθρωποι. Αυτό που κάνουν στο Σέιχ Τζαράχ να διώχνουν τους Παλαιστίνιους από τα σπίτια τους και να βάζουν εποίκους δεν θα περάσει» μας είπε η **Κεϊφά** από την Παλαιστίνη.

Η αντίσταση δυναμώνει

«Ο Νετανιάχου πήρε ένα πρώτο μήνυμα στην Παλαιστίνη. Στην ιστορία έχει αποδειχθεί ότι ένας στρατός δεν μπορεί να νικήσει ένα λαό που παλεύει για τα δικαιώματά του. Στο τέλος θα χάσει και ο λαός με την αντίστασή του θα νικήσει» μας λέει ο πατέρας της Κεϊφά, **Μαχμούντ**. «Πιστεύω ότι αυτό που συμβαίνει θα ξυπνήσει τον λαό και στις άλλες αραβικές χώρες. Ξέρουμε προκαταβολικά ότι οι κυβερνήσεις στις αραβικές χώρες δεν πρόκειται να κινηθούν γιατί ελέγχονται από τις προεσβείες των ΗΠΑ. Εδώ μπορούμε να κάνουμε διαδήλωση αλλά στην Αίγυπτο δεν μπορούν. Αυτό δεν είναι δημοκρατία. Είναι διεφθαρμένα καθεστώτα, πρόεδροι και κυβερνήτες

που θέλουν να κρατήσουν την καρέκλα τους για πάντα και δεν έχουν εκλεγεί από τον λαό».

Μεγάλη ήταν η παρουσία στη συγκέντρωση μεταναστών, προσφύγων και νέων δεύτερης γενιάς από όλες τις αραβικές χώρες. «Είμαι από την Μέση Ανατολή, από το Ιράκ και είμαι σήμερα εδώ για να δείξω την αλληλεγγύη μου στον αγώνα των Παλαιστίνιων, για να καταδικάσουμε αυτά που συνέβησαν στην Ιερουσαλήμ. Ο αγώνας τους είναι δικός μας αγώνας. Στο Ιράκ έγιναν πολλές μεγάλες συγκεντρώσεις αλληλεγγύης όπου ο κόσμος διαδήλωσε ενωμένος παρά τις θρησκευτικές διαφορές» μας λέει ο **Μοχάμεντ** που κρατάει το πανό με σύνθημα «Ο πόλεμος τελείωσε αλλά όχι ο αγώνας».

«Σήμερα είμαστε εδώ στο Μέγαρο Μουσικής για να διαδηλώσουμε για την Παλαιστίνη που την θεωρούμε δεύτερη μας χώρα. Και ο μόνος τρόπος που έχουμε είναι να φωνάξουμε και να διαδηλώσουμε. Και αυτό κάναμε με το που μάθαμε από το διαδίκτυο για τη σημερινή συγκέντρωση» μας λέει η **Ντόα**, (Ευχή στα ελληνικά), που κατέβηκε στη διαδήλωση παρέα με τις φίλες της, γεννημένες στην Ελλάδα, με καταγωγή από την Αίγυπτο. Στη συγκέντρωση στο Πάρκο Ελευθερίας μίλησαν ο **Μοχάμεντ Αμπουάσαμπε** πρόεδρος της Παλαιστινιακής Παροικίας, ο **Γιάννης Σηφακάκης** μέλος του συντονιστικού της ΚΕΕΡΦΑ κι ο **Τζαβέντ Ασλάμ** πρόεδρος της Πακιστανικής Κοινότητας.

«Θα ήθελα να σας ευχαριστήσω για την παρουσία σας εδώ. Οι ισραηλινοί βομβάρδισαν ξανά την Γάζα με όλα τα αμερικάνικα υπερσύγχρονα όπλα» τόνισε ο **Μοχάμεντ Αμπουάσαμπε** πρόεδρος της Παλαιστινιακής Παροικίας. «Σε πάνω από 70

χρόνια κατοχής της Παλαιστίνης το κράτος του Ισραήλ έχει θεσπίσει περισσότερους από 190 ρατσιστικούς νόμους για τους Παλαιστίνιους με στόχο να φέρει κι άλλους εποίκους και να διώξει όλους τους Παλαιστίνιους από την γη τους, όπως είδαμε πρόσφατα και στην Ανατολική Ιερουσαλήμ. Το μόνο που θα πετύχει είναι να έχει την τύχη του ρατσιστικού καθεστώτος του Απαρτχάιντ στη Νότιο Αφρική. Δεν έχει καταλάβει ότι δεν υπάρχει καμιά δύναμη στον κόσμο που θα κάνει τους Παλαιστίνιους να σταματήσουν να αγωνίζονται με όλα τα μέσα για την απελευθέρωση της κατεχόμενης πατρίδας τους. Το μόνο που κατάφερε η αλαζονία της ισραηλινής υπεροχής ήταν να μεταφέρει τον πόλεμο για πρώτη φορά μέσα στις ισραηλινές πολεις όπου ξεσηκώθηκαν όλοι οι Παλαιστίνιοι και μαζί με όλους τους άλλους ζητήσαν την επιστροφή των προσφύγων απαιτώντας να σταματήσουν οι εποικισμοί, να σταματήσει η κατοχή. Ζήτω η ελληνοπαλαιστινιακή φιλία και αλληλεγγύη!»

«Ενώνουμε τη φωνή μας με όσους βγήκαν στους δρόμους χθες στην Παλαιστίνη πανηγυρίζοντας την κατάπαυση του πυρός και όσους διαδηλώνουν σήμερα ξανά σε όλο τον κόσμο. Η αντίσταση δυναμώνει, ενώνεται και μπορεί να κερδίζει» τόνισε ο **Γιάννης Σηφακάκης** εκ μέρους της ΚΕΕΡΦΑ καταγγέλλοντας την ελληνική κυβέρνηση και την υποστήριξη που παρέχει στο κράτος του Ισραήλ. «Αυτή η σημαία σήμερα είναι ψηλά και πάντα θα είναι ψηλά, μέχρι να δούμε την λευτεριά στην Παλαιστίνη θα είμαστε όλοι Παλαιστίνιοι» τόνισε κερδίζοντας το χειροκρότημα των συγκεντρωμένων ο **Τζαβέντ Ασλάμ**, πρόεδρος της Πακιστανικής Κοινότητας.

«Να σταματήσει τώρα η γενοκτονία του λαού μας» έγραφε το πανό με το οποίο κατέβηκε στην συγκέντρωση η **Ένωση Παλαιστίνιων Φοιτητών** στην Αθήνα. «Θέλουμε την λευτεριά μας, να μην μας βομβαρδίζουν κάθε λίγο, να μην μας διώχνουν από τα σπίτια μας, να μην παίρνουν τη γη μας» δήλωσε στην εργατική αλληλεγγύη ο **Γιώργος**, παλαιστίνιος φοιτητής στο Πολυτεχνείο.

Συνεχίζουμε

Με τα πανό τους διαδήλωσαν η **Πακιστανική Κοινότητα**, το **Σύλλογος Εργαζομένων Αγίου Σάββα**, το **Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα**, η **ΚΕΕΡΦΑ**, η **ΑΡΙΣ**, η **ΛΑΕ**, η **ΟΡΜΑ**, η **Αναμέτρηση** και άλλες οργανώσεις και συλλογικότητες της Αριστεράς. «Είμαστε εδώ από την Αριστερή Σύσπείρωση για να δείξουμε την αλληλεγγύη μας στον παλαιστινιακό λαό που τόσα χρόνια ζει την φτώχεια και τον πόλεμο, στους Παλαιστίνιους που αναγκάζονται κατατρεγμένοι να φτάσουν μέχρι και τη χώρα μας ζητώντας άσυλο και ένα σπίτι αντιμετώπι με την προσφυγιά. Δηλώνουμε ξεκάθαρα ότι είμαστε ενάντια στο κράτος του Ισραήλ, ενάντια στις ιμπεριαλιστικές δυνάμεις, ΗΠΑ και ΝΑΤΟ που αιματοκυλίζουν ολόκληρους λαούς, πάντα στο πλευρό των κατατρεγμένων» μας λέει ο **Σπύρος**, φοιτητής στη σχολή Μεταλλειολόγων.

«Συνεχίζουμε ακόμα πιο δυναμικά γιατί παρά την εκεχειρία, που η ισραηλινή αστυνομία έτρεξε να παραβιάσει πετώντας δακρυγόνα σε Παλαιστίνιους που διαδήλωναν στην Ιερουσαλήμ και τη Δυτική Όχθη, η κατοχή συνεχίζεται. Αγωνιζόμαστε για να βάλουμε τέλος στη δολοφονική συνεργασία της ελληνικής κυβέρνησης με το κράτος τρομοκράτη του Ισραήλ, αλλά και στις δολοφονίες προσφύγων στα στρατόπεδα, για ανοιχτά σύνορα, άσυλο, στέγη, χαρτιά για όλους» ανέφερε στην ανακοίνωση της η ΚΕΕΡΦΑ.

Διαδηλώσεις έγιναν επίσης στον Βόλο και στην Ξάνθη.

Γιώργος Πίπτας

22/5, Αθήνα, Διαδήλωση αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη

22/5, Αθήνα: «Η εκεχειρία δεν αρκεί, θα είμαστε εδώ μέχρι να τελειώσει η κατοχή»

22/5, Αθήνα, Διαδήλωση αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

Το κίνημα αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη φουντώνει και μαζί του ξαναζωντανεύει η ανάγκη για συζήτηση για το ρόλο που αυτό μπορεί να παίξει. Από την πρώτη Ιντιφάντα έως και την Αραβική Άνοιξη, το αντιπολεμικό κίνημα και η Αριστερά στην Ελλάδα στάθηκαν πάντα αλληλέγγυα στους αγώνες των λαών της Μέσης Ανατολής. Σήμερα, μετά και την πικρή εμπειρία της συνεργασίας της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ με το κράτος του Ισραήλ που έδωσε βήμα στην φιλοισραηλινή προπαγάνδα, η συζήτηση για τις διεκδικήσεις του κινήματος αλληλεγγύης αποκτά ακόμα μεγαλύτερη σημασία. Στο πλαίσιο αυτής της προσπάθειας, το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα διοργάνωσε την Κυριακή 23/5 διαδίκτυακή εκδήλωση με θέμα “Λευτεριά στην Παλαιστίνη – Έξω ο ισραηλινός στρατός κατοχής – Καμία συνεργασία με το κράτος τρομοκράτη”. Παρουσιάζουμε εδώ μέρος των ομιλιών και των παρεμβάσεων.

Νέα γενιά αγωνιστών

Αυτός που ανάγκασε τον Νετανιάχου να κάνει πίσω δεν ήταν ο αλ Σίσι, ούτε ο Δένδιας, ούτε ο Μπίαντεν. Όλοι αυτοί στήριζαν το Ισραήλ και το “δικαίωμα στην αυτοάμυνά” του. Αυτός που πέτυχε την υποχώρηση ήταν η δύναμη των απλών Παλαιστινίων που εξεγέρθηκαν με πρωτόγνωρο τρόπο αλλάζοντας τα δεδομένα.

Οι συγκρούσεις ξεκίνησαν με την προσπάθεια εκκένωσης οπτιών από τον ισραηλινό στρατό στην Ανατολική Ιερουσαλήμ. Συνάντησε όμως τεράστια αντίσταση σε όλες τις πόλεις όπου οι Παλαιστίνιοι ξεκίνησαν να αμύνονται ενάντια στις ακροδεξιές τρομοκρατικές συμμορίες και η εικόνα αναποδογύρισε. Εκατοντάδες χιλιάδες διαδηλωτές, όχι μόνο στην Ανατολική Ιερουσαλήμ και τις πόλεις του Ισραήλ, αλλά και στη Δυτική Όχθη. Συγχρόνως, οι μαχητές της Χαμάς στη Γάζα με τις ρουκέτες για πρώτη φορά υπερασπιζόνταν όχι τη Γάζα αλλά την Ανατολική Ιερουσαλήμ. Πρόκειται για ένα μεγάλο προχώρημα.

Όλες αυτές τις εξελίξεις τις είδαμε συμπεριλαμβμένες στην απεργία στις 18 Μάη. Για πρώτη φορά μετά τη δεκαετία του '30 υπήρξε μια γενική απεργία σε όλα τα εδάφη της ιστορικής Παλαιστίνης. Μια απεργία που εκτός από το οικονομικό είχε κυρίως πολιτικό αντίκτυπο. Έδωσε το μήνυμα ότι η αντίσταση είναι ενωμένη.

Δυό μέρες μετά ήρθε η εκχειρία. Αλλάζουν τα δεδομένα που θέλανε τον Νετανιάχου κυρίαρχο. Ο Νετανιάχου είχε τη στρατηγική των συμμαχιών στο εξωτερικό με τις αραβικές χώρες, όπως τα Εμιράτα και το Μπαχρέιν και τη συμμαχία στην οποία υπολόγιζε με τη Σαουδική Αραβία. Στο εσωτερικό υπήρχε το σχέδιο Κούσνερ, που ξεκίνησε επί προεδρίας Τραμπ, που σκόπευε, με ακόμα μεγαλύτερες επιθέσεις σε βάρος των Παλαιστινίων, να τους αποτελειώσει, μικραίνοντας κι άλλο τις παλαιστινιακές ηησίδες στη Δυτική Όχθη και αποκλείοντας τη Γάζα. Ένα σχέδιο κυριαρχίας με τις πλάτες των ιμπεριαλιστών και των ακροδεξιών στο εσωτερικό.

Όλη αυτή την εικόνα όμως, την τινάζει στον αέρα μια νέα γενιά Παλαιστινίων,

απαλλαγμένη από τα βαρίδια της ήττας και των συμβιβασμών των προηγούμενων χρόνων, με πρωτόγνωρη ενότητα και αυτοπεποίθηση, κομμάτι της συνολικής ριζοσπαστικοποίησης που βλέπουμε και στις αραβικές χώρες. Αυτή αναγκάζει τους φίλους του Ισραήλ όπως ο χασάπης της Αιγύπτου, αλ Σίσι, να τρέχουν να μεσολαβούν.

Τους αναγκάζει όμως και το τεράστιο κίνημα που είδαμε από την Αυστραλία μέχρι τον Καναδά και από τη Χίλη μέχρι το Πακιστάν. Ο ίδιος ο Μπίαντεν έχει να αντιμετωπίσει όχι μόνο την αντιπολίτευση των βουλευτριών που καταγγέλλαν τον ρατσισμό του Τραμπ αλλά και το 54% μέσα στο Δημοκρατικό Κόμμα που δηλώνει αντίθετο με την φιλοισραηλινή πολιτική. Έχει να τα βάλει με το κίνημα **Black Lives Matter** που μετατρέπεται σε **Palestinian Lives Matter**. Παντού η αντίσταση στην Παλαιστίνη γεννάει ελπίδες και δίνει έμπνευση...

Το πρόβλημα είναι η ίδια η φύση του κράτους του Ισραήλ. Η λύση είναι η δημιουργία ενός δημοκρατικού, κοσμικού κράτους όπου Παλαιστίνιοι και Εβραίοι θα μπορούν να ζουν μαζί, έχοντας τα ίδια δικαιώματα, αναγνωρίζοντας το δικαίωμα της επιστροφής για τα 6 εκατομμύρια Παλαιστινίων προσφύγων. Αυτό σημαίνει διάλυση του κράτους-απαρτχάιντ. Οι αυταπάτες ότι θα μπορούσαν να υπάρξουν δύο κράτη με βάση τα σύνορα του 1967 σπάνε στην πράξη τόσο από την ίδια την τακτική των οικισμών του Ισραήλ όσο και από την αντίσταση των Παλαιστινίων που δεν θέλει να συμφιλωθεί με το κράτος τρομοκράτη, ούτε και θέλει να αποδεχθεί τις συμφωνίες όπως αυτές του Όσλο.

Γιάννης Σηφρακάκης,
συντονιστικό
KEEPΦΑ

Λευτεριά στην Παλαιστίνη

18/5, Ραμάδα, Διαδήλωση την ημέρα της Γενικής Απεργίας. Φωτό: Nasser Nasser/AP Photo

18/5, Ραμάδα, Διαδήλωση την ημέρα της Γενικής Απεργίας

Το Ισραήλ σε κρίση

Μετά τις 6 Μάη, οπότε και ξεκίνησαν οι συγκρούσεις, τα πράγματα δεν είναι ίδια με πριν. Έχουμε να κάνουμε με μια ήττα όλου του υπολογισμού γύρω από το σχέδιο Κούσνερ. Η πολιτική Τραμπ δεν ήταν μία από τα ίδια. Πέταξε στα σκουπίδια όλες τις προηγούμενες συμφωνίες και έδωσε το πράσινο φως στο Ισραήλ να κάνει ότι θέλει. Αναγνώρισε την κυριαρχία του στα ψψώματα του Γκολάν. Αναγνώρισε την Ιερουσαλήμ σαν πρωτεύσού του. Ο Πομπέο, ως υπουργός άμυνας, είχε πει ότι οι εποικισμοί στην Δυτική Όχθη δεν θα θεωρούνται πλέον παράνομοι για τις ΗΠΑ.

Την ίδια στιγμή οι συμφωνίες με το Μπαχρέιν, τα Εμιράτα, με το Σουδάν και το Μαρόκο για την αναγνώριση του Ισραήλ έστειλαν το μήνυμα εγκυρότητας των Παλαιστινίων.

Η ήττα τους δείχνει στους Παλαιστίνιους ότι δεν τους λογαριάζει κανένας και ότι πρέπει να σκύψουν το κεφάλι.

Αυτό το σχέδιο όμως δεν πέτυχε. Η παλαιστινιακή αντίσταση βγήκε δυναμωμένη. Απέτυχαν και τα σχέδια των σφαγέων της Αραβικής Άνοιξης που θεωρήσαν πως αφού τελείωσαν με τις δικές τους επαναστάσεις έπρεπε να καθυποτάξουν τους Παλαιστίνιους για να εξαφανίσουν τον κίνδυνο. Όμως μέσα στο βαθύ σκοτάδι της σφαγής των επαναστάσεων, η Παλαιστινιακή αντίσταση στέλνει το μήνυμα πως τίποτα δεν τελεί-

ωσε. Δίνει δύναμη για τον κόσμο στο Λίβανο που παλεύει εδώ και δύο χρόνια μέσα σε συνθήκες οικονομικής κατάρρευσης. Για τον κόσμο στο Ιράκ που μετά την ήττα της αμερικάνικης κατοχής ψάχνει πώς να πάρει τα πράγματα στα χέρια του. Στην Αλγερία που με την επανάσταση της έριξε τον Μπουτεφλίκα πριν από δύο χρόνια δεν ξεχνούν την Παλαιστίνη αλλά και στο Σουδάν που έριξε τον Μπασίρ και είδε το πιο σκληρό

κομμάτι των δολοφονικών μηχανισμών του κράτους να αρπάζει την εξουσία με την άμεση στήριξη του Ισραήλ.

Κρίση ταυτότητας

Το Ισραήλ όμως περνά μια κρίση ταυτότητας. Το σχέδιο εκδίωξης και αντικατάστασής των ντόπιων δεν έχει πετύχει. Οι τελευταίες δύο εβδομάδες το ανέδειξαν πολύ ξεκάθαρα. Το Ισραήλ έκλεισε τα 70 του χρόνια και όχι μόνο δεν έχει ολοκληρωθεί το αποικιοκρατικό σχέδιο, επειδή οι Παλαιστίνιοι είναι εκεί και αντιστέκονται, αλλά έχουν καταφέρει και να μετατρέψουν τη σύγκρουση σε κέντρο της πολιτικής ζωής. Έτσι εξηγείται η πορεία προς τη δεξιά και την ακροδεξιά μέσα στο Ισραήλ. Κάποτε ο σιωνισμός είχε και αριστερές αναφορές. Σύμφωνα με μια πρόσφατη δημοσκόπηση, το 85% των Ισραηλινών δηλώνουν πλέον δεξιοί και ακροδεξιοί. Είμαστε πολύ μακριά από την εποχή που το Ισραήλ μπορούσε να λείπει από αντιπροσωπεύει την πρόοδο απέναντι στα αντιδραστικά καθεστώτα των αραβικών κρατών. Σήμερα, είναι πολιτικά ό,τι πιο σάπιο και ρατσιστικό υπάρχει. Οι χειρότερες ιδέες περί φυλετικής ανωτερότητας, μαζικής δολοφονίας αμάχων βρίσκονται στο κέντρο της πολιτικής συζήτησης. Αυτό σήμαινε ο νόμος περί εθνικής ταυτότητας του Νετανιάχου και η κατάργηση των Αραβικών ως επίσημης γλώσσας.

Πρόκειται για βαθιά αποτυχία, η οποία εκφρά-

στηκε και στο επίπεδο της προσπάθειας διάσπασης της αντίστασης. Διάσπαση αυτών που είναι μέσα και αυτόν που είναι έξω από τα σύνορα του Ισραήλ, της Δυτικής Όχθης από τη Γάζα, της Ιερουσαλήμ από την υπόλοιπη Δυτική Όχθη με το τείχος, και τελευταίως, την ίδια τη διάσπαση της Δυτικής Όχθης σε μικρά κομματάκια που θυμίζουν τα Μπαντουσάν την Ν. Αφρικής. Οι Παλαιστίνιοι όμως σάρωσαν αυτήν την τακτική. Βγήκαν από το ποτάμι ως τη θάλασσα ενωμένοι.

Αυτή η κατάσταση δένει με τον διαρκή φόβο του Ισραήλ απέναντι σε μια νέα αραβική επανάσταση που μπορεί να το σαρώσει. Τα δίσ που στέλνουν οι ΗΠΑ κάθε χρόνο, τα πυρηνικά που έχει το Ισραήλ, δεν τα χρειάζεται για τους Παλαιστίνιους. Το Ισραήλ βρίσκειται εκεί για να διατηρεί τη σταθερότητα απέναντι στην προοπτική της επανάστασης και της ανατροπής σε ολόκληρη τη Μέση Ανατολή. Και συνεχώς αποδεικνύει πως δεν είναι ικανό να το πετύχει.

Το μήνυμα έρχεται και από τις ΗΠΑ όπου η ριζοσπαστικοποίηση της εβραϊκής νεολαίας δεν επιτρέπει στον σημερινό σιωνισμό να κερδίσει την στήριξη της. Πρέπει από την πλευρά μας να θυμόμαστε την κρίσιμη στιγμή μετά την επανάσταση στην Αίγυπτο, όταν το Ισραήλ είδε τον τρόπο με τα μάτια του, όταν ο κόσμος μπήκε μέσα στην ισραηλινή πρεσβεία και την ίδια στιγμή άνοιγε το σύνορο μεταξύ Αιγύπτου και Γάζας. Αυτή η μικρή χρονική στιγμή είναι η προοπτική για το μέλλον. Η απουσία της Παλαιστίνης περνά μέσα από την επανάσταση στις χώρες τις Μέσης Ανατολής.

Το δικό μας καθήκον να σταματήσουμε τις βρώμικες συμφωνίες της κυβέρνησης Μητσοτάκη με το Ισραήλ λογοδοτεί σε ολόκληρο τον κόσμο στη Μέση Ανατολή που ψάχνει το δρόμο προς τη δημοκρατία και το πώς θα αλλάξει τη ζωή του. Το κράτος του Ισραήλ είναι ο βασικός κρατικός μηχανισμός που του στέκεται εμπόδιο. Έχουμε κάθε δικίο να κάνουμε το παν για να τον διαλύσουμε.

Νίκος Λούντος,
συγγραφέας του βιβλίου “Μέση Ανατολή”

Μητσοτάκης -Νετανιάχου συνένοχοι!

Ο Δένδιας έσπευσε να καταδικάσει τις ρουκέτες της Χαμάς και να υπερασπιστεί το δικαίωμα στην αυτοάμυνα του Ισραήλ. Στην πραγματικότητα ευλόγησε τις δολοφονίες, τους τραυματισμούς και την καταστροφή σπιτιών στη Γάζα. Πρόκειται για μια στάση που δεν είναι καθόλου φιλειργηνική, ότι και να λένε ο ίδιος και ο Μητσοτάκης. Είναι συνένοχοι στο έγκλημα που διαπράττειται.

Δεν έχουμε να κάνουμε όμως απλά με μια διπλωματική στήριξη των τελευταίων ημερών. Το κράτος του Ισραήλ έχει εξελιχθεί στον πιο βασικό σύμμαχο του ελληνικού καπιταλισμού εδώ και τριάντα χρόνια. Είναι μια πολυεπίπεδη στρατηγική συμμαχία. Στο στρατιωτικό επίπεδο, πρόσφατα υπογράφηκε μια συμφωνία αξίας 1,5 δις για τη μεταφορά ισραηλινών αεροσκαφών στην Ελλάδα για την εκπαίδευση Ελλήνων πιλότων. Η πρώτη κοινή ελληνοισραηλινή στρατιωτική άσκηση ήταν το 1997. Από τότε σχεδόν κάθε χρονιά υπάρχουν κοινές ασκήσεις. Τον περασμένο μήνα, πριν ξεκινήσουν να σκοτώνουν Παλαιστίνιους, οι ισραηλινοί πιλότοι πετούσαν πάνω από την Αθήνα στην κοινή άσκηση που είχε οργανώσει η κυβέρνηση. Το 2007 υπήρξαν κοινές ασκήσεις, το 2010, όταν ο ισραηλινός στρατός έκανε επίθεση στον στολίσκο αλληλεγ-

μερινή συμμαχία. Αφορά τις κυβερνήσεις του Γ. Παπανδρέου, του Σαμαρά, του ΣΥΡΙΖΑ, και φτάνει μέχρι το σήμερα. Θα πρέπει απέναντι σε αυτή τη διαχρονική συμμαχία θα πρέπει η Αριστερά να πάρει μια καθαρή θέση ότι είναι με τους Παλαιστίνιους και στη Δυτική Όχθη και στη Γάζα, και να διεκδικήσει τη διακοπή των διπλωματικών σχέσεων και το κλείσιμο της πρεσβείας του Ισραήλ, την κατάργηση των συμφωνιών και τη διακοπή των κοινών ασκήσεων. Πρέπει να δώσουμε τη μάχη και μέσα στην Αριστερά. Παίρνουμε δύναμη από τον αγώνα του Ισραηλινών αλλά και από το τεράστιο κύμα συμπαράστασης σε όλο τον κόσμο.

Γιώργος Πίτας,
δημοσιογράφος, Εργατική Αλληλεγγύη

Στοπ στην αντιδραστική συμμαχία

Στη συζήτηση διαβάστηκε χαιρετισμός του Γιαννίνα Αλαμπάντα από την Παλαιστινιακή Νεολαία Ελλάδας που θύμισε τις κοινές μάχες “από την περίοδο της δεύτερης Ιντιφάντας, μαζί με την Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο, μέχρι σήμερα με τους αγωνιστές της ΚΕΕΡΦΑ και όλους όσους στήριξαν τους Παλαιστίνιους ενάντια στην ελληνική κυβέρνηση που συνεργάζεται με τον Νετανιάχου” και εξέφρασε την εμπιστοσύνη του “στις δυνάμεις του παλαιστινιακού λαού που συνεχίζει να αντιστέκεται για 73 ολόκληρα χρόνια”.

Στη συνέχεια το λόγο πήρε ο Λατφ Νταρούι, από την Παλαιστινιακή Παροικία Ελλάδος που τονίσε πως πρόκειται για μια ταξική μάχη και όχι εθνικιστική, πράγμα που το αποδεικνύει και η συμμαχία του Ισραήλ με τις αραβικές κυβερνήσεις ενώ μίλησε και για τον μύθο ότι η Παλαιστίνη ήταν μια γη χωρίς λαό. Ο Ντίνος Αγιωματίτης από την Κύπρο μίλησε για τον υποκριτικό παραλληλισμό που υπήρχε στο παρελθόν μεταξύ Παλαιστινίων και Ελληνοκύπριων αλλά και για τον νέο “κοινό αγώνα” Κύπρου-Ισραήλ που σηματοδοτούν οι κοινές ασκήσεις, η μονομερής χάραξη των ΑΟΖ και η στήριξη της κυπριακής κυβέρνησης στις δολοφονικές επιθέσεις του Ισραήλ.

Ρατσιστική κυβέρνηση

Από την ΚΕΕΡΦΑ Θεσσαλονίκης, η **Δήμητρα Κομνιανού** μίλησε για τις τοπικές κινητοποιήσεις αλληλεγγύης αλλά και για την ανάγκη σύνδεσης αυτής της μάχης “ενάντια στη ρατσιστική πολιτική μιας κυβέρνησης που ζήλεψε τα τείχη που σκίασε το Ισραήλ στην Παλαιστίνη”, αναφερόμενη και στην πρόσφατη ανέγερση τείχους γύρω από το στρατόπεδο προσφύγων στα Διαβάτα αλλά και συνολικά στη μάχη για να κλείσουν τα στρατόπεδα συγκέντρωσης και να δοθούν χαρτιά, άσυλο και στέγη σε όλους. Στη συνέχεια το λόγο πήρε η **Ζαννέτα Λυσικάτου**, γιατρός, μέλος του Συλλόγου εργαζομένων νοσ. Άγιος Σάββας, η οποία μίλησε για την ανάγκη να διακοπεί η αντιδραστική συμμαχία και να δοθούν τα λεφτά των πολεμικών εξοπλισμών για την Υγεία και αναφέρθηκε στη συμμετοχή του σωματείου τόσο στις κινητοποιήσεις ενάντια στο νομοσχέδιο Χατζηδάκη όσο και στις διαδηλώσεις αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη.

Στην ανάγκη να μην επιτρέψουμε να ταυτιστεί η μάχη ενάντια στο κράτος του Ισραήλ με τον αντισημιτισμό αναφέρθηκε ο **Γιώργος Ράγκος** καθώς ιστορικά η Αριστερά είναι αυτή που βρήκε πάντα στο πλευρό των Εβραίων, με πρώτο το παράδειγμα του Ε.Λ.ΑΣ, σε αντίθεση με αυτούς που σήμερα είναι με το Ισραήλ, αλλά που παραδοσιακά προθυμοποιούνται να παραδώσουν τους Εβραίους στους Ναζί. Τελευταίος πήρε το λόγο ο **Πάνος Γκαργκάνας**, διευθυντής της Εργατικής Αλληλεγγύης, που στρέφοντας στο πόσο μεγάλη σημασία θα είχε για τον παλαιστινιακό αγώνα το να καταφέρουμε να ανατρέψουμε την πολιτική της συμμαχίας της Ελλάδας με το Ισραήλ, λόγω ακριβώς του “πόσο σημαντικός σύμμαχος του έχει φτάσει να είναι ο ελληνικός καπιταλισμός και το κράτος του”. “Με τις μειωμένες δυνατότητες του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού να παίξει τον παραδοσιακό του ρόλο, η διακοπή των κοινών ασκήσεων και των στρατιωτικών δεσμών με το Ισραήλ θα ήταν τρομερό πλήγμα” είπε, θυμίζοντας την τεράστια προσπάθεια που χρειάζεται να κάνουμε.

Άλλη μια πρόσφυγας έχασε την περασμένη βδομάδα τη ζωή της στη Χίο. Πρόκειται για μια 34χρονη Σομαλή που κατέληξε στο νοσοκομείο με προχωρημένη φυματίωση. Είναι ο τρίτος θάνατος μέσα σε δυο βδομάδες στο νησί, μετά τον 28χρονο Σομαλό πρόσφυγα που τη Δευτέρα του Πάσχα βρέθηκε νεκρός στη σκηνή του στη ΒΙΑΛ περικυκλωμένος από τρωκτικά, καθώς και έναν ακόμα 51χρονο άνδρα ιρανικής καταγωγής που επίσης βρέθηκε νεκρός στο ίδιο στρατόπεδο λίγες μέρες αργότερα.

Σύμφωνα με την ΕΡΤ: «Με προχωρημένη φυματίωση κατέληξε την Πέμπτη στο νοσοκομείο Χίου μια 34χρονη Σομαλή πρόσφυγας. Η γυναίκα τις τελευταίες ημέρες νοσηλευόταν διασωληνωμένη στη ΜΑΦ του Σκυλίτσειου Νοσοκομείου και κατέληξε από οξεία αναπνευστική ανεπάρκεια. Η άτυχη γυναίκα που δεν είχε οικογένεια είχε λάβει την προσωφυνική ιδιότητα και έμενε εκτός του ΚΥΤ της ΒΙΑΛ. Όμως είχε ενεργή φυματίωση, κάτι που δυστυχώς παρατηρείται σε πρόσφυγες ειδικά από τη Σομαλία και το Αφγανιστάν. Σύμφωνα με έγκυρες πληροφορίες από την

ΒΙΑΛ

Άνθρωποι και ποντίκια...

αρχή του χρόνου, έχουν διαπιστωθεί στη Χίο 6 άτομα να νοσούν από το βάκιλο του Κοχ. Συγκεκριμένα 2 άτομα από τη Σομαλία, 2 από το Αφγανιστάν και 2 από το Κονγκό.

“Πρόκειται για παραμελημένα περιστατικά που φτάνουν αργά στο Νοσοκομείο, ενώ έχουν πολύ καιρό τη νόσο”, μας είπε γιατρός του νησιού. Θεωρείται δε ότι είναι ιδιαίτερα σημαντικό να γίνεται ακτινογραφία θώρακα και τεστ μαντού (Mantoux), για όσους πρόσφυγες - μετανάστες φθάνουν στα Ελληνικά νησιά. “Δυστυχώς -σημειώνει- πολλές φορές είναι αργά για αυτούς τους ανθρώπους όταν φθάνουν σε νοσοκομειακή μονάδα. Μπορεί να είναι τόσο προχωρημένη η φυματίωση που να έχει προσβάλει μέχρι και τα οστά”», αναφέρει το ρεπορτάζ.

Είχε προηγηθεί στη ΒΙΑΛ ο θάνατος του νεαρού Σομαλού που βρέθηκε πολλές ώρες

μετά το θάνατό του να τον κατατρώνε τα ποντίκια, καθώς και του Ιρανού που, σύμφωνα με τοπικά δημοσιεύματα, διέμενε για δυο χρόνια στο στρατόπεδο και αντιμετώπιζε προβλήματα καρδιάς. Αλλά και οι θάνατοι του **Μάκι Ντιαμπατέ** στην Κω, του **Ιμπραήμ Εργκιούν** στην Κόρινθο και της **Μιμί Μουκάιε** στη Μαλακάσα, δημιουργώντας μέσα σε μερικές βδομάδες έναν πραγματικά μακάβριο κατάλογο ανθρώπων που έχασαν τη ζωή τους εξαιτίας της ρατσιστικής πολιτικής της κυβέρνησης.

Αυτή την εικόνα επιβεβαιώνει η κατάληξη της νεαρής Σομαλής. Άνθρωποι, που όταν δεν είναι φυλακισμένοι στα στρατόπεδα και δεν πεθαίνουν μόνοι και αβοήθητοι περικυκλωμένοι ακόμα και από ποντίκια, βρίσκονται χωρίς πρόσβαση στην Υγεία, χωρίς βασικές, απλές εξετάσεις που θα μπορούσαν να τους

σώσουν. Πρόκειται για μια φρικιαστική, μια εγκληματική πολιτική, που η κυβέρνηση εντείνει με τη δημιουργία “υπερσύγχρονων” κλειστών κέντρων κράτησης με διπλή στρατιωτική περίφραξη τύπου ΝΑΤΟ.

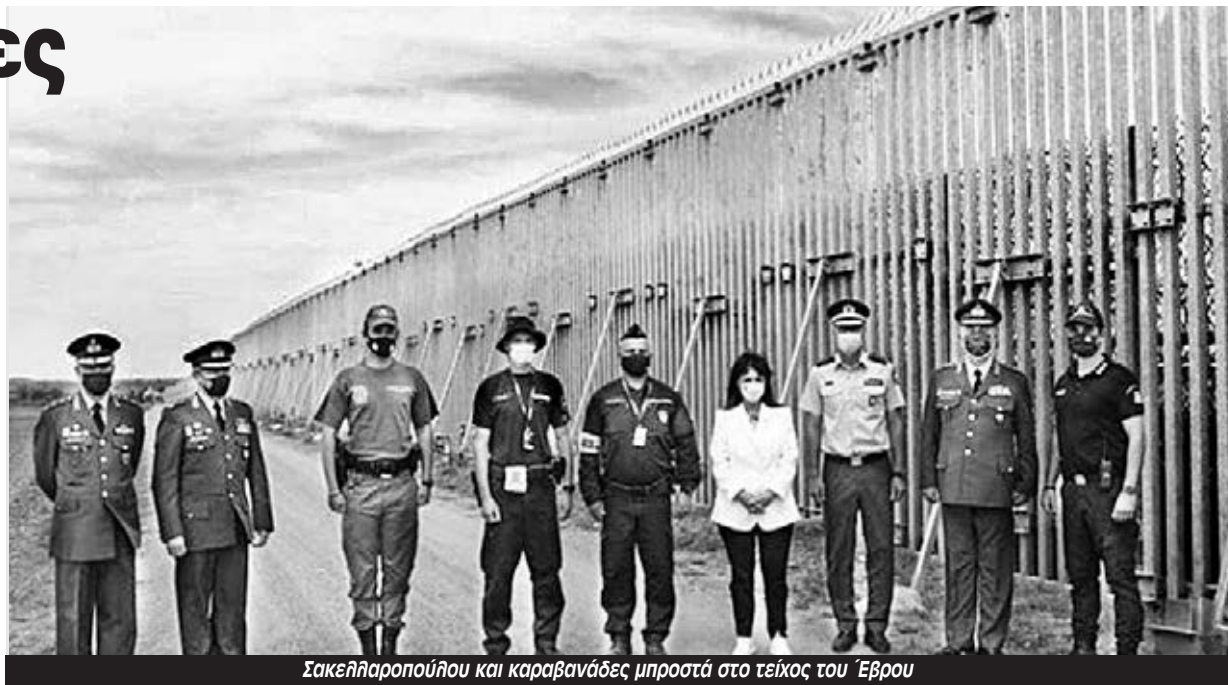
Μια πολιτική την οποία παρουσιάζει μάλιστα θρασύτητα σαν κανονικότητα. Αυτό δείχνουν οι προκλητικές δηλώσεις του διοικητή του στρατοπέδου στη ΒΙΑΛ, **Παναγιώτη Κιμουρτζή**, στον Γκάρντιαν για το θάνατο του Σομαλού πρόσφυγα: «Είναι λογικό να εμφανίζονται τρωκτικά όταν κάποιος έχει πεθάνει για τόσες ώρες. Το κέντρο χτίστηκε πολύ γρήγορα το 2016. Είναι στη φύση, περιτριγυρισμένο από χωράφια. Κάνουμε ό,τι είναι δυνατόν, χρησιμοποιούμε φυτοφάρμακα, αλλά δεν υπάρχουν πολλά που μπορούμε να κάνουμε», είπε.

Αυτό που «είναι λογικό» για τον διοικητή του στρατοπέδου, για την εφημερίδα δεν ήταν -προφανώς- παρά μια «Μία σκηνή από τον Μεσαίωνα» όπως ήταν και ο τίτλος του άρθρου της. Και για όλο το αντιρατσιστικό κίνημα δεν είναι παρά μια δολοφονική πολιτική που χρειάζεται να ανατραπεί.

...και ύαινες

«**Β**ρίσκομαι σήμερα κοντά σε όλους εκείνους που με αυταπάτηση υπερασπίζονται την εδαφική ακεραιότητα της χώρας και εγγυώνται την ασφάλειά της. Η Ελλάδα, ένα ευρωπαϊκό κράτος δικαίου, σέβεται την ειρηνική συνύπαρξη, τις σχέσεις καλής γειτονίας και το διεθνές δίκαιο. Ταυτόχρονα όμως δεν δέχεται απαράδεκτες διεκδικήσεις και απειλές από κανέναν... Ελπίζω και εύχομαι γεγονότα όπως αυτά που έζησαν οι ακρίτες μας το 2020 με την εργαλειοποίηση της δυστυχίας κατατρεγμένων ανθρώπων να μην επαναληφθούν. Και η καλύτερη εγγύηση για αυτό είναι η αποφασιστικότητα, η ετοιμότητα και το υψηλό αίσημα ευθύνης που διακατέχουν το προσωπικό των Ενόπλων μας Δυνάμεων και των Σωμάτων Ασφαλείας που έχουν αναλάβει τη φύλαξη των συνόρων μας, που είναι ταυτόχρονα και σύνορα της Ευρώπης».

Τάδε έφη η **Κατερίνα Σακελλαροπούλου** κατά την πρόσφατη επίσκεψή της στον Έβρο, σε στρατιωτικό φυλάκιο της περιοχής. Δεν δίστασε μάλιστα να φωτογραφηθεί μόνη αλλά και μαζί με ένα μάτσο караβανάδες του στρατού και της FRONTEX μπροστά στο φράχτη του αίσιχους, θυμίζοντας σε όλους τον Τραμπ μπροστά στο αντίστοιχο τείχος στα σύνορα των ΗΠΑ με το Μεξικό. Η ταύτιση της ΠτΔ τόσο με τη ρατσιστική όσο και με την εθνικιστική, πολεμοκάπηλη πολιτική της κυβέρνησης της ΝΔ, που κάνει πλάτες στους φασίστες, είναι απόλυτη.

Σακελλαροπούλου και караβανάδες μπροστά στο τείχος του Έβρου

Όλες οι κινήσεις της κυβέρνησης δείχνουν ότι αυτή η πολιτική κλιμακώνεται. Λίγες μέρες μετά, ο **Κυριάκος Μητσοτάκης**, παρόντος του υπουργού Μετανάστευσης **Μητράκη** καθώς και των αρχηγών ΓΕΕΘΑ, Αστυνομίας, Λιμενικού κ.α, συναντήθηκε στο Μέγαρο Μαξίμου με τον εκτελεστικό διευθυντή της FRONTEX. Εκεί τον ευχαρίστησε προσωπικά για το “έργο” της στρατιωτικής δύναμης, μίλησε για την μεγάλη “επιτυχία” της μείωσης των προσωφυνικών και μεταναστευτικών ροών τα τελευταία δυο χρόνια και τόνισε τη συνέχιση της “καλής” τους συνεργασίας. Το σήμα προς κάθε είδους ακροδεξιό και φασίστα, προς όλο τον παρακρατικό μηχανισμό που συμμετέχει στις παράνομες επαναπροωθήσεις και απελάσεις, είναι ξεκάθαρο.

Ρατσιστικό κήρυγμα

Την ίδια στιγμή, η προέδρος της Ένωσης Εισαγγελέων και αντεισαγγελέας του Αρείου Πάγου, **Άννα Ζαΐρη** προχωρούσε στην τηλεόραση σε ένα άνευ προηγουμένου ρατσιστικό κήρυγμα, που στοχοποιούσε τους πρόσφυγες και τους μετανάστες για την εγκληματικότητα. Μιλώντας σε πρωινή εκπομπή του ANT1 είπε συγκεκριμένα: «Η έξαρση [σ.σ. της εγκληματικότητας] οφείλεται, σε μεγάλο βαθμό, στην εισροή στην ελληνική κοινωνία πληθυσμών οι οποίοι δεν ασπάζονται τις ίδιες αξίες με τον Έλληνα, δεν έχουν την ίδια εκπαίδευση. Δηλαδή, όταν ένα παιδί ξεκινάει τη ζωή του στο σχολείο, μαθαίνει πόσο σημαντικό είναι να σεβόμαστε τον άλλον...

Αυτό όμως το βλέπουμε να ανατρέπεται όταν αυξάνουν οι ομάδες που δεν έχουν την ίδια αντίληψη για τη ζωή. Δεν είναι ελληνικό το φαινόμενο, θέλω να το καταλάβετε, αλλά αυτό δεν μειώνει την επικινδυνότητα και τη σοβαρότητά του. Δείτε τι συμβαίνει στις κοινωνίες της δυτικής Ευρώπης, είμαστε μια υδρόγειος σφαίρα σε αναστάτωση και ειδικά ο κόσμος που ασπάζεται τις αξίες του αρχαίου πολιτισμού, ανατρέπεται η ισορροπία και η κοινωνική ειρήνη από την ανάμειξη των πληθυσμών». Το ποιον ενισχύουν αυτού του είδους οι ρατσιστικές τοποθετήσεις είναι γνωστό.

Μια ημέρα μετά, ερχόταν στη δημοσιότητα η είδηση περί επικείμενης προαγωγής της **Αδαμαντίας Οικονόμου**, της εισαγγελέως στη δίκη της Χρυσής Αυγής, σε αντεισαγγε-

λέα του Αρείου Πάγου. Μια απόφαση που, όπως αναφέρει η Εφημερίδα των Συντακτών, φαίνεται να ελήφθη τελικά σε συνεδρίαση του Ανώτατου Δικαστικού Συμβουλίου. Έτσι η εισαγγελέας που αγνόησε επιδεικτικά το συντριπτικό αποδεικτικό υλικό της δίκης κατά της εγκληματικής οργάνωσης και εισηγήθηκε την αθώωσή της, κερδίζοντας επάξια τους επαίνους των ναζι δολοφόνων και των δικηγόρων τους, ανταμειβεται για το ρόλο της.

Άξιος συνεχιστής

Αυτή την εικόνα συμπληρώνει η επίθεση της κυβέρνησης στο θέατρο ΕΜΠΡΟΣ. Πριν τους μπάτσους του Χρυσοχοϊδη, ο χώρος είχε γίνει στόχος επίθεσης των χρυσαυγιτών επί μακεδονικών συλλαλητηρίων το Φλεβάρη του 2019 με την αστυνομία να σφυρίζει αδιάφορα. Ενώ κανείς δεν μπορεί να ξεχάσει την τραμπούκικη επίθεση των χρυσαυγιτών στο θέατρο Χυτήριο τον Οκτώβρη του 2012 με τις πλάτες της αστυνομίας. Όταν ο Παναγιώταρος, ο Γερμενής και ο Παππάς, επικεφαλής μιας χούφτας ναζι, προχωρούσαν σε ένα χυδαίο ρατσιστικό και ομοφοβικό παραλήρημα κατά ηθοποιών και θεατών, φτάνοντας ακόμα και στην απελευθέρωση προσαχθέντα μέσα από αστυνομική κλούβα χωρίς καμιά αντίδραση. Αυτή τη δράση συνεχίζει τώρα επίσημα ο Χρυσοχοϊδης, προσπαθώντας να νομιμοποιήσει όσα δεν πέτυχαν τα τάγματα εφόδου και οι ναζιστικές συμμορίες. Ευτυχώς, το κίνημα είναι πολύ πιο δυνατό και με πολύ μεγαλύτερες εμπειρίες για να τον σταματήσει.

Λ.Β.

Συνέντευξη Τύπου – Διαμαρτυρία για τις δολοφονίες προσφύγων και μεταναστών στα στρατόπεδα συγκέντρωσης πραγματοποίησε την Πέμπτη 20 Μάη στο Σύνταγμα η ΚΕΕΡΦΑ. Εκεί βρέθηκαν οι οικογένειες, φίλοι, κοινότητες και δικηγόροι των τελευταίων θυμάτων της εγκληματικής πολιτικής της κυβέρνησης: Της Μιμί Μουκιάε στη Μαλακάσα, του Ιμπραήμ Εργκιούν στην Κόρινθο και του Μάκι Ντιαμπατέ στην Κω. Στην κινητοποίηση ανακοινώθηκε το ξεκίνημα μεγάλης καμπάνιας με αιχμές: Να κλείσουν τα κολαστήρια του θανάτου. Να τιμωρηθούν οι ένοχοι των ρατσιστικών εγκλημάτων, διοικητές στρατοπέδων και αρμόδιοι υπουργοί. Να δοθεί άσυλο, στέγη, χαρτιά σε όλους τους πρόσφυγες και τους μετανάστες. Να ανοίξουν τα σύνορα για όλους και όλες.

«Αυτές τις μέρες, αν η μισή μας καρδιά είναι με τις οικογένειες όσων χάθηκαν στα κέντρα κράτησης, η άλλη μισή βρίσκεται στην Παλαιστίνη που ματώνει από τις δολοφονικές επιθέσεις του ισραηλινού στρατού κατοχής», ξεκίνησε ο Πέτρος Κωνσταντίνου, συντονιστής της ΚΕΕΡΦΑ. «Αυτά τα εγκλήματα οδηγούν τον κόσμο στην προσφυγιά, σαν το Μάκι Ντιαμπατέ από τη Γουινέα, τη Μιμί Μουκιάε από το Κονγκό, τον Ιμπραήμ Εργκιούν από το Κουρδιστάν. Κι έχουν το θράσος η κυβέρνηση και ο Μηταράκης να στοχοποιούν αυτούς τους ανθρώπους, λέγοντας ότι είναι τζιχαντιστές και τρομοκράτες και ότι όσοι διαδηλώνουν στο πλευρό τους είναι πράκτορες του Ερντογάν. Είναι οι ίδιοι που σφίγγουν το χέρι των δολοφόνων. Οι ίδιοι που έκαναν τη συμφωνία με τον Ερντογάν για να κλείσουν τα σύνορα, να φτιάξουν στρατόπεδα, να κάνουν επαναπροωθήσεις.

Μέχρι να πάνε φυλακή

Είναι πρόκληση η πρόεδρος της Δημοκρατίας να φωτογραφίζεται στο τείχος του Έβρου, το πανομοιότυπο με το τείχος του Νετανάχιου που φυλακίζει τους Παλαιστίνιους, λες και είναι η Ακρόπολη. Τα χέρια του Μητσοτάκη και του Δένδια είναι βαμμένα στο αίμα όταν κάνουν συμφωνίες για τα τρυπάνια και τους αγωγούς στη Μεσόγειο, για τα κέρδη των πολυεθνικών. Χρυσοχοϊδης και Μηταράκης είναι ένοχοι για τις δολοφονίες στα καμπ. Η ΚΕΕΡΦΑ ξεκινά μια μεγάλη καμπάνια και ζητά από τα συνδικάτα, τους φοιτητικούς συλλόγους, κάθε κίνηση για τα δημοκρατικά δικαιώματα να τη στηρίξουν. Δεν θα σταματήσουμε μέχρι να πάνε φυλακή οι ένοχοι να κάνουν παρέα με τους Μιχαλιόλιακους και όλους τους χρυσαυγίτες που κάλυπταν τόσα χρόνια».

«Σας φέρνω μήνυμα από τον αδελφό του Ιμπραήμ Εργκιούν από τη Γαλλία», συνέχισε ο Γιουσούφ από το Πολιτιστικό Κέντρο Κουρδιστάν. «Ευχαριστεί για την οργάνωση του αγώνα, όλους όσους κάνουν αυτόν κόπο. Ο αδερφός του δεν έρχεται πίσω, όμως η δικαιοσύνη για το είκοσι χρονών παλικάρι είναι απαραίτητη. Κρατούνταν άδικα επί 17 μήνες, είχε κάνει ήδη δυο απόπειρες αυτοκτονίας και του είπαν ότι θα τον κρατήσουν κι άλλο. Γιατί; Ο αδερφός του λέει ότι θα διεκδικήσουμε τα δικαιώματά μας και δικαιοσύνη από το δικαστήριο. Γιατί το κράτος που τον είχε κρατήσει ήταν υπεύθυνο για τη ζωή του, την υγεία του, για τα πάντα. Λέει ότι χάσαμε τον αδερφό μας, αλλά θα πάμε στα δικαστήρια μέχρι τέλους».

«Χάσαμε τον Μάκι Ντιαμπατέ, ένα νέο παιδί 44 ετών που είχε έρθει στην Ελλάδα με την ελπίδα για μια καλύτερη ζωή, επειδή είχε πρόβλημα υγείας και δεν του έδιναν σημασία», είπε ο Καπί Ντιαλό, πρόεδρος της Κοινότητας

ΚΕΕΡΦΑ Να κλείσουν τα στρατόπεδα- να τιμωρηθούν οι ένοχοι

Γουινέας. «Μιλάγαμε πρόσφατα με την οικογένειά του στη Γουινέα, με τη γυναίκα του, με τα τρία μικρά παιδάκια που έχει αφήσει πίσω. Είναι πολύ δύσκολα γι' αυτούς. Ζητάμε, με το σεβασμό που έχουμε στην Ελλάδα, να τιμωρηθούν οι ένοχοι, ζητάμε δικαιοσύνη».

«Τα κέντρα φιλοξενίας υποτίθεται είναι για να δίνουν προστασία σε όσους δεν έχουν σπίτι, χαρτιά», τόνισε ο Τζαβέντ Ασλάμ, πρόεδρος της Πακιστανικής Κοινότητας Ελλάδος. «Αλλά τελικά εκεί μέσα πεθαίνουν άνθρωποι ακόμα και με ένα απλό πρόβλημα υγείας. Αυτά δεν είναι κέντρα φιλοξενίας, αλλά δολοφονίας. Ευχαριστούμε την ΚΕΕΡΦΑ και όσους στέκονται δίπλα στις κοινότητες και τους αδύναμους. Ποιος ευθύνεται που πέθαναν τόσοι άνθρωποι και μικρά παιδιά; Ποιος οργανώνει αυτό το σχέδιο; Ο κ. Μηταράκης και αυτοί που λένε 'να πεθάνουν, δεν μας νοιάζει'. Αυτοί είναι υπεύθυνοι και πρέπει να καλεστούν από το δικαστήριο να δώσουν εξήγηση γιατί πέθαναν τόσοι άνθρωποι που έφυγαν από τη χώρα τους για να γλυτώσουν τη ζωή τους κι είχαν όνειρα να πάνε σε μια χώρα που γεννήθηκε η δημοκρατία».

«Θα ήθελα να ευχαριστήσω όσους και όσες είναι εδώ για συμπαράσταση και αλληλεγγύη», είπε ο Τζοέλ Μουκιάε, αδελφός της Μιμί. «Φύγαμε από την Αφρική για να καταλήξουμε εδώ νεκροί. Η αδελφή μου πέθανε επειδή δεν της έδωσαν καμιά σημασία στη Μαλακάσα. Απαιτώ από την δικαιοσύνη να ρίξει φως στο θάνατο της αδερφής μου».

«Θα παλέψουμε για δικαιοσύνη, για να μην έχουμε ξανά νεκρό στα στρατόπεδα», είπε η Μαρία Χαρχαρίδου, μέλος του ΔΣ του Σωματείου Εργαζόμενων στο νοσοκομείο Γεννηματάς. «Στα νοσοκομεία δίνουμε έναμιση χρόνο τώρα τεράστιο αγώνα για τη ζωή. Η κυβέρνηση ακολουθεί μια εγκληματική πολιτική, έχει αφήσει τα νοσοκομεία χωρίς το απαραίτητο προσωπικό, να παλεύουμε μόνοι με την πανδημία και όλες τις ασθένειες. Έχουμε χάσει πολλές ανθρώπινες ζωές. Κι αν σκεφτούμε τις συνθήκες ζωής στα στρατόπεδα συγκέντρωσης, καταλαβαίνουμε πόσο απάνθρωπη είναι αυτή η πολιτική. Η κυβέρνηση από το 2019 κατάργησε τον ΑΜ-

ΚΑ για τους πρόσφυγες, στερώντας από τους πιο αδύναμους το δικαίωμα στην Υγεία. Οι αδύναμοι είναι δυνατοί όταν είναι όλοι μαζί. Θα καταφέρουμε να μην υπάρχουν πια στρατόπεδα και οι πρόσφυγες να ζουν δίπλα μας, μαζί μας. Αυτή είναι η υπόσχεσή μας».

Ίσα δικαιώματα για όλους

«Ο Ιμπραήμ, ο Μάκι, η Μιμί είναι μόνο μερικά από τα θύματα της ρατσιστικής πολιτικής της κυβέρνησης και της ΕΕ», τόνισε ο Νίκος Κοτρώτσιος, δάσκαλος από το Σύλλογο του Αιγαίου. «Έχουν μετατρέψει το Αιγαίο από θάλασσα ειρήνης σε υγρό τάφο για χιλιάδες βασανισμένους ανθρώπους. Είναι απαράδεκτο άνθρωποι που έχουν διωχτεί από τον πόλεμο να βαφτίζονται εισβολείς. Ως εκπαιδευτικοί που κάνουμε στα παιδιά την Αγωγή του Πολίτη, τους μιλάμε για τη Διακήρυξη των Δικαιωμάτων του ανθρώπου. Κάθε άνθρωπος σε όποια θρησκεία κι αν πιστεύει, ό,τι χρώμα κι αν έχει, σε όποια φυλή κι αν ανήκει, έχει τα ίδια δικαιώματα με όλους τους υπόλοιπους».

Στο ζήτημα της εκπαίδευσης προσφύγων, τα πράγματα είναι τραγικά. Μόνο ένα 14% φοιτά στα σχολεία και μάλιστα σε συνθήκες γκέτο. Η πρόταση του εκπαιδευτικού κινήματος είναι τα προσφυγόπουλα να ενταχθούν στο πρωινό πρόγραμμα. Συνολικά, για να υπάρξει εκπαίδευση προσφύγων, πρέπει να ζουν σε ανθρώπινες συνθήκες. Αυτό σημαίνει γειτονιές ανοιχτές. Τελιώνω με μια συγκινητική ιστορία. Στο 5ο σχολείο Αιγάλεω φιλοξενήθηκαν τα προηγούμενα χρόνια επτά προσφυγόπουλα στα πρωινά τμήματα. Ένας δάσκαλος έβαλε εργασία για τις οδούς των παιδιών. Η Αϊσά, προσφυγάκι από το Αφγανιστάν, λέει στο δάσκαλό της 'εγώ μένω στον Ελαιώνα, δεν έχω οδό'. Με τη βοήθεια του δασκάλου γράφει: 'Είχα ένα σπίτι στο Αφγανιστάν, δεν ξέρω αν υπάρχει ακόμα. Ελπίζω κάποτε να αποκτήσω κι εγώ ένα δικό μου σπίτι κι ένα δικό μου δρόμο'. Είναι άνθρωποι που έχουν τις ίδιες ανάγκες που έχουμε όλοι μας. Ας τους αγκαλιάσουμε κι ας τους υποστηρίξουμε».

Λένα Βερδέ

Να μην θρηνήσουμε άλλα θύματα

«Οι οικογένειες ζητούν δικαιοσύνη όχι μόνο για τους δικούς τους ανθρώπους, αλλά και για όσους με βεβαιότητα θα χαθούν αν συνεχίσουν να υπάρχουν στρατόπεδα συγκέντρωσης», είπε ο Δημήτρης Ζώτος, δικηγόρος των οικογενειών των θυμάτων.

«Ο Μάκι Ντιαμπατέ ήταν ένας χαρισματικός μουσικός, 44 ετών. Πέθανε στις 24 Μαρτίου από ειλέο, μόνο και μόνο επειδή ήταν εγκλωβισμένος στο στρατόπεδο της Κω που κατ' ευφημισμό λέγεται ΠΡΟΚΕΚΑ Κω, γιατί δεν είχε την κατάλληλη ιατρική φροντίδα, μετά από φριχτούς πόνους τριών ημερών. Ο Ιμπραήμ Εργκιούν, 20 χρονών, κρεμάστηκε τρεις μέρες μετά, στις 27 Μαρτίου, ενώ ήταν κρατούμενος στο στρατόπεδο Κορίνθου που κι αυτό κατ' ευφημισμό λέγεται ΠΡΟΚΕΚΑ Κορίνθου. Δεν γνωρίζονταν μεταξύ τους. Όμως οι λόγοι που οδήγησαν στο θάνατό τους ήταν οι ίδιοι. Ήταν κρατούμενοι χωρίς να έχουν κάνει κανένα αδίκημα. Δεν ήξεραν πόσο θα κρατήσει ο εγκλεισμός τους, όπως ξέρουν όλοι οι υπόλοιποι κρατούμενοι στις άλλες φυλακές βάση μιας δικαστικής απόφασης.

Πώς μπορεί να το ανέχεται αυτό οποιαδήποτε δημοκρατική συνείδηση, οποιοδήποτε ευρωπαϊκό καθεστώς που θέλει να λέει ότι σέβεται το νομικό κεκτημένο ή πολιτισμό; Ο Ιμπραήμ έκανε την πρώτη του απόπειρα την ημέρα που πέθαινε ο Μάκι και τον πήγαν στο νοσοκομείο. Κρατούνταν ήδη 17 μήνες, με 11 αυθαίρετες παρατάσεις της κράτησής του. Τον έπιασαν στην Ηγουμενίτσα ενώ προσπαθούσε να πάει στον αδερφό του στη Γαλλία. Δεν μπορούσε να πάει με αεροπλάνο από την Τουρκία γιατί ήταν κνηγνημένος ως Κούρδος από το καθεστώς Ερντογάν. Όμως το ελληνικό κράτος, ενώ δίνει άσυλο στους πραξικοπηματίες που ήθελαν να καταργήσουν την κουτσουρεμένη δημοκρατία της Τουρκίας, στον Ιμπραήμ αρνήθηκε, οδηγώντας τον στην απελπισία και την αυτοκτονία.

Η Μίμι Μουκιάε, 37 χρονών, που ξεκίνησε από το Κονγκό αφήνοντας πίσω δυο παιδιά και κρατούνταν στη Μαλακάσα, νέα γυναίκα, δεν είχε τίποτα, πέθανε ενώ επί 11 μήνες δεν είχε καν καταγραφεί. Το στρατόπεδο ισχυρίζεται ότι δεν έχει καν το φάκελό της, παρότι βεβαιώνει ότι 11 μήνες έμενε εκεί. Λόγω του εγκλεισμού, στις άθλιες συνθήκες που επικρατούν, υπέστη διάτρηση στομάχου και κατέληξε στο νοσοκομείο δέκα μέρες μετά. Για να μη θρηνήσουμε άλλα θύματα, πρέπει να διεκδικήσουμε την κατάργηση των στρατοπέδων συγκέντρωσης».

ΛΑΡΚΟ

24ωρη απεργία

24 ωρη απεργία και συγκέντρωση στην Πλατεία Ελευθερίας στη Λαμία, πραγματοποιήσαν οι εργαζόμενοι της ΛΑΡΚΟ την Τρίτη 25/5, ενώ τα σωματεία καλούν σε παράσταση διαμαρτυρίας την Παρασκευή 28/5, στις 11πμ στο Υπουργείο Εργασίας.

«Οι εργαζόμενοι της ΛΑΡΚΟ εδώ και 17 μήνες βρίσκονται σε απεργιακές κινητοποιήσεις προκειμένου να διασφαλίσουν τη συνέχεια της ενιαίας λειτουργίας της ΛΑΡΚΟ, τις θέσεις εργασίας και τα νόμιμα εργασιακά τους δικαιώματα. Μέχρι σήμερα τίποτα από όλα αυτά δεν έχει διασφαλιστεί και οι εργαζόμενοι βρίσκονται σε καθεστώς οικονομικής ασφυξίας και ομηρίας χωρίς να ξέρουν τι τους ξημερώνει το αύριο για τους ίδιους και τις οικογένειές τους» τονίζουν τα σωματεία της ΛΑΡΚΟ στο κάλεσμά τους.

ΕΦΚΑ

Αγώνα ενάντια στις απολύσεις έχουν ξεκινήσει οι καθαρίστριες του ΕΦΚΑ. Η Γρηγορία από τις αγωνιζόμενες καθαρίστριες μίλησε στην Εργατική Αλληλεγγύη:

«Είμαστε 450 εργαζόμενες κι εργαζόμενοι στην καθαριότητα του ΕΦΚΑ σε όλη την Ελλάδα. Προσληφθήκαμε με 18μηνη σύμβαση μέσω ΑΣΕΠ. Τέλος Μαΐου κινδυνεύουμε με απόλυση. Είδαμε ότι γίνεται διαγωνισμός για να δώσουν την καθαριότητα σε εργολάβο, να φέρουν δηλαδή ιδιωτικά συνεργεία καθαρισμού. Γραφτήκαμε στο συνδικάτο καθαριστριών στο Εργατικό Κέντρο Αθήνας. Κατεβήκαμε σε κινητοποίηση την Πέμπτη 20/5 έξω από τα γραφεία του ΕΦΚΑ στην Ακαδημίας διεκδικώντας συνάντηση με τη διοίκηση. Τελικά υποσχέθηκαν συνάντηση το μεσημέρι της Τρίτης 25/5 όπου πάλι καλέσαμε σε κινητοποίηση. Διεκδικούμε να ανανεωθούν οι συμβάσεις και να μην αντικατασταθούμε από εργολαβικά συνεργεία. Διεκδικούμε μόνιμη και σταθερή δουλειά γιατί καλύπτουμε πάγιες και διαρκείς ανάγκες. Τα γραφεία του ΕΦΚΑ σε όλη τη χώρα δεν θα σταματήσουν να έχουν ανάγκη από καθαριότητα. Συν τοις άλλοις είμαστε όλες μιας κάποιες ηλικίας και η απόλυσή μας ειδικά σε περίοδο κρίσης θα σημάνει καταδίκη μας στην ανεργία. Είμαστε μέρος μιας αλυσίδας αγώνων που δίνουν οι καθαρίστριες όλα τα τελευταία χρόνια και σε μια σειρά χώρους ενάντια στις απολύσεις».

ΓΕΝΙΚΗ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗ

Στάση εργασίας και συγκέντρωση στο κατάστημα της Γενικής Ταχυδρομικής στη Γλυφάδα ενάντια στην απόλυση εργαζόμενου οργάνωσε το Σωματείο Εργαζομένων Γενικής Ταχυδρομικής (ΣΕΓΕΤΑ) το πρωί της Πέμπτης.

«Συνεχίζεται στη Γενική Ταχυδρομική το μπαράζ των απολύσεων, ξεκινάμε κι εμείς μπαράζ κινητοποιήσεων, πέρα των δικαστικών διαδικασιών που έχουμε κινήσει», μας είπε ο **Γιατράκος Χριστόφορος**, μέλος ΔΣ ΣΕΓΕΤΑ. «Το οφείλουμε στους συναδέλφους. Υπάρχουν καταγγελίες στην Επιθεώρηση Εργασίας που έχουν κερδηθεί, οι περισσότερες με αποφάσεις ότι οι απολύσεις είναι συνδικαλιστικές διώξεις και καταχρηστικές.

Η πανδημία ήταν ευλογία για τις επιχειρήσεις του κλάδου, αλλά αντί για βελτίωση των συνθηκών, βλέπουμε ορισμένου χρόνου εργασία σε όλες τις μεγάλες εταιρίες ACS, Speedex, Γ.Τ. και απολύσεις του πιο παλιού, καλύτερα πληρωμένου και συνδικαλισμένου κομματιού.

Θα είμαστε στην πρώτη γραμμή του αγώνα και ενάντια στο νομοσχέδιο του Χατζηδάκη. Μας γυρίζουν πολλά χρόνια πίσω με την κατάργηση του 8ωρου και της Κυριακάτικης Αργίας».

Απεργία στα ΕΛΠΕ

Σε τρίτη 24ωρη απεργία προχωρούν οι εργαζόμενοι των ΕΛΠΕ την Παρασκευή 28/5. Κάτω από την πίεση των απεργιών, το ΤΑΙΠΕΔ, που ελέγχει το σύνολο των μετοχών του Ελληνικού Δημόσιου, αναγκάστηκε να αλλάξει την πρότασή του για τη μορφή του νέου ΔΣ των ΕΛΠΕ. Ανέβαλε, κυριολεκτικά την τελευταία στιγμή, για την επόμενη βδομάδα (28/5), την πολυαναμενόμενη για κυβέρνηση, επενδυτές και κυρίως τον Λάτση, Γενική Συνέλευση των Μετόχων ΕΛΠΕ.

Στην αρχική πρόταση του ΤΑΙΠΕΔ δεν υπάρχει καμία δέσμευση ότι στο νέο ΔΣ της εταιρίας ότι θα υπάρχουν εκπρόσωποι του Δημόσιου. Μετά τις κινητοποιήσεις και την κατακραυγή ότι πρόκειται για κραυγαλέο ξεπούλημα στον Λάτση, ακόμα και με ποινικές ευθύνες, η νέα πρόταση του ΤΑΙΠΕΔ δεσμεύει το ΔΣ να έχει τέσσερις τουλάχιστον εκπροσώπους του Δημοσίου. Όμως η ουσία δεν αλλάζει, συνεχίζει να είναι ένα προκλητικό ξεπούλημα. Μέχρι τώρα στο ΔΣ το Δημόσιο είχε την πλειοψηφία (7 στις 13 έδρες), ενώ οι εκπρόσωποι των εργαζομένων είχαν και αυτοί άλλες δύο έδρες. Με την απεργία στις 28/5 οι εργαζόμενοι επιμένουν στον δίκαιο αγώνα τους, προσδοκώντας να σταματήσουν τις μεθοδεύσεις της κυβέρνησης και των Λάτσηδων.

20/5, Εθελούσια, Απεργιακή συγκέντρωση στα ΕΛΠΕ. Φωτό: ΣΕΚ Περιστερίου

ΕΥΔΑΠ

Αγώνας ενάντια στην ιδιωτικοποίηση

Σε 3ωρη στάση εργασίας και συγκέντρωση στην πύλη στον Περισσό προχώρησαν την Τρίτη 25/5 οι εργαζόμενοι της ΕΥΔΑΠ μετά από κάλεσμα της Ομοσπονδίας τους.

Αυτή η απεργιακή κινητοποίηση διεκδικεί λύση σε συνολικότερα προβλήματα που υπάρχουν στην ΕΥΔΑΠ λόγω της κυβέρνησης που μοναδική της στόχευση είναι να υλοποιήσει ιδιωτικοποιήσεις και περικοπές. Το αποτέλεσμα είναι επίθεση στις εργασιακές σχέσεις, τα ασφαλιστικά και υγειονομικά δικαιώματα εργαζομένων και συνταξιούχων και την ίδια ώρα αμφισβητείται το δικαίωμα στην απρόσκοπτη πρόσβαση σε ποιοτικό

πόσιμο νερό και σε υπηρεσίες αποχέτευσης.

Παραχωρεί μέσω ΣΔΙΤ το Εξωτερικό Υδροδοτικό Σύστημα στην Αττική σε ιδιώτες με αποτέλεσμα να διακυβεύεται ο δημόσιος και κοινωνικός χαρακτήρας της. Μετά από πολλές δεκαετίες εμφανίζει ζημιογόνα χρήση, αλλά την ίδια ώρα μοιράζει 50 εκατομμύρια σε μετόχους, ενώ προχωρά σε περικοπή των μισθών των εργαζομένων της τάξης του 4%.

Ταυτόχρονα, οι εργαζόμενοι παλεύουν ενάντια στην ιδιωτική αξιολόγηση, στις προσλήψεις στελεχών εκτός ΕΥΔΑΠ, στη διάλυση του Υγειονομικού και στην κατάργηση του κανονισμού προσωπικού.

ΑΑΔΕ Κρούσματα Covid με ευθύνες της διοίκησης

Την Τρίτη 18/5, εμφανίστηκαν 3 κρούσματα COVID σε τμήμα του τηλεφωνικού κέντρου της ΑΑΔΕ, στο Μοσχάτο. Τα τμήματα του κέντρου έχουν την μεγαλύτερη συγκέντρωση εργαζομένων, με τις μικρότερες μεταξύ τους αποστάσεις, ενώ εδώ και μέρες λειτουργούν με πλήρες προσωπικό, χωρίς τηλεργασία, λόγω «φόρτου εργασίας». Κοινώς πρόκειται για πρόσφορο έδαφος ενός επιδημιολογικού ξεσπάσματος.

Με μια κίνηση τρομερής αναληθσίας και επικινδυνότητας, η Διοίκηση της ΑΑΔΕ παρέκαμψε το πρωτόκολλο του ΕΟΔΥ και την προφορική εισήγηση της Δ/σης Δημόσιας Υγείας για καραντίνα σε όσα άτομα ήταν στον ίδιο χώρο με τα κρούσματα, και απαιτήσε για οκτώ εργαζόμενες να γυρίσουν στην εργασία τους την Πέμπτη. Χάρη στην σφοδρή αντίδραση των ίδιων και στην παρέμβαση του Συλλόγου Εργαζομένων, η Διοίκηση υποχώρησε και έστειλε τις υπαλλήλους σπίτι τους

για Πέμπτη-Παρασκευή, ζητώντας ωστόσο να επιστρέψουν από Δευτέρα για να προβούν σε μοριακό τεστ και να συνεχίσουν να εργάζονται κανονικά. Ήδη ως Σύλλογος αποφασίσαμε να προβούμε σε δράσεις που θα διεκδικήσουν την υλοποίηση της καραντίνας, εφόσον η εισήγηση των υγειονομικών αρχών διατυπωθεί και γραπτά.

Δεν πρόκειται για μεμονωμένο, ούτε τυχαίο περιστατικό. Κατά την διάρκεια του λοκντάουν η Διοίκηση προσπάθησε σε διάφορες υπηρεσίες της ΑΑΔΕ πανελλαδικά (κάποιες φορές με επιτυχία) να παραβιάσει στοιχειώδεις υγειονομικούς κανόνες εις βάρος των εργαζομένων (ανύπαρκτες αποστάσεις, μη υλοποίηση τηλεργασίας, μη τήρηση καραντίνας, άρνηση διεξαγωγής rapid τεστ κλπ). Ευθυγραμμίζεται πλήρως με το δόγμα της κυβέρνησης «η ανάπτυξη πάνω από την δημόσια Υγεία», ενώ σε συνδυασμό με το νομοσχέδιο Χατζηδάκη και τον νόμο για

Ειδικό Μισθολόγιο προσπαθούν από κοινού να εφαρμόσουν το τρίπτυχο «φοβισμένοι εργαζόμενοι χωρίς σταθερό μισθό – ωράριο – δικαιώματα», πρώτα στην ΑΑΔΕ, και στη συνέχεια σε όλο το δημόσιο. Η Αξιολόγηση που θέλουν να υλοποιήσουν είναι ένα εργαλείο προς αυτή την κατεύθυνση.

Όμως η άμεση αντίδραση των υπαλλήλων έδειξε ότι ο κόσμος πλέον δεν φοβάται. Όχι μόνο αυτό, αλλά τα αντανάκλαστικά του κινητοποίησαν και την συνδικαλιστική του ηγεσία, αναγκάζοντας την εργοδοσία σε αναδίπλωση. Με αυτό το μοτίβο χρειάζεται να ξεδιπλωθούν οι αγώνες και στα υπόλοιπα μέτωπα, ώστε να υπάρξουν ακόμα περισσότερες υποχωρήσεις και ανατροπές, και σε ζητήματα εντός ΑΑΔΕ, αλλά και γενικότερα στο δημόσιο.

Νίκος Τουρνάς,
μέλος ΔΣ Συλλόγου
Εργαζομένων ΑΑΔΕ

Ενάντια στην Παιδεία των startups

Πλούσια σε συμμετοχή και περιεχόμενο ήταν η εκδήλωση με θέμα «Κίνημα ενάντια στην Παιδεία των startups» που οργάνωσε το ΣΕΚ στις Σχολές, την Παρασκευή 21 Μάη στη Νομική της Αθήνας.

Τη συζήτηση άνοιξαν ο **Νίκος Στραβελάκης**, οικονομολόγος και καθηγητής στο Οικονομικό του ΕΚΠΑ κι ο **Πάνος Γκαργκάνας**, διευθυντής της Εργατικής Αλληλεγγύης. Και οι δύο ξεκίνησαν περιγράφοντας την πορεία μέσα από την οποία διαμορφώθηκε το εκπαιδευτικό σύστημα, με βάση τις ανάγκες του καπιταλισμού σε κάθε περίοδο.

«Η Παιδεία είναι υποταγμένη στις ανάγκες του καπιταλισμού. Το τι επιλογές γίνονται, ποιος είναι ο προσανατολισμός της, τι μαζικοποιείται και τι κλείνει, γίνονται με βάση τα κριτήρια που υπαγορεύει η πορεία του συστήματος. Αυτό μπορούμε να το δούμε πηγαίνοντας προς τα πίσω. Η μαζικοποίηση των πανεπιστημίων δεν υπήρχε πάντοτε. Τα πανεπιστήμια ήταν για λίγους κι εκλεκτούς, προορισμένα για να βγάζουν ανθρώπους που να μπορούν να σταθούν στα ανώτερα πατώματα της κοινωνίας και της άρχουσας τάξης.

Η αλλαγή με την μαζικοποίηση των πανεπιστημίων και την πρόσβαση σε αυτά των παιδιών της εργατικής τάξης και των αγροτών είναι μια κατάσταση που δημιουργείται μετά το δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο, σε περίοδο ανάπτυξης του καπιταλισμού. Αυτό αποτελεί το υπόβαθρο πάνω στο οποίο γίνονται οι επιλογές για περισσότερα πανεπιστήμια, περισσότερους εισακτέους και καθηγητές κι αυτό με τη σειρά του έχει την αντανάκλασή του στις υπόλοιπες βαθμίδες της εκπαίδευσης.

Όταν έρχεται η κρίση υπάρχουν νέες αλλαγές, βίαιες προσαρμογές, τόσο προς την κατεύθυνση των ταξικών φραγμών όσο και στο ποιος ελέγχει τα πανεπιστήμια και με ποιον τρόπο» ξεκίνησε ο Πάνος Γκαργκάνας.

«Τα τελευταία 30 χρόνια διεθνώς ήταν ένα διάστημα στη πράξη αποκλεισμού της εργατικής τάξης και των λαϊκών στρωμάτων από τη πανεπιστημιακή μόρφωση. Ούτε 5% από παιδιά της εργατικής τάξης δεν μπορούν να φοιτήσουν σε αμερικάνικα πανεπιστήμια... Την ίδια ώρα συγχωνεύονται διεθνώς πανεπιστημιακά τμήματα και επιχειρείται η κατηγοριοποίηση των ΑΕΙ σε ιδρύματα πρώτης, δευτε-

21/5, Στο προαύλιο της Νομικής της Αθήνας. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

ρης και γιατί όχι χαμηλότερης κατηγορίας... Αυτή είναι και η πεμπτουσία της αναδιάρθρωσης της Κεραμέως. Η δημιουργία και ιδιωτικοποίηση εξειδικευμένων λειτουργιών των κρατικών πανεπιστημίων και η περιθωριοποίηση των υπολοίπων... Βέβαια τα μοντέλα αυτά απέχουν πολύ από το να εφαρμοστούν στη πράξη. Η ίδια η τεχνολογία έχει όρια και δεν μπορεί να αντικαταστήσει τη διαλεκτική του ανθρώπου με τη φύση, την ανθρώπινη εργασία» σημείωσε μεταξύ άλλων ο Νίκος Στραβελάκης ο οποίος προηγουμένως είχε κάνει μια αναλυτική περιγραφή των επιλογών που διαμόρφωσαν την πορεία της ανώτατης εκπαίδευσης από τη δεκαετία του '50 μέχρι σήμερα.

Έρευνα στα μέτρα τους

«Έχουμε φτάσει στο σημείο που τα ζητήματα της έρευνας έχουν πάρει πολύ μεγάλες διαστάσεις» συνέχισε ο Πάνος Γκαργκάνας. «Όλη αυτή η φιλολογία περί άυλης οικονομίας, οικονομίας της γνώσης κλπ είναι δεμένη με το προσανατολισμό στις startups. Δεν υπήρχε παλιότερα ούτε καν αυτή η ορολογία. Είναι δεμένη με τη φάση της κρίσης, της κερδοσκοπίας και του τζόγου που βρίσκεται το σύστημα... Αυτό επηρεάζει το πανεπιστήμιο

και σημαίνει αλλαγές σε όλα τα επίπεδα» τόνισε ο Πάνος Γκαργκάνας και συνέχισε: «Δεν συμφέρει τους καπιταλιστές να επενδύσουν σε δικά τους ερευνητικά εργαστήρια και "αξιοποιούν" τα πανεπιστήμια όπου μπορεί η έρευνα να γίνει φτηνά και εκτεταμένα. Όλη η αντιδραστική μεταρρύθμιση έχει να κάνει με το ποιος καρπώνεται τα αποτελέσματα αυτής της έρευνας. Ερευνητικές ομάδες που λειτουργούν στο πλαίσιο ενός πανεπιστημίου, εξαγοράζονται από επιχειρήσεις (αυτά είναι τα startups) δίνοντας ευκαιρίες για μεγάλη κερδοσκοπία στο χρηματιστήριο».

Ως πιο πρόσφατο και χαρακτηριστικό παράδειγμα έθεσε αυτό των εμβολίων για τον covid 19. Οι εταιρείες αρνούνταν για πολύ καιρό να επενδύσουν στα εμβόλια γιατί αμφισβητούσαν το περιθώριο κερδοφορίας τους και οι πανεπιστημιακές αρχές συμβάδιζαν με αυτές τις επιλογές. Με το που αντιλήφθηκαν ότι η πανδημία απλώνεται κι άρα θα πουληθούν δις εκατομμύρια εμβόλια, έτρεξαν να χρηματοδοτήσουν τις έρευνες. Κι αυτές τις έρευνες κανένα ιδιωτικό κολλέγιο δεν έχει την υποδομή να τις κάνει. Η προσαρμογή και η ιδιωτικοποίηση των δημόσιων πανεπιστημίων γίνεται σε αυτή την κατεύθυνση. Για να υλοποιηθούν αυτές οι προτεραιότητες αλλάζουν το πλαίσιο

διαχείρισής τους, δίνοντας τον έλεγχο σε τεχνοκράτες αντί για τα όργανα αυτοδιοίκησης που είχαν μέχρι τώρα, αναπροσαρμόζουν τα μεταπτυχιακά, συγχωνεύουν και κλείνουν τμήματα, συρρικνώνουν την πρόσβαση στην τριτοβάθμια κλπ.

«Το φοιτητικό κίνημα που έχει αναπτυχθεί σε αυτή τη φάση συγκρούεται με αυτές τις κεντρικές επιλογές του καπιταλισμού και γι' αυτό είναι αντικαπιταλιστικό. Το πως θα το οργανώσουμε να πάει παρακάτω έχει τεράστια σημασία για όλες τις μάχες» έκλεισε την εισήγησή του ο Πάνος Γκαργκάνας.

• Μπορείτε να διαβάσετε το κείμενο πάνω στο οποίο βασίστηκε η ομιλία του Νίκου Στραβελάκη στο ergatikiki.gr καθώς και το άρθρο του Πάνου Γκαργκάνα «ενάντια στην Παιδεία των startups» στο περιοδικό Σοσιαλισμός από τα Κάτω που κυκλοφορεί και στην ιστοσελίδα socialismfrombelow.gr. Ολόκληρη η εκδήλωση βιντεοσκοπημένη βρίσκεται στη σελίδα της Εργατικής Αλληλεγγύης στο Facebook.

Νέα διαδήλωση την Πέμπτη 27 Μάη

Νέο πανεκπαιδευτικό συλλαλητήριο θα πραγματοποιηθεί την Πέμπτη 27/5, 1μμ, στα Προπύλαια. Το διήμερο 25 και 26/5 ήταν προγραμματισμένες γενικές συνελεύσεις σε μια σειρά σχολές όπως το Πάντειο, η Φιλοσοφική και σχολές του ΕΜΠ. «Ο αγώνας ενάντια στο νομοσχέδιο Κεραμέως - Χρυσοχοϊδη συνεχίζεται μέχρι την ανατροπή του. Είναι πρόκληση να παραμένουν οι σχολές κλειστές την ώρα που έχουν ανοίξει τα πάντα. Διεκδικούμε να ανοίξουν άμεσα και να μην εφαρμοστούν τα κλεισίματα τμημάτων και να μπουκ στις σχολές τουλάχιστον όσοι πέρασαν και περσι. Δεν θα σταματήσουμε μέχρι να τους ανατρέψουμε» τονίζει το ΣΕΚ στις σχολές.

Φοιτητές/τριες και εργαζόμενες στην έρευνα, πήραν το λόγο στη συζήτηση που ακολούθησε.

«Όλη αυτή η συζήτηση πρέπει να καταλήξει σε πρακτικές μάχες που έχουμε να δώσουμε» τόνισε ο **Αλέξανδρος Κοροβέσης**, φοιτητής στο ΠΑΔΑ. «Η κυβέρνηση φοβάται ότι άνοιγμα των σχολών θα σημαίνει γενικές συνελεύσεις και αγώνες γι' αυτό και τις κρατάει κλειστές, καταργεί το άσυλο, θέλει να βάλει τους μπάτσους στα πανεπιστήμια. Κάθε αντιμάχημα, συζήτηση, συνέλευση, εκδήλωση κλπ λογοδοτεί στην προσπάθεια ανασυνγκρότησης της φοιτητικής συλλογικότητας που τόσο φοβούνται» συνέχισε και κάλεσε στο νέο φοιτητικό συλλαλητήριο που θα γίνει την Πέμπτη 27/5.

Για την κυβερνητική προσπάθεια χτυπήματος των συλλογικών διεκδικήσεων του φοιτητικού κινήματος κι ενίσχυσης του ατομισμού μίλησε ο **Δήμος** από τους Μεταλλειολόγους του ΕΜΠ, σημειώνοντας την αντίστοιχη προσπάθεια που γίνεται

για επίθεση στον συνδικαλισμό στους χώρους δουλειάς μέσα από το νομοσχέδιο Χατζηδάκη.

«Παρότι η κυβέρνηση επιχειρεί να χτυπήσει τον συνδικαλισμό σε σχολές κι εργατικούς χώρους ο κόσμος συνεχίζει να στρέφεται σε αυτόν» είπε μεταξύ άλλων η **Μαρία Καστελιώτη**, φοιτήτρια στη Φιλοσοφική της Αθήνας. «Η νεολαία έπαιξε ρόλο σε αυτό όλη αυτή τη χρονιά, σπάζοντας τις απαγορεύσεις και δίνοντας παράδειγμα και δύναμη στον κόσμο της εργασίας» συνέχισε.

«Ξεκινήσαμε στην αρχή του χρόνου λίγος κόσμος με κινητοποιήσεις στο Υπουργείο Παιδείας και φτάσαμε να διαδηλώνουμε χιλιάδες σε εβδομαδιαία βάση. Χρειάζεται να συνδεθούμε με τις μάχες όλης της κοινωνίας» σημείωσε η **Μαρία Ρίζου**, φοιτήτρια στο ΕΜΜΕ του ΕΚΠΑ και συνέχισε αναφερόμενη στη μάχη ενάντια στο σεξισμό που έχει ανοίξει τόσο στις σχολές όσο κι ευρύτερα.

Στην προσπάθεια συρρίκνωσης της τριτοβάθμιας Παιδείας και τις περικοπές αναφέρθηκε ο **Νίκος Γεροντής**, φοιτητής στο ΠΑΔΑ, φέρνοντας ως παράδειγμα «την ανωτατοποίηση των ΤΕΙ που ενώ έγινε για τις ανάγκες της αγοράς, παρουσιάζταν ως αναβάθμιση των σπουδών μας, αλλά στην πράξη δεν σήμανε τίποτα το θετικό για τους φοιτητές και τις φοιτήτριες».

Αξιοσημείωτες ήταν οι παρεμβάσεις της **Μυρτώ Μαργέλη**, υποψήφια διδάκτορα στην Ιατρική του ΕΚΠΑ και της **Παρί Κουτσουδάκη**, εργαζόμενη τεχνική στην έρευνα που έφεραν πολύ συγκεκριμένα παραδείγματα αφενός για το πως όλη η επιστημονική διαδικασία γίνεται με κριτήριο το κέρδος καταλήγοντας και σε διαστρεβλωμένα αποτελέσματα, αφετέρου για τις άθλιους όρους με τους οποίους εργάζεται ο κόσμος σε αυτούς τους χώρους.

Στέλιος Μιχαηλίδης

Μαρξιστικά Φόρουμ

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 26/5
θεατράκι απέναντι ΟΤΕ (μετρό Αγ.Αντώνιος), 7.30μμ
Στοπ στις δολοφονίες μεταναστών – Να κλείσουν τα στρατόπεδα του θανάτου
Ομιλητές: Λευτέρης Σιδέρης, ειδικός γραμματέας
Εν.Γονέων Περιστερίου, Σπύρος Γεωργακόπουλος,
Εργατική Αλληλεγγύη

ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 26/5 πλ. Φελέκη Ελευθερούπολη, 7μμ
Οι επαναστατικοί Μάηδες της τάξης μας
Ομιλητής: Άγγελος Μιχαηλίδης
● ΤΕΤΑΡΤΗ 2/6 πλ. Φελέκη Ελευθερούπολη, 7μμ
Η επαναστατική εφημερίδα σήμερα

ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΟ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 26/5 καφέ Σταθμός, 8μμ
Ο Μάης του ‘36
Ομιλητής: Γιώργος Ράγκος
● ΤΕΤΑΡΤΗ 2/6 καφέ Σταθμός, 8μμ
Είναι αντισημπισμός η αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη;

ΒΡΙΑΗΣΙΑ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 26/5, καφέ Σεβάχ, 7.30μμ
Οι επαναστατικοί Μάηδες της τάξης μας
Ομιλήτρια: Άννα Αδαμίδη
● ΤΕΤΑΡΤΗ 2/6, καφέ Σεβάχ, 7.30μμ
Αντίσταση στην «παιδεία των startups»
Ομιλητής: Φίλιππος Κοντοδήμας

ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 26/5 δημαρχείο, 7μμ, fb.com/sekxalandri
Μπροστά στην Πανεργατική Απεργία στις 3 Ιούνη
Ομιλητής: Σταμάτης Χατζηδήμου
● ΤΕΤΑΡΤΗ 2/6 δημαρχείο, 7μμ, fb.com/sekxalandri
Η επαναστατική εφημερίδα σήμερα

ΧΑΛΑΝΔΡΙ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 26/5 πλατεία Χαλανδρίου, 8μμ
fb: ΣΕΚ Χαλανδρίου
Οι επαναστατικοί Μάηδες της τάξης μας
Ομιλητής: Ορέστης Ηλίας
● ΤΕΤΑΡΤΗ 2/6 πλατεία Χαλανδρίου, 8μμ
fb: ΣΕΚ Χαλανδρίου
Η επαναστατική εφημερίδα σήμερα

ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 26/5 καφέ Ανεμώλια, 8μμ
Λευτεριά στην Παλαιστίνη
Ομιλητής: Νεκτάριος Χαϊντάρ

ΤΟΥΜΠΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 26/5 καφέ Άνεμος, 7.30μμ
Λευτεριά στην Παλαιστίνη
Ομιλητής: Νίκος Κοκκίνης

ΧΑΡΙΛΑΟΥ

ΤΕΤΑΡΤΗ 26/5 καφέ Γιώτης, 8μμ
Τζο Μπρίντεν – ένας νέος Ρούζβελτ;
Ομιλητής: Μανώλης Μανουσarıδης

ΧΑΝΙΑ ΔΥΤΙΚΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 26/5 πάρκο Ειρήνης και Φιλίας, 7μμ
Έτσι παλεύουμε τη Νέα Δημοκρατία
Ομιλητής: Ειρηναίος Μαρράκης

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ

ΠΕΜΠΤΗ 27/5 Myrtillo cafe, 7μμ
Τζο Μπρίντεν – ένας νέος Ρούζβελτ;
Ομιλητής: Χρήστος Μάραντος

ΞΕΑΡΧΕΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 27/5 Εξωστρεφής καφέ, 7.30μμ
Δικαιοσύνη για τον Ζακ! Είναι δικός μας αγώνας
Ομιλήτρια: Μαρία Ρίζου

ΠΑΤΗΣΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 27/5 Forza cafe, 7.30μμ
Η επιστροφή του συνδικαλισμού
Ομιλήτρια: Κατερίνα Παπαδούλη

ΘΗΣΕΙΟ – ΚΑΤΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ

● ΠΕΜΠΤΗ 27/5 πλ. Ηούς, Κάτω Πετράλωνα, 7.30μμ
Οι φυλακές προσφύγων δολοφονούν
Ομιλήτρια: Ελεάννα Τσώλη
● ΤΕΤΑΡΤΗ 2/6 πλ. Ηούς, Κάτω Πετράλωνα, 7.30μμ
Το Κομμουνιστικό Μανιφέστο
Ομιλητής: Νεκτάριος Δαργάκης
● ΤΕΤΑΡΤΗ 9/6 πλ. Ηούς, Κάτω Πετράλωνα, 7.30μμ
Η επιστροφή του συνδικαλισμού
Ομιλητής: Αντώνης Σκαρπέλης

ΑΝΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ

ΠΕΜΠΤΗ 27/5 πάρκο Βουτιέ, 7μμ
Τζο Μπρίντεν – ένας νέος Ρούζβελτ;
Ομιλητής: Μάνθος Ασλανίδης

ΚΑΛΛΙΘΕΑ

ΠΕΜΠΤΗ 27/5 καφέ Ηλιόπετρα, Θησέως 99, 6.30μμ
Τζο Μπρίντεν – ένας νέος Ρούζβελτ;
Ομιλητής: Λευτέρης Βαγγέλης

ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ – ΚΟΥΚΑΚΙ

ΠΕΜΠΤΗ 27/5 πλατεία μπλόκου Δουργούτιου, 8μμ
**Το ν/σ του Χατζηδάκη δεν θα περάσει – Οργανώ-
νουμε την απεργία στις 3/6**
Ομιλητής: Θωμάς Κατσαρός

ΓΑΛΑΤΣΙ

● ΠΕΜΠΤΗ 27/5 ιντερνέτ καφέ, 7.30μμ
Έτσι παλεύουμε τη Νέα Δημοκρατία
Ομιλητής: Γιώργος Πίττας

ΚΥΨΕΛΗ

ΠΕΜΠΤΗ 27/5 θεατράκι Φωκίωνος, 7.30μμ
Τζο Μπρίντεν – ένας νέος Ρούζβελτ;
Ομιλητής: Γιάννης Μακαρώνας

ΠΕΡΑΙΑΣ

ΠΕΜΠΤΗ 27/5 δημαρχείο, 7.15μμ
Η επιστροφή του συνδικαλισμού
Ομιλητής: Γιώργος Ζέρβας

ΑΙΓΑΛΕΩ

ΠΕΜΠΤΗ 27/5, 7.30μμ, fb: ΣΕΚ Αιγάλεω
Έτσι παλεύουμε τη Νέα Δημοκρατία
Ομιλητής: Σπύρος Γεωργακόπουλος

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ

ΠΕΜΠΤΗ 27/5 πλατεία Ηρώ, 7.30μμ
Τζο Μπρίντεν – ένας νέος Ρούζβελτ;
Ομιλητής: Βαγγέλης Παπαδόγιαννης

ΙΛΙΟΝ

ΠΕΜΠΤΗ 27/5 κεντρική πλατεία Ιλίου, 7μμ
Μάης 68 – Η επικαιρότητα των επαναστάσεων
Ομιλητές: Δώρα Κομνηνού, εικαστικός, Μιχάλης Βερ-
βέρης, εργαζόμενος νοσοκομείο Αγ.Όλγα

ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΠΕΜΠΤΗ 27/5 καφέ Σαρδανάπαλος, πλ. Άνοιξη, 7μμ
Τζο Μπρίντεν – ένας νέος Ρούζβελτ;
Ομιλητής: Πάνος Γαραντζιώτης

ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ

● ΠΕΜΠΤΗ 27/5
θεατράκι πλ. Καρύλλου, Polis park, 7.30μμ
Λευτεριά στην Παλαιστίνη
Ομιλητής: Δημήτρης Δασκαλάκης
● ΤΕΤΑΡΤΗ 2/6
θεατράκι πλ. Καρύλλου, Polis park, 7.30μμ
Τεχνολογία και καπιταλισμός
Ομιλητής: Πάνος Πλιάτσικας
● ΤΕΤΑΡΤΗ 9/6
θεατράκι πλ. Καρύλλου, Polis park, 7.30μμ
Γκράμσι και αντιφατική συνείδηση
Ομιλητής: Πάνος Κατσαρινάς

ΙΛΙΣΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 27/5 Ούλωφ Πάλμε 1, Άλσος, 8μμ
Τζο Μπρίντεν – ένας νέος Ρούζβελτ;
Ομιλήτρια: Μαρίνα Κάτσαρη

ΒΥΡΩΝΑΣ - ΠΑΓΚΡΑΤΙ

ΠΕΜΠΤΗ 20/5 άλσος Παγκρατίου, 7μμ
Οι φυλακές προσφύγων δολοφονούν
Ομιλήτρια: Κατερίνα Σεβαστάκη

ΕΛΛΗΝΙΚΟ

ΠΕΜΠΤΗ 27/5 πλ. Σουρμενών, 8μμ
Η επιστροφή του συνδικαλισμού
Ομιλητής: Στέλιος Γιαννούλης

ΜΑΡΟΥΣΙ

ΠΕΜΠΤΗ 27/5 πλατεία Ηρώων, 8μμ
Οι επαναστατικοί Μάηδες της τάξης μας
Ομιλήτρια: Αφροδίτη Φράγκου

ΒΟΛΟΣ

ΠΕΜΠΤΗ 27/5 Θόλος, 8.15μμ
Έτσι παλεύουμε τη Νέα Δημοκρατία
Ομιλητής: Μάνος Voador

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ

ΠΕΜΠΤΗ 27/5 καφέ Πέτρος, 8μμ
Η επιστροφή του συνδικαλισμού
Ομιλητής: Νίκος Χατζάρας

ΚΙΛΚΙΣ

ΠΕΜΠΤΗ 27/5, 8μμ fb: ΣΕΚ πυρήνας Κιλκίς
Κίνημα ενάντια στην «παιδεία των startups»
Ομιλητής: Κωνσταντίνος Δανακτής

ΗΡΑΚΛΕΟ ΚΡΗΤΗΣ

ΠΕΜΠΤΗ 27/5 Πάρκο Αγ. Μηνά, 7.30μμ
Τζο Μπρίντεν – ένας νέος Ρούζβελτ;
Ομιλητής: Γιάννης Βαλαής

ΧΑΝΙΑ ΑΝΑΤΟΛΙΚΑ

ΠΕΜΠΤΗ 27/5 πάρκο Ειρήνης και Φιλίας, 7μμ
Οι θέσεις του Απριλ
Ομιλήτρια: Άννα Μαμαστή

ΓΙΑΝΝΕΝΑ

ΠΕΜΠΤΗ 27/5 Πυρσινέλλα 1, 4ος όρ., 7.30μμ
Έτσι παλεύουμε τη Νέα Δημοκρατία
Ομιλήτρια: Αρετή Κανέλλου

ΞΑΝΘΗ

ΠΕΜΠΤΗ 27/5 καφέ Κήπος, 7μμ
Λευτεριά στην Παλαιστίνη
Ομιλητής: Παντελής Αποστολίδης

ΝΙΚΑΙΑ – ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ - ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 2/6
πολυώρος Μάνος Λοΐζος, Θηβών 243, 8μμ
Έτσι παλεύουμε τη Νέα Δημοκρατία
Ομιλητής: Μάνος Καρτέρης

Στις σχολές

ΝΟΜΙΚΗ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 4/6, 5μμ
Εκδήλωση-συζήτηση
**Λευτεριά στην Παλαιστίνη – Έξω ο ισραηλινός στρα-
τός κατοχής – Καμιά συνεργασία με το κράτος τρο-
μοκράτη**
Ομιλητές: Αντνάν Σεχαντέ, καθ. ΣΕΤ ΠΑΔΑ, Γιάννης
Σηφακάκης, συντονιστικό ΚΕΕΡΦΑ

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ Παλεύουμε για

Τον σοσιαλισμό, μέσα από την ανε- ξάρτητη δράση της εργατικής τάξης

Ο καπιταλισμός δεν παίρνει διορθώσεις. Πρέπει να ανατραπεί με την εργατική δράση. Δεν υπάρχει κοινοβουλευτικός δρόμος προς μια τέτοια αλλαγή. Το κοι-
νοβούλιο, ο στρατός, η αστυνομία, η δι-
καιοσύνη, όλο το αστικό κράτος λειτουρ-
γεί για να προστατεύσει τα συμφέροντα
της άρχουσας τάξης.

Οι εργάτες δημιουργούν όλο τον πλούτο
μέσα στον καπιταλισμό. Μια νέα κοινω-
νία απαλλαγμένη από την εκμετάλλευση,
ο σοσιαλισμός, μπορεί να δημιουργηθεί
μόνο όταν οι εργάτες πάρουν συλλογικά
στα χέρια τους τον έλεγχο όλου του κοι-
νωνικού πλούτου και προγραμματίσουν
την παραγωγή και την διανομή σύμφωνα

με τις ανθρώπινες ανάγκες.

Τον διεθνισμό

Στην παγκόσμια οικονομία κυριαρχούν οι
μεγάλες πολυεθνικές. Μόνο εάν παλέ-
ψουμε όλοι μαζί σε παγκόσμιο επίπεδο,
μπορούμε να σταματήσουμε τους πλού-
σιους και δυνατούς που κυριαρχούν πά-
νω στον πλανήτη.

Η πάλη για τον σοσιαλισμό μπορεί να πε-
τύχει μόνο εάν είναι παγκόσμια.
Αυτό δείχνει και η εμπειρία της Ρωσίας
όπου ακόμα και μια νικηφόρα αλλά απο-
μονωμένη επανάσταση όπως ο Οκτώ-
βρης του '17 ηττήθηκε κάτω από την πίε-
ση της παγκόσμιας αγοράς. Αυτό άνοιξε
τον δρόμο για την επικράτηση του Στάλιν
και την μετατροπή της Ρωσίας σε κρατικό
καπιταλισμό. Του ίδιου τύπου καθεστώτα
δημιουργήθηκαν αργότερα στην Ανατολι-
κή Ευρώπη και την Κίνα.

Ενάντια στον ρατσισμό,

τον ιμπεριαλισμό και την καταπίεση

Είμαστε αντίθετοι σε οποιαδήποτε προ-
σπάθεια που έχει στόχο την διαίρεση της
εργατικής τάξης. Είμαστε αντίθετοι σε
μια Ελλάδα – φρούριο, κομμάτι μιας Ε.Ε
– φρούριο, που καταδικάζει πρόσφυγες
και μετανάστες να πεθαίνουν στα σύνορά
της και να αντιμετωπίζουν ρατσιστικές
διακρίσεις αν καταφέρουν να τα περά-
σουν.

Υποστηρίζουμε το δικαίωμα όλων των αν-
θρώπων, ανεξάρτητα από χρώμα, φυλή
και φύλο καθώς και όλους τους καταπιε-
σμένους να οργανώνουν την αντίστασή
τους. Υποστηρίζουμε όλα τα αυθεντικά
εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα.

Παλεύουμε για την πραγματική κοινωνι-
κή, πολιτική και οικονομική ισότητα των
γυναικών και για το τέλος όλων των δια-
κρίσεων ενάντια στους ομοφυλόφιλους,

γυναίκες και άντρες.

Παλεύουμε ενάντια σε ένα σύστημα που
καταστρέφει τον πλανήτη μέσα από το
κυνήγι του κέρδους και τους ανταγωνι-
σμούς.

Το επαναστατικό κόμμα

Αυτοί που μας κυβερνάνε είναι δυνατοί
γιατί είναι οργανωμένοι, γιατί ελέγχουν
τον πλούτο, τα ΜΜΕ, τα δικαστήρια και
τον στρατό. Για να συγκρουστεί μ’ αυτή
την δύναμη, η εργατική τάξη χρειάζεται
να είναι κι αυτή οργανωμένη. Το Σοσιαλι-
στικό Εργατικό Κόμμα, έχει σαν στόχο να
φέρει τους ακτιβιστές του κινήματος μαζί
με την εργατική τάξη. Το επαναστατικό
κόμμα είναι αναγκαίο για να δυναμώσει
το κίνημα, να οργανώσει τον κόσμο μέσα
σ’ αυτό και να βοηθήσει να αναπτυχθούν
εκείνες οι ιδέες και εκείνες οι στρατηγι-
κές που θα μπορέσουν ν’ ανατρέψουν
συνολικά τον καπιταλισμό.

εργατική αλληλεγγυή

**Βδομαδιατική Εφημερίδα
εκδίδεται από το ΣΕΚ**

Ιδιοκτήτης: Αναστασιάδης Αναστάσιος
του Βασιλείου, Φειδίου 14, 106 78
Αθήνα

Εκδότης: Αναστασιάδης Αναστάσιος
Διευθυντής: Γκαργκάνας Παναγιώτης,
Αναξαγόρα 14Α, 10552 Αθήνα
τηλ. 210 5241001

Σύνταξη: Λένα Βερδέ, Δημήτρης
Δασκαλάκης, Σωτήρης Κοντογιάννης,
Νίκος Λούντος, Στέλιος Μιχαηλίδης,
Λεάνδρος Μπόλαρης,
Μάνος Νικολάου, Γιώργος Πίττας,
Αφροδίτη Φράγκου

Ηλεκτρονική σελιδοποίηση:
Π. Γαβριηλίδης, Γ. Κούβαρης

Εκτύπωση: News Press Hold,
παρ. Ορφέως 13, 194 00 Κορωπί
Γραφεία: Αναξαγόρα 14Α,
105 52 Ομόνοια
e-mail: ergatiki@gmail.com
τηλ.: 210 5241001,
Κωδικός ΕΛΤΑ 7856

Εξορμήσεις-πικετοφορίες για την πανεργατική απεργία στις 3 Ιούνη ενάντια στο Ν/Σ Χατζηδάκη

Στις γειτονιές

ΤΕΤΑΡΤΗ 26/5

Ν. ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΗΣΑΠ 6.30μμ

ΠΕΜΠΤΗ 27/5

ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ
Πλ. Ελευθερίας 7μμ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 28/5

Α.ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 6.30μμ
ΚΑΛΛΙΘΕΑ Θησέως και
Ματζαγριωτάκη 6.30μμ
ΖΩΓΡΑΦΟΥ Μάρκετ Ιν 7μμ
ΙΛΙΣΙΑ
Σκλαβενίτης Ούλφ Πάλμε 7μμ
Ν. ΣΜΥΡΝΗ ΑΒ Πλατεία 7μμ
ΕΛΛΗΝΙΚΟ Σκλαβενίτης 7μμ
ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ
Μουσείο ΕΑΜ Πεζόδρομος 7μμ
ΙΛΙΟΝ Πλατεία Ιλίου 7μμ
ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ
Τζάντε Πετρουπόλεως 7μμ
Α. ΠΑΤΗΣΙΑ ΗΣΑΠ 7.30μμ
Ν. ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ
Άλσος Δεκελείας 8μμ

ΧΑΛΑΝΔΡΙ
Κεντρική Πλατεία 6μμ
ΗΡΑΚΛΕΙΟ
Πάρκο Γεωργιάδη 7μμ
ΒΟΛΟΣ
Πλ. Αγίου Νικολάου 7μμ

ΣΑΒΒΑΤΟ 29/5

ΕΞΑΡΧΕΙΑ
Λαϊκή Καλλιδρομίου 12μ
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ
Λαϊκή Πανόρμου 12μ
ΚΥΨΕΛΗ
Φωκίωνος Νέγρη Γερμανός
11.30πμ
ΓΚΥΖΗ Πλατεία 12μ
ΓΑΛΑΤΣΙ
Γαλατσίου και Βεΐκου 12μ
Κ. ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ-ΘΗΣΕΙΟ
ΗΣΑΠ Σκλαβενίτης 12μ
ΒΥΡΩΝΑΣ Αγορά 12μ
ΠΑΓΚΡΑΤΙ Πλ. Βαρνάβα 12μ
ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ Λαϊκή 12μ
ΑΓ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Πλατεία 12μ

ΜΑΡΟΥΣΙ
Πεζόδρομος Ερμού 12μ
Ν. ΙΩΝΙΑ Οργανισμός Νεότη-
τας (Λεωφ. Ηρακλείου) 12μ
ΠΕΙΡΑΙΑΣ
Σωτήρος με Καραϊσκού 12μ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΚΑΜΑΡΑ Σβώλου με Γούναρη
12μ
ΧΑΡΙΛΑΟΥ
Λαϊκή Μαρτίου 12μ
ΚΕΝΤΡΟ
Άγαλμα Λαμπράκη 12μ
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ
Λαϊκή Ξηροκρήνης 12μ
ΧΑΝΙΑ Λαϊκή Μινώας 10.30πμ
ΞΑΝΘΗ
Κεντρική Πλατεία 11πμ
ΠΑΤΡΑ Πλ. Ολγας 11.30πμ
ΓΙΑΝΝΕΝΑ Νομαρχία 12μ

ΤΡΙΤΗ 1/6

ΠΕΙΡΑΙΑΣ
Λαϊκή Αγ. Νεΐλου 11πμ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ 8πμ
ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΙΑΤΡΕΙΑ Ν. Κό-
σμου 9πμ
ΒΥΖΑΝΤΙΝΟ ΜΟΥΣΕΙΟ 9πμ
ΑΑΔΕ 9.30πμ
ΔΗΜΑΡΧΕΙΟ Καλλιθέας 10πμ
ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ ΕΛΕΝΑ 7πμ
ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΣ
8.30πμ
ΥΠΑΝ 10πμ
ΙΚΑ Κυψέλης 12μ
ΚΑΘΑΡΙΟΤΗΤΑ 6ου ΔΙΑΜ/ΤΟΣ
1μμ
ΑΓΙΑ ΣΟΦΙΑ ΠΑΙΔΩΝ 10πμ
ΑΓΛΑΪΑ ΚΥΡΙΑΚΟΥ 10πμ
ΣΥΓΓΡΟΥ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ 9πμ
3ο ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΕΛ-
ΛΗΝΙΚΟ 7.30πμ
ΕΠΑΛ ΑΛΙΜΟΥ 8πμ
ΑΣΚΛΗΠΕΙΟ 9πμ
1ο ΓΕΛ Ηλιούπολης 1.15μ
ΓΚΑΡΑΖ Δήμος Ηρακλείου
Κρήτης 6.30πμ
ΚΑΤ 7πμ
ΔΗΜΟΣ ΒΡΙΑΗΣΣΙΩΝ 9πμ
ΔΗΜΟΣ Αγ. Παρασκευή 11πμ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΠΡΟΝΟΙΑ Αγ. Πα-
ρασκευή 1μμ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 28/5

ΔΗΜΟΣ Θεσ/νίκη 1μμ
ΕΛΤΑ Χανιά 12μ
ΓΚΑΡΑΖ Δήμου Νίκαιας 12
ΓΚΑΡΑΖ Δήμου Κορυδαλλού
12μ

ΜΕΤΑΞΑ Νοσοκομείο 2.30μμ
ΔΗΜΑΡΧΕΙΟ ΠΕΙΡΑΙΑ 12μ
ΒΥΖΑΝΤΙΝΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΣΥ-
ΣΚΕΨΗ 9.30πμ
ΕΡΥΘΡΟΣ Νοσοκομείο 9.30πμ
ΜΕΤΡΟ 12μ
ΕΥΔΑΠ Ιλίσια 7πμ
ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ ΞΑΝΘΗ 2.30μμ
ΠΑΓΝ ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΚΡ. 7.30πμ
ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ ΒΟΛΟΥ 2.15μμ
ΓΚΑΡΑΖ Δήμου Ν. Ιωνίας 6πμ
ΑΓΙΑ ΟΛΓΑ 7πμ
ΦΛΕΜΙΓΚ 7πμ
ΓΕΝΝΗΜΑΤΑΣ 1.45μμ

ΔΕΥΤΕΡΑ 31/5

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ ΘΕΣ/ΝΙΚΗ 1μμ
ΦΟΙΤΗΤΙΚΗ ΛΕΣΧΗ ΘΕΣ/ΝΙΚΗ
2μμ
3ο ΓΕΛ Νίκαια 7.45πμ
ΓΕΝΙΚΗ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗ Ρέντη
6.30πμ
ΓΚΑΡΑΖ ΔΗΜΟΥ ΑΘΗΝΑΣ 8πμ
7ο ΓΕΛ Ελληνικού 1.15μμ
3ο ΓΕΛ Αλίμου 7.30πμ
ΕΠΑΛ Ελληνικού 8πμ
ΕΡΑ Ηρακλείου Κρ 11πμ
ΓΟΝΚ Νοσοκομείο 7πμ
3ο Δημοτικό Γλυφάδα 7.30πμ
12ο ΓΕΛ Πετραλώνων 7.30πμ

ΤΡΙΤΗ 1/6

ΔΗΜΑΡΧΕΙΟ Κερατσινίου
11πμ
ΓΚΑΡΑΖ Ζωγράφου 6.15πμ

Συζήτηση για τον Λένιν σήμερα

Ο Λένιν έζησε και έδρα-
σε πολιτικά μέσα στο
μεγαλύτερο κύμα εργατι-
κών επαναστάσεων. Γεννή-
θηκε τη χρονιά της Παρισι-
νής Κομμούνας και έγινε ο
ηγέτης της Οκτωβριανής
επανάστασης στη Ρωσία.
Όλη του η πορεία είναι γε-
μάτη από πολύτιμες εμπει-
ρίες για τον καθένα και την
καθεμία που αγωνίζεται για
να αλλάξει τον κόσμο σή-
μερα.

Έχει η εργατική τάξη σή-
μερα τη δύναμη να φτάσει
σε νικηφόρες επαναστά-
σεις; Ποια στρατηγική πρέ-
πει να έχουμε απέναντι
στον πλούτο και τους κρα-
τικούς θεσμούς; Ισχύει σή-
μερα η προοπτική της ανα-
τροπής ώστε να μην μείνει
«πέτρα πάνω στην πέτρα»;
Τι εννοούμε εργατική πρω-
τοπορία και πώς ενώνεται η
εργατική τάξη; Γιατί και
πώς η επαναστατική αρι-
στερά μπορεί και πρέπει να
οργανωθεί σε ανεξάρτητο
κόμμα;

Απέναντι στις συκοφαν-
τίες της Δεξιάς ότι ο σοσια-
λισμός ανήκει στο παρελ-
θόν, αλλά και σπάζοντας με
τους συμβιβασμούς του κοι-
νοβουλευτικού δρόμου,
μπορούμε να αντλήσουμε
δύναμη από την παράδοση
του Λένιν.

ΕΚΔΗΛΩΣΗ -ΣΥΖΗΤΗΣΗ

Σάββατο
29
Μάη
6μμ

Ο Λένιν σήμερα Κόμμα, τάξη, κίνημα

ΟΜΙΛΗΤΗΣ

Πάνος Γκαργκάνας, Εργατική Αλληλεγγύη

Συνδεθείτε διαδικτυακά στο zoom

Join Zoom Meeting <https://tinyurl.com/lenin-today>

Meeting ID: 856 4950 1068 Passcode: 915830

Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα
www.sekonline.gr • sek@otenet.gr • τηλ. 210 5221509

Στοιχεία για να συνδεθείτε:

Join Zoom Meeting:

<https://tinyurl.com/lenin-today>

meeting ID: 856 4950 1068

passcode: 915 830

μαρξιστικό βιβλιοπωλείο Βιβλιοπαρουσιάσεις

Με δυο συζητήσεις-βιβλιοπαρουσιάσεις συνεχίζει το πρόγραμμα των ζωντανών εκ-
δηλώσεων του το Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο, στο χώρο μπροστά από την είσοδό
του, στη Φειδίου 14.

• Η πρώτη θα γίνει το Σάββατο 5 Ιούνη στις 7μμ με αφορμή τον ένα χρόνο από την
έκρηξη του κινήματος **#BlackLivesMatter**, με θέμα τις ρίζες του ρατσισμού και την πάλη
ενάντια στο ρατσισμό και το φασισμό σήμερα. Ανάμεσα στους ομιλητές θα είναι και ο
Κωστής Παπαϊωάννου, πρώην πρόεδρος της Επιτροπής για τα Δικαιώματα του Ανθρώ-
που.

• Η δεύτερη θα γίνει το Σάββατο 12/6 στις 7μμ με θέμα «Παλαιστινιακή αντίσταση και
πάλη ενάντια στην Ισλαμοφοβία» με συμμετοχή και του **Δημήτρη Πλειώνη** από το δίκτυο
αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη BDS.

www.marxistiko.gr

Φειδίου 14 πίσω από Τιτάνια-ΡΕΞ • τηλ. 2105247584

Το κίνημα των πλατειών του 2011 αποτελεί ίσως το πιο κατασυκοφαντημένο κίνημα της τελευταίας δεκαετίας. Η άρχουσα τάξη και οι εκπρόσωποί της στην Ελλάδα ακόμα το φυσάνε και δεν κρυνεί για εκείνες τις 40 μέρες που δεκάδες και εκατοντάδες χιλιάδες άνθρωποι καταλάμβαναν καθημερινά το Σύνταγμα, τον Λευκό Πύργο και τις άλλες πλατείες σε ολόκληρη τη χώρα, ενάντια στα μέτρα του πρώτου μνημονίου που είχε ψηφίσει κι εφάρμοζε η τότε κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ του Γιώργου Παπανδρέου.

Το υπόβαθρό του βρισκόταν στους σκληρούς αγώνες που έδινε ήδη το εργατικό κίνημα. Ολόκληρο το 2010 είχε σημαδευτεί από μεγάλες πανεργατικές απεργίες με κορυφαία αυτής της 5ης Μάη -όταν εκατοντάδες χιλιάδες απεργοί έφτασαν έξω από τα σκαλιά του κοινοβουλίου- αλλά και απεργίες, πολλές διαρκείας, σε μια σειρά κλάδους. Το ίδιο το 2011 είχε ξεκινήσει με ένα απεργιακό μπαράζ που δεν είχε αφήσει κανέναν χώρο του δημοσίου και των ΔΕΚΟ απ' έξω: συγκοινωνίες, τρένα, μέσα μαζικής ενημέρωσης, λιμάνια, αεροδρόμια, νοσοκομεία, σχολεία, δήμοι, ταχυδρομεία, τράπεζες, ΔΕΗ, παντού υπήρχε απεργιακός ξεσηκωμός. Στο δήμο της Αθήνας αυτή η έκρηξη είχε φτάσει σε κατάληψη του Δημαρχείου που διήρκεσε 26 ημέρες.

Όσο κι αν οι από πάνω και τα παπαγαλάκια τους θέλησαν αρχικά να το ενστερνιστούν με άρθρα φιλικά προς αυτό, αξιοποιώντας τα πρώτα καλέσματα για μια κινητοποίηση χωρίς κομματικό πανό, σημαίες οργανώσεων ή συνδικάτων, το κίνημα των πλατειών ήταν από το ξέσπασμά του καθορισμένο και επηρεασμένο από αυτό το παρελθόν. Στην πραγματικότητα, ήταν το αποτέλεσμα και το συμπλήρωμα αυτών των αγώνων. Αυτό που έκφρασε ήταν την ανάγκη πολύ μεγαλύτερων τμημάτων της εργατικής τάξης, της νεολαίας και ευρύτερων κομματιών κόσμου να μπουν στη μάχη.

Σύνδεση

Παρά τις απόπειρες να το παρουσιάσουν ως "διαφορετικό" και σε σύγκρουση με τις "παλιομοδίτικες" μεθόδους πάλης των συνδικάτων και της Αριστεράς, η σύνδεση των καταλήψεων των πλατειών με το απεργιακό κίνημα έγινε πράξη από την πρώτη μέρα της εμφάνισής τους στις 25 Μάη. Η είσοδος των εργατών της ΔΕΗ που πραγματοποιούσαν πανελλαδικό συλλαλητήριο την ίδια μέρα στο Σύνταγμα έγινε κάτω από δυνατά χειροκροτήματα των συγκεντρωμένων της πλατείας. Ήταν μια συνάντησή που θα άνοιγε το δρόμο για να σπάσουν οι όποιοι ενδοιασμοί για την ανάγκη της παρουσίας των συνδικάτων στις πλατείες. Έτσι ώστε στις πανεργατικές απεργίες που θα ακολουθούσαν, τόσο στην 24ωρη στις 15 Ιούνη όσο και στη 48ωρη στις 28-29 Ιούνη, απεργοί και καταληψίες πλατειών να ενωθούν σε μια δύναμη και να αντιμετωπίζουν όλη μέρα από κοινού την άγρια καταστολή της αστυνομίας. Και να γεμίζουν το Σύνταγμα για τουλάχιστον ένα μήνα μετά.

Η μεγαλύτερη συνεισφορά του κινήματος ήταν ότι διέλυε το μύθο της «σιωπηλής κοινωνικής πλειοψηφίας» που πάντα χρησιμοποιούν οι κυβερνήσεις απέναντι στους απεργούς για να περνούν τις επιθέσεις τους. Για πρώτη φορά τότε, όταν οι εργάτες της ΔΕΗ ξεκίνησαν απεργία διαρκείας, δεν ακούστηκε η κλασική προπαγάνδα για τους «αναίσθητους απεργούς που αφήνουν τον κόσμο στο σκοτάδι», για πρώτη φορά δεν υπήρξαν ρεπορτάζ με «αγα-

νακτισμένους» πολίτες που επιτίθενται στους «βολεμένους συνδικαλιστές που υπερασπίζονται τα προνόμια των ρετιρέ». Αυτή τη φορά οι «αγανακτισμένοι» ήταν έξω από τη Βουλή και διαδήλωναν μαζί με τους απεργούς που υπερασπίζονταν το δημόσιο αγαθό της ηλεκτρικής ενέργειας. Η αλληλεγγύη στις απεργίες κερδήθηκε βήμα βήμα.

Αυτή η δυναμική εκφραζόταν στις ίδιες τις

σούρα «Η εργατική αντίσταση στα μνημόνια - Χρονικό των αγώνων μιας εξαετίας» από το Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο. «Το παράδειγμά τους ακολούθησαν χιλιάδες ακόμα εργαζόμενοι με απεργίες, περιφρουρήσεις και καταλήψεις στο ΙΓΜΕ, στον ΟΣΚ, στον ΟΔΥΥ και δεκάδες ακόμα "υπό κατάργηση" Οργανισμούς αλλά και στο Γενικό Λογιστήριο του Κράτους, στον ΟΣΕ στην Καρόλου και υπηρεσίες. Εκεί-

Κίνημα ενάντια στα

συζητήσεις που άνοιξαν καθόλη τη διάρκεια του. Ο κόσμος των πλατειών ήταν εκεί, όχι μόνο για να διαμαρτυρηθεί και να φωνάξει, αλλά και για να μιλήσει πολιτικά, να ακούσει και να μάθει για τις αιτίες της οικονομικής κρίσης που έφερνε τα μνημόνια, για να αναζητήσει τις εναλλακτικές στη θηλιά του χρέους και τους αποτελεσματικότερους τρόπους πάλης για την επιβολή τους. Αντίστοιχη απήχηση είχε η μάχη ενάντια στο ρατσισμό, η πρόταση να απομονωθούν οι φασίστες της Χρυσής Αυγής και η ανάγκη της συνολίκευσης του αγώνα ενάντια στον καπιταλισμό. Η παρέμβαση της Αριστεράς, συγκεκριμένα όσων τμημάτων της επέλεξαν να δώσουν το παρών στο κίνημα, ήταν πολύτιμη για να γίνουν πολιτικά βήματα μπροστά.

«Το αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα της **ΑΝΤΑΡΣΥΑ** αποδείχθηκε ότι μπορεί να ηγεμονεύσει και να γίνει το κέντρο όχι μόνο στο εσωτερικό της Αριστεράς αλλά στο ευρύτερο κίνημα», έγραφε τότε το περιοδικό Σοσιαλισμός από τα κάτω (No 87, Ιούλης-Αύγουστος 2011). «Οι συζητήσεις που οργανώθηκαν στο Σύνταγμα με θέμα το χρέος είχαν τεράστια ανταπόκριση και φάνηκε πως η αντιμετώπιση της ρήξης, η κρατικοποίηση των τραπεζών με εργατικό έλεγχο, η σύγκρουση με την Ευρωζώνη και την Ευρωπαϊκή Ένωση θεωρούνται πλέον δεδομένος προσανατολισμός για δυνάμεις πολύ ευρύτερες της ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Η παρέμβαση των συντρόφων

της Εργατικής Αλληλεγγύης που έκαναν εξόρμηση με την εφημερίδα και μαζευαν υπογραφές για το αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα αλλά και για άλλες πολιτικές πρωτοβουλίες έπαιξε ρόλο σ' αυτήν την κατεύθυνση».

Στους χώρους δουλειάς

Το ίδιο ισχύει για την αγωνιστική συνέχεια του κινήματος. Από πολύ νωρίς οι δυνάμεις της αντικαπιταλιστικής αριστεράς έβαλαν τον προσανατολισμό ότι χρειάζεται να περάσουμε «από τις καταλήψεις των πλατειών στις καταλήψεις των χώρων δουλειάς». Σε αντίθεση με την προοπτική της αναμονής των εκλογών, αυτός ήταν ο τρόπος, επέμεναν, για να πετύχουμε το γκρέμισμα της κυβέρνησης αλλά και να ανοίξουμε το δρόμο της συνολικής ανατροπής των μνημονίων και του συστήματος που τα στηρίζει. Η πτώση της κυβέρνησης Παπανδρέου τον Οκτώβριο του 2011, τέσσερις μόλις μήνες μετά το άδειασμα του Συντάγματος από τις δυνάμεις καταστολής, οφείλεται κατά κύριο λόγο σε αυτό το προχώρημα.

«Στο επίκεντρο βρέθηκαν οι εργαζόμενοι στα υπουργεία που κατέλαβαν το ένα μετά το άλλο τα κτίρια από το Οικονομικών, το Εσωτερικών και το Εμπορίου μέχρι το Ανάπτυξης, το Αγροτικής Ανάπτυξης, το Υγείας, το Παιδείας και το Δικαιοσύνης παραλύοντας τον κρατικό μηχανισμό», περιγράφει για εκείνο το μήνα η μπρο-

νες τις μέρες, σε απόσταση μερικών χιλιομέτρων στο κέντρο της Αθήνας, τα περισσότερα δημόσια κτίρια ήταν κατειλημμένα». Μαζί με τις πολυήμερες απεργίες στα νοσοκομεία, τους δήμους, τις εφορίες, τα τελωνεία, τα πλοία το ίδιο διάστημα, αυτό το κίνημα έκανε την κυβέρνηση Παπανδρέου παρελθόν κάνοντας από τότε το ΠΑΣΟΚ ένα κόμμα του κάτω του 10%.

Η πολιτική κρίση που δημιούργησε ο συνδυασμός του κινήματος των πλατειών και του απεργιακού κινήματος συνεχίστηκε τα επόμενα χρόνια ενάντια σε όλες τις μνημονιακές κυβερνήσεις, πρώτα του Παπαδήμου και ύστερα των Σαμαροβενιζέλων. Και συγκρούστηκε με την κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ, που καρπώθηκε εκλογικά αυτό το κίνημα με υποσχέσεις για ανατροπή των μνημονίων αλλά συνέχισε την ίδια πολιτική.

Δέκα χρόνια μετά, το εργατικό και νεολαιίστικο κίνημα συγκρούεται ξανά με τις επιθέσεις όχι μόνο της οικονομικής κρίσης που συνεχίζεται αλλά και της υγειονομικής με την πανδημία, αναζητώντας συνολική διέξοδο. Το μήνυμα του κινήματος των πλατειών, το μήνυμα της κλιμάκωσης των αγώνων ενάντια στην κυβέρνηση της ΝΔ και το σύστημα της φτώχειας, του θανάτου και της καταστροφής που υπηρετεί, συνεχίζει να εκπέμπει.

Λένα Βερδέ

Το κίνημα των πλαιοιών δεν ήταν μια ελληνική ιδιομορφία. Ήταν κομμάτι ενός διεθνούς κύματος αγώνων και εξεγέρσεων. Η ίδια η μορφή κινητοποίησης, η διαρκής κατάληψη ενός δημόσιου χώρου με συμβολική σημασία που είδαμε στο Σύνταγμα και αλλού ανήκε στο ρεπερτόριο αυτού του διεθνούς κύματος.

Στις αρχές του 2011 η Μέση Ανατολή ζει στο ρυθμό αυτού που θα ονομαζόταν Αραβική Άνοιξη, οι επαναστάσεις που γκρέμισαν πρώτα το καθεστώς του Μπεν Αλί στην Τυνησία και στην συνέχεια τη φαινομενικά ακλόνητη δικτατορία του Μουμπάρακ στην Αίγυπτο.

Στην **Τυνησία** τη σπύθα που έβαλε φωτιά την άναψε κυριολεκτικά ένας νέος άνεργος όταν αυτοπυρπολήθηκε σε μια μικρή επαρχιακή πόλη. Σε λιγότερο από ένα μήνα ο Μπεν Αλί έφευγε κυνηγημένος από τις διαδηλώσεις και μια συγκλονιστική γενική απεργία που είχαν καλέσει τα συνδικάτα.

Η φωτιά απλώθηκε στην **Αίγυπτο**. Στις 25 Γενάρη οι τηλεοράσεις σε όλον τον κόσμο μετέδιδαν τις εικόνες από την πλατεία Ταχρίρ στο κέντρο του Κάιρου. Ήταν η «μέρα της οργής» με δεκάδες χιλιάδες να διαδηλώνουν και να συγκρούονται με την αστυνομία και τους παρακρατικούς τραμπούκους. Την Τρίτη 1 Φλεβάρη η διαδήλωση του «ενός εκατομμυρίου» προς την πλατεία Ταχρίρ ήταν τουλάχιστον δύο εκατομμύρια και έμελλε να μετατραπεί στην κατάληψη διαρκείας πάνω στην πλατεία που έληξε μόνο αφού παραιτήθηκε ο Μουμπάρακ.

Η κατάληψη ήταν ένας άλλος οργάνωσης και συλλογικότητας. Επιτροπές οργάνωναν την τροφοδοσία, την υγιεινή και την καθαριότητα, την περιφρούρησή της από τις συνεχείς

Κομμάτι του διεθνούς κύματος εξεγέρσεων

επιθέσεις των δυνάμεων καταστολής.

Την Παρασκευή 4 Φλεβάρη μια μεγάλη μουσουλμανική προσευχή γίνεται με ανθρώπινη αλυσίδα που σχημάτισαν Χριστιανοί διαδηλωτές, δίνοντας απάντηση στα διεθνή ΜΜΕ που ακόμη ήθελαν να ζωγραφίσουν το κίνημα ως “ισλαμικό”. Την Κυριακή, γίνεται χριστιανική λειτουργία με αντίστοιχη αλυσίδα από μουσουλμάνους. Πιστοί και άθεοι, αριστεροί, νασερικοί και ισλαμιστές, άντρες, γυναίκες με μαντήλα ή χωρίς έσπασαν σε λίγες μέρες τα κλισέ δεκαετιών.

Μια βδομάδα μετά ο Μουμπάρακ την κοπανούσε με ελικόπτερο από την ταράτσα του Προεδρικού Μεγάρου. Η Αιγυπτιακή Επανάσταση είχε πετύχει μια μεγάλη νίκη.

Απ’ τη Μαδρίτη στη Γουόλ Στρίτ

Στις 15 Μάη του 2011 αυτό το κίνημα πλημύρισε τα κέντρα μεγάλων και μικρών πόλεων. Την επόμενη μέρα ξεκίνησε η κατάληψη της Πουέρτα ντελ Σολ, στην **Μαδρίτη**. Και σύντομα τέτοιες καταλήψεις απλώθηκαν σε 120 πόλεις. Τις κινητοποιήσεις τις είχαν καλέσει μια σειρά συλλογικότητες και οργανώσεις αλλά ο κόσμος που συμμετείχε έδωσε ένα κοινό όνομα στο κίνημα: οι indignados οι «αγανακτισμένοι». Κι αυτή η ονομασία ταξίδεψε από τη Μαδρίτη και τη Βαρκελώνη στην Αθήνα.

Επίσης κυρίαρχη ήταν η αίσθηση ότι οι «πλατείες» στο ισπανικό κράτος είναι κομμάτι

ενός διεθνούς κινήματος. Στον «καταυλισμό» στη Μαδρίτη κυμάτιζε η αιγυπτιακή σημαία σε ένδειξη αλληλεγγύης στο κίνημα της Ταχρίρ και στην Αιγυπτιακή Επανάσταση. Στη Βαρκελώνη ο καταυλισμός είχε χωριστεί σε τρία μέρη: το ένα ονομαζόταν Ισλανδία (που είχε κάνει στάση πληρωμών) το άλλο Ταχρίρ και το τρίτο Παλαιστίνη. Στην ίδια πόλη τις επόμενες μέρες οι διαδηλώσεις απεργών πυροσβεστών, υγειονομικών και εκπαιδευτικών κατέληγαν στον καταυλισμό της πλατείας.

Στις 15 Ιούνη 2011 κι ενώ η πλατεία Συντάγματος γέμιζε από απεργούς και τους καπνούς από τα χημικά των ΜΑΤ, δεκάδες χιλιάδες διαδηλωτές περικύκλωσαν το κοινοβούλιο της **Καταλονίας**. Ο πρόεδρος της περιφερειακής κυβέρνησης μπόρεσε να μπει στο κτίριο από τον ελικόπτερο που τον άφησε στην ταράτσα. Και τέσσερις μέρες μετά, στις 19 Ιούνη, περισσότεροι από 1 εκατομμύριο διαδηλωτές πλημύρισαν τους δρόμους.

Συνήθως οι αναφορές στο «κίνημα των πλαιοιών» περιλαμβάνουν την Ταχρίρ, το Σύνταγμα τη Βαρκελώνη και τη Μαδρίτη. Όμως, ο απόηχος του πέρασε τον Ατλαντικό και τον Οκτώβρη του 2011 έφτασε στην **Νέα Υόρκη** με το κίνημα Occupy Wall Street. Το σύνθημα «είμαστε το 99%» απέναντι στο 1% των καπιταλιστών καθρέφτιζε τη ριζοσπαστικοποίηση της νεολαίας και των εργαζόμενων που θα εκφραζόταν με πολλούς τρόπους τα επόμενα χρόνια.

Παρά τις πολύ διαφορετικές συνθήκες, υπήρχε ένα κοινό υπόβαθρο. Η Μεγάλη Ύφεση που είχε χτυπήσει το παγκόσμιο καπιταλισμό το 2009, τροφοδοτούσε την αποσταθεροποίηση των «από πάνω» και την οργή των «από κάτω».

Στην Αίγυπτο η αφορμή ήταν η βαρβαρότητα της αστυνομίας του Μουμπάρακ, στην Ελλάδα και το ισπανικό κράτος τα μνημόνια, στις ΗΠΑ οι ταξικές ανισότητες που γιγαντώνονταν. Όμως, οι αφορμές από μόνες τους δεν θα αρκούσαν αν δεν είχαν προηγηθεί κύματα αγώνων που είχαν αφήσει το χνάρι τους στη πολιτικοποίηση και την οργάνωση των εργαζόμενων και της νεολαίας.

Εδώ, η νεολαία που εξεγέρθηκε τον Δεκέμβρη του 2008 «συναντήθηκε» με τις απεργίες που συγκρούονταν με τα μνημόνια της τρόικας και την κυβέρνηση του Γ. Παπανδρέου. Στην Αίγυπτο το κίνημα της Ταχρίρ «έμαθε» από το κίνημα αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη αλλά και από τις μορφές οργάνωσης των απεργιών που ξεσπούσαν από τα τέλη της προηγούμενης δεκαετίας.

Κάθε φορά που η συλλογική δύναμη της εργατικής τάξης έπεφτε στην πλάστιγγα το κίνημα είχε νίκες: έτσι ανατράπηκε ο Μουμπάρακ. Αυτό είναι ένα δίδαγμα για σήμερα. Τότε και στην Αριστερά αφθονούσαν οι αναλύσεις για το «νέο υποκείμενο» που προχωρούσε πέρα από τα «παραδοσιακά» όπλα της ταξικής πάλης. Κάπως έτσι στήθηκαν οι Ποδέμος στο ισπανικό κράτος και δυνάμωσε ο ΣΥΡΙΖΑ εδώ. Δέκα χρόνια μετά, σε συνθήκες πολλαπλής κρίσης του καπιταλισμού, η δύναμη της οργανωμένης εργατικής τάξης με μια δυνατή επαναστατική Αριστερά είναι η προοπτική.

μνημόνια και τους φασίστες

Όταν ξεκινούσε το κίνημα των πλαιοιών, τα κυρίαρχα ΜΜΕ της εποχής έκαναν μια ολόκληρη προσπάθεια να το «γλύψουν». Ο Πρετεντέρης -στις δόξες του στο κραταιό τότε Μέγκα Τσάνελ- ανακάλυπτε τη φρεσκάδα του κινήματος των πλαιοιών που οργάνωνεται από το Facebook και είναι «ακηδεμόνευτο», δηλαδή μακριά και εχθρικό στην Αριστερά και τα συνδικάτα.

Όπως έγραφε ο ίδιος στη συνέντευξη στα ΝΕΑ, οι πλαιοί: «απέδειξαν πως η κοινωνική δράση στην Ελλάδα, ακόμη κι η διαμαρτυρία ή η αμφισβήτηση, μπορεί να εκδηλωθεί χωρίς τους λόχους του ΠΑΜΕ, χωρίς τα κρατικοδίαιτα συνδικάτα, χωρίς την ξύλινη αργκό του Τσίπρα, χωρίς κουκουλοφόρους, επεισόδια και μολότοφ».

Στη συνέχεια το τροπάρι άλλαξε και άλλαξε αποτέλεσμα. Το κίνημα έγινε «απειλή για τη δημοκρατία» (όταν ο Χατζηδάκης έφαγε κάποιες σφαλιάρες) οι αποδοκιμασίες των βουλευτών «θυμίζουν Ζιμπάμπουε» έγραφε πάλι ο Πρετεντέρης. Ο λόγος για

Η ομάδα κρίκετ της Πακιστανικής Κοινότητας και η ΚΕΕΡΦΑ στο κατειλημμένο Σύνταγμα, μετά από αγώνα στην πάνω μεριά της πλαιοίας. Φωτό: Αρχείο Εργατική Αλληλεγγυή

αυτή τη μεταστροφή ήταν ότι το κίνημα αναζητούσε πολιτικές απαντήσεις στ’ αριστερά και συγχωνευόταν με τις “μισητές” απεργίες.

Από την αίσλη του κινήματος προσπάθησε να ωφεληθεί και ο Σαμαράς, τότε αρχηγός της ΝΔ που παρίστανε την αντιμνημονιακή. Στις 30 Μάη μιλώντας στην Κ.Ο. ο Σαμαράς είπε ότι «είναι κάτι παραπάνω από αγανακτισμένοι είναι απελπισμένοι!»

Και συμπλήρωσε κατασυγκινημένος: «Αλλά το κίνημα τους είναι ειρηνικό, ακομμάτιστο, ενωτικό και πανεθνικό».

Σύντομα και η ΝΔ άλλαξε τροπάρι. Πώς να συμβίβαζε άλλωστε το πρόγραμμα των ιδιωτικοποιήσεων, των φοροαπαλλαγών για το κεφάλαιο, των περικοπών, με τα αιτήματα και τις ελπίδες του κόσμου που θα γκρέμιζε την κυβέρνηση Παπανδρέ-

ου και αργότερα την «υπερκομματική» κυβέρνηση του τραπεζίτη Παπαδήμου;

Δέκα χρόνια μετά, η ΝΔ και τα ΜΜΕ της κατηγορούν το κίνημα των πλαιοιών ως εκκολλαπτήριο της... Χρυσής Αυγής που τάχα κυνήγησε ο Σαμαράς και καταδίκασε ο Μητσοτάκης. Αυτό έλεγαν τα στελέχη της πέρσι τον Οκτώβρη όταν καταδικάστηκε η εγκληματική ναζιστική συμμορία. Το θράσος δεν έλειψε ποτέ από τη Δεξιά.

Η αλήθεια είναι ότι η Χρυσή Αυγή κατάγγελλε τις Πλατείες σαν το «πανηγυράκι με αφρικανούς λαθρομετανάστες» που βέβαια τις οργάνωναν «οι Εβραίοι» σύμφωνα με τα λόγια του «φύρερ» Μιχαολολιάκου.

Δυο βδομάδες πριν, στις 11, 12 Μάη οι ναζί δολοφόνοι είχαν οργανώσει ένα κανονικό πογκρόμ σε βάρος μεταναστών στο κέντρο της Αθήνας δολοφονώντας ένα μετανάστη και στέλνοντας δεκάδες άλλους

στο νοσοκομείο, με την υψηλή εποπτεία της Αστυνομίας.

Ένα χρόνο μετά η κυβέρνηση Σαμαρά και Δένδια εξαπέλυε το κρατικό πογκρόμ με το όνομα Ξένιος Δίας που θα έδινε νέα ώθηση στην ναζιστική συμμορία. Δεν ήταν οι «πλατείες» που έθρεψαν τους ναζί, ήταν η ρατσιστική πολιτική των κυβερνήσεων και της άρχουσας τάξης. Και αυτός που την τσάκισε δεν ήταν οι «θεσμοί» αλλά το αντιρατσιστικό και αντιφασιστικό κίνημα που συμμετείχε και στις πλαιοίες.

Δέκα χρόνια μετά χρειάζεται να υπερασπίσουμε το κίνημα των πλαιοιών από τις συκοφαντίες ότι για παράδειγμα ήταν προάγγελος των «αρνητών της πανδημίας». Όχι για να μείνουμε στην νοσταλγία για εκείνες τις μέρες του Μάη και του Ιούνη με την προσμονή ότι κάποτε κάπως θα «ξαναγεμίσουν οι πλαιοίες». Αλλά για να πάμε τις μάχες μας μπροστά με την κλιμάκωση και την γενίκευση των εργατικών αγώνων, μέχρι τη νίκη και την ανατροπή αυτού του σάπιου συστήματος.

Λεάνδρος Μπόλαρης

ΚΥΠΡΟΣ Σε απεργία διαρκείας οι εκπαιδευτικοί

Σε απεργία διαρκείας βρίσκονται από τις 11 Μαΐου, 5.000 εκπαιδευτικοί που εργάζονται σε προγράμματα του Υπουργείου Παιδείας, Πολιτισμού, Αθλητισμού και Νεολαίας, συμπεριλαμβανομένων των εργαζομένων στα Κρατικά Ινστιτούτα Επιμόρφωσης, στα προαιρετικά ολοήμερα και τα Μουσικά Σχολεία. Ζητούν την κατάργηση του καθεστώτος αγοράς υπηρεσιών με το οποίο εργάζονται σήμερα και την επαναφορά τους στο καθεστώς μισθωτής εργασίας που εργάζονταν προηγουμένα.

Η επιβολή του καθεστώτος αγοράς υπηρεσιών ήταν ένα από τα μέτρα που η κυβέρνηση **Αναστασιάδη - Συναγερμού** πήρε το 2013 για να φορτώσει την κρίση στις πλάτες των εργαζομένων.

Ο Υπουργός Παιδείας **Πρόδρομος Προδρόμου** δήλωσε προκλητικά πως ήξεραν το καθεστώς πρόσληψης τους γι' αυτό και δεν δικαιούνται να αντιδρούν. Όμως το 2013 και η κυβέρνηση ήξερε ότι εργάζονταν με το καθεστώς μισθωτής εργασίας και όμως εκβιαστικά και ετσιθελικά το άλλαξε με το καθεστώς αγοράς υπηρεσιών. Το δέχτηκαν τότε κάποιοι κάτω από τον εκβιασμό της κρίσης και της ανάγκης για δουλειά. Τα επόμενα χρόνια η κυβέρνηση το ξεχείλωσε και οι επηρεαζόμενοι έγιναν χιλιάδες.

Ο τελικός της στόχος είναι να επιβάλει γενικά αυτό το καθεστώς εργασίας συνολικότερα στον ευρύτερο δημόσιο τομέα, στους ημικρατικούς οργανισμούς και στις αρχές τοπικής αυτοδιοίκησης. Δηλαδή την κατάργηση των συλλογικών συμβάσεων, τη κατάργηση της μονιμότητας και να εφαρμοστεί παντού το καθεστώς αγοράς υπηρεσιών και τα προσωπικά συμβόλαια.

Οι χιλιάδες εκπαιδευτικοί που εργάζονται με το καθεστώς αγοράς υπηρεσιών δεν δικαιούνται επίδομα ανεργίας τα Χριστούγεννα, το Πάσχα και το καλοκαίρι και χρειάζεται να περιμένουν 5 μήνες για να πληρωθούν. Δεν έχουν 13ο μισθό και είναι υποχρεωμένοι να καταβάλλουν οι ίδιοι ολόκληρη την εισφορά στις κοινωνικές ασφαλίσεις (χωρίς την αντίστοιχη εισφορά του εργοδότη τους), όπως και την εισφορά στο **ΓΕΣΥ**. Ακόμα χειρότερα πληρώνουν και ΦΠΑ γιατί τάχα πουλούν υπη-

ρεσίες. Ουσιαστικά είναι εργαζόμενοι των 500 ευρώ και στην πλειοψηφία τους είναι νέοι και κυρίως γυναίκες.

Παρά το ότι προσέφυγαν στο Διοικητικό Δικαστήριο και δικαιώθηκαν, η κυβέρνηση Αναστασιάδη συνεχίζει να αρνείται να αποκαταστήσει το καθεστώς μισθωτής εργασίας όπως ίσχυε πριν.

Οργή και αγανάκτηση

Είναι γεμάτοι οργή και αγανάκτηση και αυτή είναι που τροφοδοτεί τις κινητοποιήσεις τους που είναι μαζικές και δυναμικές. Η πρώτη πορεία που έκαναν ήταν την περίοδο της απαγόρευσης συγκεντρώσεων και έκαναν πορεία με τα αυτοκίνητα.

Ακολούθησαν και άλλες κινητοποιήσεις με αποκορύφωμα την πορεία στο προεδρικό που οργάνωσαν την περασμένη Παρασκευή 21 Μαΐου. Ένα ανθρώπινο ποτάμι πλημμύρισε τον δρόμο προς το Προεδρικό με εκατοντάδες εκπαιδευτικούς με τύμπανα, ντέφια και χτυπώντας με ξύλινα κουτάλια κουβάδες τηγάνια και κατσαρόλες που έδιναν το ρυθμό. Χόρευαν και τραγουδούσαν: «είμαστε δυο, είμαστε τρεις, είμαστε χίλιοι δεκατρείς». Μαζί και τα παιδιά τους. Μαζί τους και δεκάδες εργαζόμενοι από τις εργατικές ομοσπονδίες της **ΠΕΟ** και της **ΣΕΚ** συμπαραστάτες στον δίκαιο αγώνα τους, όπως εργαζόμενοι στα λεωφορεία, τα ξενοδοχεία και άλλους κλάδους. Δεν σταμάτησαν λεπτό τα συνθήματα και τα τραγούδια. «ο,ο,ο ε,ε,ε δεν θα σταματήσουμε ποτέ υπουργέ υπουργέ» και «αγώνας, - αγώνας διαρκείας - είναι η απάντηση στον υπουργό Παιδείας».

Τη συμπαράσταση τους στους απεργούς έχουν εκφράσει τα συνδικάτα των εκπαιδευτικών, Δημοτικής, Μέσης και Τεχνικής εκπαίδευσης όπως και οι οργανωμένοι μαθητές. Για να κερδίσουν όμως, χρειάζεται αυτή η συμπαράσταση να μετατραπεί σε ένα κίνημα έμπρακτης αλληλεγγύης. Χρειάζεται τα συνδικάτα των εκπαιδευτικών να καλέσουν σε απεργία συμπαράστασης και μαζικές κινητοποιήσεις για να πιέσουν την κυβέρνηση. Κάτι που έκαναν και το καλοκαίρι του 2018 κατεβάζοντας στο δρόμο 14 χιλιάδες εκπαιδευτικούς, στη μεγαλύτερη πορεία ερ-

21/5, Πορεία εκπαιδευτικών στο Προεδρικό Μέγαρο

γαζομένων τα τελευταία χρόνια, για να υπερασπιστούν το δημόσιο χαρακτήρα της εκπαίδευσης και την προσπάθεια του Αναστασιάδη να ξεπουλήσει στους ιδιώτες τα δημόσια σχολεία.

Μια τέτοια απάντηση χρειάζεται και τώρα. Οι απεργοί εκπαιδευτικοί είναι το ανάχωμα πάνω στο οποίο προσκρούει η προσπάθεια του Αναστασιάδη και των καπιταλιστών να επιβάλουν το καθεστώς μίσθωσης υπηρεσιών σε όλο το φάσμα των εργατικών σχέσεων. Είναι μια μάχη που τη δίνουν για λογαριασμό ολόκληρης της εργατικής τάξης και ολόκληρη η εργατική τάξη θα πρέπει να είναι μαζί τους.

Ντίνος Αγιομαμής

Σκληρή ήττα, πιο απροσδόκητη από τους χειρότερους εφιάλτες της, υπέστη η Δεξιά στη Χιλή, με την εκλογική διαδικασία στις 15-16 Μάη. Πρόκειται για ιστορική σφαλιάρα που φέρνει τη Δεξιά και την άρχουσα τάξη, για πρώτη φορά από το πραξικόπημα του 1973, να ανησυχεί για το προσεχές μέλλον της.

Οι εκλογές στις 15-16 Μάη ήταν πολλαπλές. Η βασική διαδικασία ήταν για να αναδειχθούν οι εκπρόσωποι που θα συντάξουν νέο Σύνταγμα για τη χώρα. Τις ίδιες μέρες έγιναν όμως και τοπικές και περιφερειακές εκλογές. Τίποτα δεν έμεινε όρθιο. Η λίστα του Πινιέρα, συμμαχία ολόκληρης της Δεξιάς, οι κληρονόμοι δηλαδή της δικτατορίας του Πινοσέτ, πήραν 20%. Έτσι θα έχουν 37 εκπροσώπους στη συνέλευση των 155. Είναι έτσι πολύ μακριά από το ένα τρίτο, το οποίο θα τους έδινε τη δυνατότητα να ασκήσουν βέτο σε συνταγματικές αλλαγές που θα βάλουν σε κίνδυνο την κληρονομιά της δικτατορίας και τα προνόμιά τους. Την ίδια στιγμή έχασαν τον έλεγχο σε δημαρχίες και περιφέρειες - κάστρα της πολιτικής τους κυριαρχίας. Την πρωτεύουσα Σαντιάγο την κέρδισε με σχεδόν 39% η υποψήφια του Κομμουνιστικού Κόμματος.

Η βαριά ήττα της Δεξιάς δεν συνοδεύτηκε από αναστήλωση του άλλου πόλου του πολιτικού σκηνικού, γύρω από το Σοσιαλιστικό Κόμμα. Η λίστα στην οποία ηγήθηκε η πρώην πρόεδρος Μπατσελέτ, βγήκε 4η με

ΧΙΛΗ Σκληρή ήττα για την δεξιά

14,5%. Οι 25 εκπρόσωποι που έβγαλαν δεν είναι αρκετοί για να παίξουν σταθεροποιητικό ρόλο στη Συνέλευση. Η στροφή που καταγράφηκε ήταν ολόκληρη αριστερά. Η συμμαχία του Κομμουνιστικού Κόμματος με το “Πλατύ μέτωπο” πήρε σχεδόν 19%, ενώ η “Λίστα του Λαού” που συγκρότησαν δυνάμεις της ρεφορμιστικής Αριστεράς που έχουν αναδειχθεί μέσα στο κίνημα τα τελευταία χρόνια βγήκε τρίτη με 16%. Ιδιαίτερα στις μεγάλες πόλεις, η στροφή προς τα Αριστερά είναι ακόμη πιο εντυπωσιακή. Βήματα έκανε και η επαναστατική Αριστερά. Συνολικά επίσης, οι “ανεξάρτητοι” συγκροτούν ένα μεγάλο μπλοκ στη νέα Συνέλευση, και στην μεγάλη πλειοψηφία τους καταγράφονται στα αριστερά και συνδέονται με τοπικές ή ευρύτερες μάχες που δόθηκαν την τελευταία τριετία.

Η συμμετοχή στις εκλογές ήταν μικρή. Η αποχή ξεπέρασε το 60%. Όμως αυτό δεν μειώνει το μέγεθος της ήττας της Δεξιάς, το αντίθετο. Το δημοψήφισμα που αποφάσισε τη συγκρότηση μιας Συνέλευσης για νέο Σύνταγμα έγινε στις 25 Οκτώβρη και εκεί το Ναι σάρωσε με 78% και με τεράστια συμμετοχή. Η λογική της επίσημης Δεξιάς ήταν να αποδεχθεί το αίτημα για συντακτική Συνέλευση, ώστε να γλυτώσει από την τεράστια πίεση των δρόμων και να μεταφέρει τη δουλειά της

στις κάλπες, όπου ήταν σίγουρη ότι θα μπορέσει να κινητοποιήσει το ένα τρίτο για να μπλοκάρει τη διαδικασία. Και ηττήθηκε.

Συγκρούσεις

Η πορεία προς το Δημοψήφισμα ξανά ήταν μια επιλογή από τα πάνω για να σταματήσει την εξέγερση που είχε ξεσπάσει. Τον Οκτώβρη του 2019 οι φοιτητές άρχισαν να μην πληρώνουν τα αυξημένα εισιτήρια στο μετρό και τελικά το σύνθημα έγινε “δεν είναι 30 πέσος, είναι 30 χρόνια”, βάζοντας στόχο να ξηλωθεί ολόκληρο το καθεστώς που άφησε η δικτατορία. Οι συγκρούσεις με την αστυνομία δεν σταμάτησαν παρά τους νεκρούς, τους τραυματίες και τα αμέτρητα χαμένα μάτια από τις πλαστικές σφαίρες. Και όταν έφτασε η 12η Νοέμβρη με τη γενική απεργία που σάρωσε τη χώρα από άκρη σε άκρη, το καθεστώς πανικοβλήθηκε. Στο εσωτερικό της άρχουσας τάξης έγινε κατανοητό ότι πρέπει να αλλάξουν κάτι για να σωθούν. Επέλεξαν να θυσιάσουν το πολυαγαπημένο τους Σύνταγμα, που βάζει τα συμφέροντα των αφεντικών πάνω από όλες τις κοινωνικές ανάγκες.

Ο Αουγούστο Πινοσέτ ανέτρεψε την εκλεγμένη κυβέρνηση του Σαλβαδόρ Αλιέντε στις 11 Σεπτέμβρη του 1973 και εξαπέλυσε ένα κύμα δολοφονιών, εξαφανίσεων και βα-

σανιστηρίων, αρχίζοντας από τον ίδιο τον Αλιέντε. Η Χιλή μετατράπηκε στο σημαντικότερο πεδίο δοκιμής του ακραίου νεοφιλελευθερισμού, κάτω από τη σκιά των “φιλελεύθερων” τανκς, πολυβόλων και φυλακών. Το 1980 η δικτατορία συνέταξε το Σύνταγμα που εξασφάλιζε εκτός των άλλων ότι ακόμη και με πέρασμα σε πολυκομματικό σύστημα, η εξουσία θα παρέμενε στην ελίτ. Η Χιλή είναι η χώρα με τη μεγαλύτερη ανισότητα σε ολόκληρη τη Νότια Αμερική.

Ο ερχομός της πανδημίας έδωσε ελπίδες στην άρχουσα τάξη ότι θα ξεπέρναγε την κρίση του 2019. Όμως, οι αγώνες συνεχίστηκαν και μέσα στο 2020, και τα αποτελέσματά τους καταγράφηκαν στο Δημοψήφισμα του Οκτώβρη, και πλέον δεν αφήνουν καμιά αμφιβολία. Η Χιλή έχει στείλει τεράστιο μήνυμα ότι ήταν ψεύτικη η εικόνα που προέβλεπε “μαύρη δεκαετία” στη Λατινική Αμερική μετά τη νίκη του Μπολσονάρο, του Πινιέρα και το πραξικόπημα στη Βολιβία. Ωστόσο, τα εκλογικά αποτελέσματα από μόνα τους δεν αλλάζουν την κατάσταση. Η ρεφορμιστική Αριστερά ήδη συμπεριφέρεται σαν “αριστερά του καθεστώτος”, διακηρύσσοντας ότι δεν θα προχωρήσει τη ρήξη πέρα από κάποια όρια που μπορεί να διαταράξουν τη σταθερότητα. Οι αγώνες όμως έφτασαν την κατάσταση μέχρι εδώ και οι αγώνες πρέπει να είναι αυτοί που θα καθορίσουν ότι με τη Δεξιά στη γωνία, δεν πρέπει να μπει φρένο από τα αριστερά.

Νίκος Λούντος